

کاسِدانی کار

کاسِدانی کارئے پِچار

اے کتابئے نبیسووک هما لوکا انت کہ انجیلی نبشتگ و وت داکترے ات. کاسِدانی کارئے کتاب، ایسائے زندگ بئیگ و جاہ جنگئے سرگوستئے بارئوا آبیئے مریدانی چمدیستین گواہیا دنت. وهدے ایسا مسیه، سلیبئے سرا درنجگ و کُشگ بوت، آبیئے مریدان تُرست و په وتی رَکینگا چیر بوتنت. بله ایسائے مرکئے سئیمی رُچا، آیان ایسا وتی نیاما زندکا دیست. هئوا ایسا مسیه زندگ بوتگ ات. دیمترا، اے کتاب پیش داریت که پاکین روہ چه پیما گون آیان هور بوت و آیان اورشلیما بگر تان روما ایسائے وشین مستاک په مردمان رسینت.

کاسِدانی کارئے تھا، ایسائے گڈی هکم و پرمان، آبیئے آسمانا رنوگ، اورشلیما کلیسائے بُنگیچ، یهودیه و سامرهئے دَمگان هُداے کُلوئے شنگ بئیگ، ایسائے سرا پولسئے باورمند بئیگ و درکئومانی نیاما ایسائے کُلوئے رسینگئے هال نبیسگ بوتگ انت. چه اِشان و ابید، پولسئے کار و کرد، آبیئے اولی مستاگی سپر، اورشلیمئے دیوان، پولسئے دومی و سئیمی مستاگی سپر و آبیئے بندیجاها گوازینتگین وهدانی کسه هم مان انت. لوکا وت هم برے برے اے سات و سپران گون ات. په مسالے، گپانی تھا چش گوشیت: ”ما په مکدونیهئے رسگا اشتاپ کرت“ ().

کاسِدانی کارئے کتاب پیش داریت که کتابئے اولی بهرا () آتکگین اے هبر چون سرجم بوت که گوشیت: ”...وهده پاکین روہ شمئے دِلان نندیت، شمارا وس و واگ رسیت و اورشلیمئے شهرا، یهودیه و سامرهئے دَمگان، تان سرجمین دنیائے گڈی مرز و سیمسران هم، په من شاهدی دئییت و منی وشین مستاگا رسینت.“

هُدائے پاکین روہے ایر کیگنے کنول

(۱) او واجه تیوپیلُس! وتی ائولی کتابئے تھا، ایسائے کارانی بُنگیجا بگر (۲) تان هما روچا که دیم په آسمانا برگ بوت، هر کارے که آييا کرتگات و هر تاليمے که آييا داتگات، من ترا سهيگ کرت. ایسایا په وتی کاسدیا، لهتین مردم پیسرا گچین کرتگات و چه هُدائے پاکین روہے نیمگا هُکمی داتگاتنت و گوشنگ اتنتی که آیانی کار چے انت. (۳) مَرکئے سَکِیئے سَگگا رَند، وتی کاسدانی دیم زاهر بوت و گوَن بازین گواهیان پَدَری کرت که چه مُردگانی نیاما زندگ بوتگ و جاهی جتگ. آييا، تان چَل روچا وتا کاسدانی دیم زاهر کرت و گوَن آیان هُدائے بادشاهیئے بارئوا هبرئ کرت. (۴) یک رَندے که گوَن آیان هوریکا نشتگ و وراک ورگا ات، هُکمی داتنت: ”چه اورشليمئے شهر دَن مرئویت، پتئے واده داتگین پاکین روہے ودار وانتزارا بیئت که شما آیئے بارئوا پیسرا هم چه من اشکتگ. (۵) یهیا یا مردم گوَن آيا پاکشودی داتگانت، بله پتئے واده اش انت که لهتین روچا و رَند شما چه هُدائے پاکین روها پاکشودی دئیگ بیئت.“

ایسا آسمانا رنوت

(۶) وهده مرید ایسائے کِرا مچ بوتنت، چه آييا جُستش کرت: ”او هداوندا! بارین آ وهدهمیش انت که تنو بادشاهیا پدا په اسرائیلا پَر تَرینئے؟“ (۷) پَسئوی دات: ”آ وهده و زمانگ که پتئے دستا انت و آييا وت گیشینتگانت، شمارا په آیانی زانگا کارے نیست. (۸) بله وهده پاکین روہ شمئے دلان نندیت، شمارا وس و واگ رسیت و اورشليمئے شهر، یهودیه و سامرهئے دمگان، تان سَرجمین دنیائے گدّی مرز و سیمسران هم، په من شاهدی دئییت و منی وشین مستاگا رَسینیت.“ (۹) چه اے هبرانی گوشگا رَند، آیان دیست که ایسا آسمانا برگ بوت و جمبریا آ چه مریدانی دیم چیر و اندیم کرت. (۱۰) وهده ایسا دیم په آسمانا رنوگا ات، مریدانی چم آسمانئے نیمگا سک اتنت، اناگت دیستش دو اسپیت پوشین مرد آیانی کِرا اوشتاتگ. (۱۱) آیان گوشت: ”او جلیلی واجهان! شما چیّا ادا اوشتاتگ و آسمانئے نیمگا چارگا ایت؟ ایسا چه شمئے نیاما چست کنگ و آسمانا برگ بوتگ، بله انچش که شما رنوگا دیستگ، همه دئولا یک روچے پدا چه آسمانا پَر

تَرِيَت و کئيت.

يَهُودائے جاگھئے پُر کنگ

(۱۲) گُڙا ايسائے مريد، چه زئيتونئے کوها پر تَرَت و اورشليما آتکنت. اے کوہ، چه اورشليما يک شَبَتِي رُوچِيئے دوريا انت. (۱۳) وهده شهرا رَسنت، هما بُرزادي بانا شتنت که پيسرا همؤدا بوتگ آتنت. اے مچِيئے مردمانی نام اِش آتنت: پِئرس، يوهئا، آکوب، انډرياس، پيليپس، توما، برتولوما، متا، هَلپِيئے چک آکوب، سَرَمچارين شَمون و آکوبئے چک يهودا. (۱۴) گون آيان ايسائے برات، آبيئے مات مريم و دگه لهتين جنين هم گون ات. آ سَجِهين همدل و همستک و هر وهدا گون زگر و نوايا دلگوش و دزگت آتنت.

(۱۵) هما رُوچان يک رُوچے، پِئرس ايسائے باورمندانی نياما، که کساس يک سَد و بيست مردم آتنت، ياد آتک و (۱۶) گوشتي: ”او براتان! هُدائے پاکين کتابئے تھا، هرچه که پاکين روها ايسائے دزگير کنوکاني رهشون، يهودائے بارئوا چه داوودئے زبانا پيشگوئي کرتگات، آلما پوره و سَرجم بئِيگی ات. (۱۷) يهودا چه مئے رُمب و ثوليا ات و اے هزمتکاریا شريكدار ات.“ (۱۸) آبيا چه وتي گندگين کارئے مَزئے زَران دگارے په بها گيت و همؤدا ديم په چير کيت و لاپي ترگت و روتي در آتکنت. (۱۹) اورشليمئے سَجِهين مردمان اے هال اِشکت و آيان، اے دگارئے نام وتي زبانا ”هَکِلداما“ بزان ”هونئے دگار“ پر بست.

(۲۰) پِئرسا هبر کنانا گوشت: ”زبورئے کتابا نبشته انت:

» آبيئے لوگ و جاگه هراب و وئيران بات،

» اوډا هچگس جَهمنند « مبات. «

و

» آبيئے اگده و زمهواري دگريا برسات. «

(۲۱-۲۲) پميشکا بايد انت انچين مردمے گچين کنگ بيت که هداوندین ايسائے

آيگ و رڼوگۍ سَجَهِين وهدا گون ما گون بوتگ، بزان چه يهيائے دسټا ايسائے پاکشوديا بگر، تان هما روچا که آچه مئے نياما چست کنگ بوت. آ بايد انت گون ما هوړيگا، ايسائے جاہ جنگۍ گواھيا بدنت.

(۲۳) گڙا دو کسۍ نامش پيش کرت، يگۍ ايسپ برسبا آت که يوستوس هم گوشتش و آدگه متياس آت. (۲۴) رندا، اے ډولا دوا کرت و گوشتش: ”او هداوند! تئو هرکسۍ دلۍ هالا زانۍ، نون وت په ما پدر کن که چه اے دوينان کجامي ات گچين کرتگ (۲۵) تان اے هاسين کاسديۍ زمهواريا وتي کوپگان بزوريت، هما هزمت که يهودايا يله دات و همودا شت که آيۍ بيهي جاگه آت.“ (۲۶) گڙا، آ دويناني سرا پال جتش و متياسۍ نام در آتک. اے ډولا، آ گون هما زمبۍ يازدهين هاسين کاسدان هوړ کنگ بوت.

هدائے پاکين روھۍ اير کيگ

(۱) وهدۍ پنتيکاستۍ روچ آتک، سَجَهِين يکجاہ مچ آنت. (۲) آناگت چه آسمانا يک انچين توارۍ آتک که گوشۍ ترندين گواتۍ آت و هما لوگ که آاودا نشتگ آنت گواتا مان پتات. (۳) آيان بازين آسپيمين شهم و شماله ديست که زبائک ديان هر يکۍ سرا اير نشتنت. (۴) آ سَجَهِين، چه هداۍ روا پړ بوتنت و انچش که پاکين روا آيان واک و توان بکشگا آت، ډتي زبانان هبر کنگا لگنت.

(۵) آ روچان، آسمانۍ چيرا هر ملک و هر کئومۍ هدادوستين يهودي، اورشليما جهمند آنت. (۶) وهدۍ اے توار چست بوت، بازين مردمۍ يکجاہ مچ بوت و هيران و هبگه منت، چيا که هرکس چه مريداني دپا وتي جندۍ زبانا يشکنگا آت. (۷) گڙا، په به مانگي و هيرانۍ گوشتش: ”بارين، اے که هبر کنگا انت جليلي نه انت؟ (۸) گڙا چه پيما ما سَجَهِين، چه آياني دپا وتي ماتي زبانا يشکنگا اين؟ (۹) ما، چه پارس، ماد و ايلام، چه بين النهرين، يهوديۍ، کپادوکیۍ، پنتوس و آسيایا، (۱۰) چه پريجيۍ، پمپليۍ و مسرا اين، چه ليبيائے هما هند و دماگان که کرينيۍ نزيگا انت و انچش چه روما آتکين مردم اين، (۱۱) يهودي و درکومين يهودي بوتکين مردم، کريتي و آرب هم. ما سَجَهِين يشکنگا

اين که مئے زبانا، هُدائے مزنيں کاران درشان کنت. “ (۱۲) گڑا په هئيراني چه
يكدوميا جُستش کرت: “اے کار و هبراني مانا چه انت؟” (۱۳) بله لهتین په ملنڈ
و مسکرا گوشگا ات: “شرابا مست و ملار کرتگانٹ.”

پټرس مچيے ديما تران کنت

(۱۴) آ وهدي، پټرس گون آ دگه يازدهينان پاد آتک و په بُرزنواري گون آيان
گوشتي: “او يهوديان و اورشليمي جهمندان! سرپد بيټ و مني هبران دلگوش
کنيت. (۱۵) اے مردم، آ دټولا که شما هئيال کنيت، مست نه انت. انگت ساهت
سباهي نه انت. (۱۶) اے هما هال و هبر انت که يوييل نبيا اے دټولا پيشگوئي
کرتگ.

(۱۷) « هدا گوشيت: ”گډي روچان، سجھين مردمان چه وتي روها سرريچ
کنان. شمئ جنک و بچک پئىگمري کنت، شمئ ورنه الهام گرت و پيرين،
واب گندنت.»

(۱۸) « آ روچان، وتي گلام و مؤلداں چه وتي روها سرريچ کنان و آ هم
پئىگمري کنت.»

(۱۹) « بُرزاد مان آسمانا مؤجزه و آجگايي » و جَهلاَد مان زمينا اَجَبَتِي
نشاني پيش داران، هوڼ و آس و مُجَيَن دوت.»

(۲۰) « چه هداوندئ پُرشوکتين روچئ رسگا پيسر، روچ تهارديم و ماه
هوَنچک بيت.»

(۲۱) « آ روچا، هرگس هداوندئ ناما بگيپت، رگيت. “»

(۲۲) او اسرائيليان! دلگوش کنيت. انچش که شما وت زانيت، هدايا شمئ
نياما مؤجزه و آجگايي و اَجَبَتِي نشاني چه ايسا ناسريئ نيماگا زاهر و پدر کرت
و اے دټولا په آيا گواهي داتي. (۲۳) اے مرد گون هداي پيشزانتی و گيشينتگين
شورا شمئ دستا دئيگ بوت و شما گون بيديناني کما سلبئ سرا درتک و

کُشت. ٢٤) بله هُدايا چه مُردگان زندگ کرت و چه مَرکے رنج و اَزابا رَکَيَنت، چيا که نبوتنی اَت مَرک آييا وتی پنجگانی تها بداريت، ٢٥) هما دابا که داوودا آيئے بارئوا پيشگوئی کرتگ و گوشتگ:

» مَن مُدام هُداوند وتی ديم په ديمَا ديستگ، ا منی راستين پهناتا انت، چه همه سؤبا مَن نلرزان و ننگلان.»

٢٦) » پميشکا، دَلن و ش و زبان شادان انت. جسم و جائن مان اُميتے کلاتا آرام گيپت،»

٢٧) » چيا که تئو منا مُردگانی جهانَا يله نکنے و وتی هما پاکينا سَرگ و پوسگا نيئے.»

٢٨) » تئو منا زندے راه سؤج داتگانَت و وتی پهناتا منا چه شادمانيا سرريچ کنے.»

٢٩) او براتان! من په دلجمی شمارا گوشان که مے بُنيِرک داوود مُرت، کبر و کپن بوت و آيئے کبر تان مروچی مے گورا هست انت. ٣٠) بله آ پئيگمبَرے اَت و زانتگ اتي هُدايا سئوگند وارتگ و کئول کرتگ که چه آيئے نَسلا يکيا، آيئے بادشاهيئے تَهتے سرا نادينيت. ٣١) داوودا چه پيشا، آيوکين رُوج ديستگ انت و مَسِيهْ جَاه جنگے بارئوا گوشتگ اتي که آ نه مُردگانی جهانَا يله کنگ بيت و نه آيئے جَوْن سَرِيت و پوسيت. ٣٢) هُدايا ايسا مَسِيه زندگ کرت و ما سَجْهين، اے راستيئے شاهد اين. ٣٣) آ، هُدايے راستين نيِمگا بُرزاد برگ بوت. چه پتا، واده داتگين پاکين روهِ آييا رَسْت و هما دُئولا که شما گندگ و اِشکنگا ايت، نون پاکين روهِ بيکساس بکشتگ. ٣٤) چيا که داوود و ت آسمانا بُرزاد نشت، بله گوشتگی: » هُداوندا گوْن منی هُداوندا « گوشت، » منی راستين نيِمگا بنند « ٣٥) » تان هما وهدا که تئي دژمنان تئي پادانی چيرے پدگ و چارچوبه بکان.»

٣٦) پميشکا، اِسرائيلے سَجْهين کئوم اَلَم بزانت، هما ايسا که شما سَلِيب کُشت، هُدايا هُداوند و مَسِيه کرتگ. ٣٧) وهده مردمان اے هبر اِشکتنت، باز

دل پَدرد بوتنت و گون پِترُس و آ دگه کاسِدان گوشتش: ”او براتان! ما چوَن بکنین؟“

(۳۸) پِترُسا گون آیان گوشت: ”چه وتی گناهان پشومان بییت و تئوبه بکنیت و چه شما هرگس ایسا مسیهه ناما پاکشودی بکنت، تانکه هُدا شمئے گناهان بیکشیت. آ وهدا شمارا هُداے پاکین رو، هُپه و ټپکی رسیت. (۳۹) هُداوندئے اے لبز و کنول ایوک و تهنا په شما نه انت، په شمئے چک و او بادگ و آ دگه دورین هُند و دمگانی هما مردمان انت هم، که مئے هُداوندین هُدا آیان وتی کِرا تئوار کنت.“

(۴۰) پِترُسا، آ، پنت و سوچ دئيانا گډن کرت و گوشتنت: ”وتا چه اے گمراهین نسل و پدريچا برکینیت.“ (۴۱) گُرا، همایان که آییئے کُلو و پییگام زرت، پاکشودی هم کرت و آ روچا، کساس سئے هزار مردم گون باورمندان هور بوت. (۴۲) آیان، په کاسدانی درس و سبگا، په شریکدارین زندا، په نانئے بهر کنگ و په نوايا، وتا ندر کرت. (۴۳) سجهينانی دلا بیم و ترسے نشت و چه کاسدان موجهه و اجبتین نشانی زاهر و پدَر بوت.

باورمندانى شریکدارین زند

(۴۴) سجهين باورمند، گون یکدگرا هور و سجهين مال و هستيا شریکدار اتنت. (۴۵) آیان وتی مال و ملکت بها و ندر کرت و هرکسئے گرز و زلورتانی سرا، سجهينانی نیاما بهر کرتنت. (۴۶) آ، هر روچ گون همدلی، مزین پرستشگاها مچ بوتنت و وتی لوگان هم په وشى و دلستکی نایش بهر کرت و هوریکا وراکش وارت. (۴۷) هُداش ستا و سنا کرت و سجهين مهلوکا آ دوست اتنت. هُداوند هم روچ په روچ رکنینگین مردمان گیشا چه گیشتر کنان ات.

پِترُس ذرهبکشی کنت

(۱) یک روچه، هُهمی ساهتئے زگر و نوائے وهدا، پِترُس و یوهنا مزین پرستشگاها رنوگا اتنت. (۲) هما وهدا، لهتین مردم یک پیدایشی لنگیا آرگا ات.

مردمان اے لنگ هر رُوچ، مزین پرستشگاهے ”زیبا“ نامین دروازگے دیا واپینت
 تان چه پرستشگاهے رُووکیں مردمان پنډگے بگیپت. (۳) وهدے آیا پئرس و
 یوهنا پرستشگاهے رُوگا دیستنت، چه آیان پنډگی لوئت. (۴) پئرس و یوهنا
 وتی چم آیارا سک دانت. پئرسا گوشت: ”مئے نیمگا بچار.“ (۵) لنگین مردے
 چم په اے امیتا سک آنت که چیزے دینتی. (۶) گزا پئرسا گوشت: ”منا زر و
 سهر نیست بله هرچه که منا هست، ترا دیان. ایسا مسیه ناسریئے ناما، پاد آ، راه
 گر.“ (۷) نون آییئے راستین دستی گپت و اوشتارینتی. هما دمانا آییئے پاد و
 پادانی مچ، تئیار و زورمند بوتنت. (۸) جاه سرت و وتی پادانی سرا اوشتات،
 راه گپت و تردان و کپ کنان و هدایا سپت و سنا کنانا، گون آیان پرستشگاه
 شت. (۹) سجھین مردمان آ دیست که هدایا سپت و سنا کنانا، وتی پادانی سرا
 رُوگا انت. (۱۰) زانتش اے هما انت که پیسرا، پرستشگاهے ”زیبا“ نامین
 دروازگے دیا په پنډگا نشتگات. نون چه اے کارا که گون آیا بوتگات مردم
 هیران و هبکه منتنت.

پئرسے کلو

(۱۱) آ مرد چه پئرس و یوهنا هچ جتا نبوت. نون سجھین مردم سلیمانے
 پیشگاه، گون هیرانی تچان دیم په آیان آتکت. (۱۲) پئرسا که چش دیست،
 گون آیان گوشتی: ”او اسرائیلیان! چه اے کارا، په چه اینکدر هیران و هبکه
 منتگیت؟ چیا چمو په ما سک آنت؟ گوشے زانا، ما گون وتی جندے توان و
 پهریزکاریا اے مرد ذراه و تئیار کرتگ. (۱۳) ابراهیم، اساک و آکوبے هدا، بزان
 مے پت و پیرکانی هدا، وتی هزمتکارین ایسا شان و شوکت دات، هما که شما
 گراینت و کوشارینت و پيلاتوسے دیمآ نمئت، هرچنت که پيلاتوسا آییئے آرات
 کنگے شور کرتگات. (۱۴) بله شما آ پاک و نیکیں، نمئت و آییئے جاها په یک
 هونیگیا آزاتی لوئت. (۱۵) شما زندمانے سرچمگ کشت، بله هدا یا آ چه مردگانی
 نیاما زندگ کرت و جاه جنایت و ما ایشیئے شاهد این. (۱۶) اے مردا گندگا ایت و
 زانیت. چه ایسائے نامے سرے باورمنديا، آیا واک و توان رستگ. هئو! ایسائے
 نام و آییئے سرا باورمنديا، اے مرد شمے دیمآ سرچما ذراه کرتگ.

١٧) نون، او براتان! من زانان که شمئیک و شمئے کماشانی کار و کرد، چه نازانتیا ات. ١٨) بله هُدايا هرچه که چه سَجْهين نبیانی زبانا پيشگوئی کرتگ ات اے دُولا پوره و سرجم کرت. آ پيشگوئی اِش انت که آيئے مسيه، رنج گشيت. ١٩) نون چه وتی گناهان پشومان بييت و تئوبه بکنيِت و ديم په هُدايا واتر بکنيِت تانکه شمئے گناه و مئيار شوْدگ ببت، ٢٠) چه هُداوندئے نيْمگا شمارا گيگ و آسودگين وهْد و رُچ برسيت و هُدا، مسيه بزبان ايسايا، که په شما گچين کنگ بوتگ، رئوان بکنت. ٢١) آ بايد انت آسمانا بمانيت تان هما وهدا که هر چيز نؤکسرا وتی جاها پر بتريت، هما دُولا که هُدايا چه کوْهين زمانگان پاکين نبیانی زبانا گوشتگ. ٢٢) موسايا گوشتگ: «شمئے هُداوندین هُدا، چه شمئے براتانی نياما په شما منی دُولين پئيگمبرے گچين کنت، بايد انت شما آيئے سَجْهين هبران بمئيت.» ٢٣) «کسے که اے پئيگمبرے هبرانی سرا دلگوش مکن، چه کئوما سِندگ و در کنگ بيت.»

٢٤) چه سَموِیلا و رند، سَجْهين نبیان اے رُچانی بارئوا پيشگوئی کرتگ. ٢٥) شما نبیانی پُشيد و هما اهد و کئولے ميراس دار ايت که هُدايا گون شمئے پت و پيرکان کرتگ ات، وهْدے گون ابراهيم گوستی: «زمينئے سَجْهين کئوم و کبيله چه تئیی نسل و پُشيدا برکت گرت.» ٢٦) هُدايا وتی هزمتکار گچين کرت و پيسرا شمئے گورا رئوان دات تان شمارا برکت بدنت و هر يگيا چه آيئے هراب و گندگين راها پر بترينيت.

پئرس و يوهنا سروکاني ديوانئے ديما

١) پئرس و يوهنا انگت گون مردمان هبر کنگا اتنت که دینی پيشوا، مزنين پرستشگاهئے نگهپانين سپاهيگانی مستر و سدوکی اودا اتک و رستنت. ٢) آ، چه اے هبرا سک نارزا اتنت که کاسدان مردم درس و سبک دات و جارش جت که چه ايسائے نام و راها مُردگ پدا زندگ بنت. ٣) پئرس و يوهنا اِش گپنت، بيوهْد و بيگاه ات، پميشکا تان اے دگه رُچا بنديگش کرتنت. ٤) بله بازينے که آيانی کُلو و پئيگامش اِشکتگ ات باورمند بوت و چه آيان کساس پنج هزار مردين اتنت.

۵) اے دگه روچا، يهودياني مستر، كماش و شريتے زانوگر اورشليما مچ بوتنت. ۶) گون آيان مسترين ديني پيشوا هئا و آيئے همراهيا كنيپا، يوهئا، اسگندر و مسترين ديني پيشوائے سجھين كئم و هاندان گون آنت. ۷) آيان پترس و يوهئا اؤشتارينت و جست گيتنت: ”شما گون كجام زور و واكا يا گون كئيي ناما اے كار كرتگ؟“ ۸) گزا پترس چه هدائے پاكين روها سرريچ بوت و گوشتي: ”او كنومئے سروك و كماشان! ۹) اگن مروچي اے سئوبا چه ما جست و پرس بئيگا انت كه ما په لنگ و مندين مرديا نيكي كرتگ و جست كنيت كه آ چون ذراه بوتگ، ۱۰) گزا شما سجھين و اسراييلئے درستيجين كنوم بزانيت، اے مرد كه ذراه و تنيار شمئے ديما اؤشتاتگ، چه ايسا مسيه ناسريئے نامئے بركتا ذراه بوتگ. شما ايسا سليب كشت و كشت، بله هدايا چه مردگاني نياما زندگ كرت. ۱۱) ايسا

» هما سنگ انت كه شما، بان بندين استايان، « پسند نكرت و چگل دات،

» بله آ سنگ، بنهشت « بوت. »

۱۲) چه آيا آبيد دگه رگينوؤكے نيست، چيا كه آسمائے چيرا، ايسائے ناما آبيد، مردمان دگه نامے ديگ نبوتگ كه گون آيا ما ركت بكين. ۱۳) آيان كه پترس و يوهنائے دليري و بهادري ديست و زانيتش كه آناوانده و اميين مردم آنت، هييران بوتنت. رندا پجاهش آورتنت، كه آ ايسائے همراه بوتگ آنت. ۱۴) بله په اے سئوبا كه آ ذراه بوتگين مرد آياني كرا اؤشتاتگات، چيزے گوشتش نكرت. ۱۵) پميشكا آاش چه هكديوانا دن رنوگئے هكم دات و وت په شور و سلاها نشتنت. ۱۶) وت مان و تا گوشتش: ”گون اے مردمان چه بكين؟ چيا كه اورشليمئے سجھين جهمنند زانت ايشاني دستايك انچين مؤجزه زاهر بوتگ كه نمگ نبيت. ۱۷) بله چش هم مبيت كه اے هبر مردمان نياما گيشتر شنگ و تالان ببيت. بايد انت آيان بترسينين كه دگه برے په ايسائے ناما گون هچكسا هبر مكنت.“

١٨ پټرس و يوهناش پدا لوټ و هکم دانتت که هچبر ايسائے ناما چيزے
 مگوشت و درس و سبک مدینت. ١٩ آيان پَسُو دات: ”وت شئور بکنیت،
 شمے هبرئے زورگ شرتر انت يا هدائے؟ ٢٠ بله ما چه وتی دیستگین و
 اشکتگینانی پَدَر و درشان کنگا وتا داشت نکین.“ ٢١ گرا چه گیشترین
 تُرسینگ و پادتراپ. دئیگا رند، آاش یله دانتت. په آيانی سزا دئیگا شَرین راهے
 ندیستش، چیا که گوڼ اے اَجَبَتین کارئے گندگا سَجْهین مردمان هدا ستا کرت و
 ساژات. ٢٢ آ مرد که گوڼ اے مؤجزها دراه بوتگات، امری چل سالا گیش ات.

باورمندانی دوا

٢٣ آرات بئیگا رند، پټرس و يوهنا وتی همراهانی کرا شتنت و آاش چه
 مزین دینی پیشوا و کئومئے کماشانی گوشتگین هبران سهیگ کرتنت. ٢٤ آيان
 که اشکت، یکدل و همتئوار هدائے بارگاها دوا کرت و گوشتش: ”او زورمندین
 هداوند، آسمان و زمین و دریائے اَد کنوک و هر چیزے که آيانی تھا انت! ٢٥ تئو
 وت گوڼ پاکین روئے إلهاما چه مئے بُنپیرک، وتی هزمتکارین داوودئے زبانا
 گوشت:

» آ دگه کئوم په چه شورش کننت و راج چیا مُپت و ناهودگین پندل»
 سازنت؟

٢٦ » جهانئے بادشاه تئیار بنت و هاکم یکجاه مچ، هداوند و آییئے
 مَسیهئے هلاپا اوشتنت.»

٢٧ په راستی، همے شهرا هیرودیس، پُنتیوس پیلاتوس، آ دگه درکئومین
 مردم و بنی اسرائیلئے سَجْهین کئوم و کبيله همدست بوتنت و تئیی پاکین
 هزمتکار ايسائے هلاپا پاد اتکنت، هما ايسا که تئو گوڼ روځن پر مُشگا په
 بادشاهیا گچین کرتگات. ٢٨ آيان گوڼ وتی اے کارا، تئیی واک و واهگ که تئو
 چه پیشا گیشینتگات، پوره و سرجم کرت. ٢٩ او هداوند! نون إشانی
 پادترایانی نیمگا بچار و وتی هزمتکاران کُکم بکن تانکه تئیی هبران په مزین
 بهادری و نرسی درشان بکننت. ٣٠ وتی پاکین هزمتکار ايسائے ناما، په

دربېڅې و مَوْجْزِه و اَجَبَتَيْنِ نشانيانې پَدَر کنگا، وتی دستا شهار دئې.

۳۱ چه آیانی دوايا رند، آ جاگه که اوډا مَجَّ اَتنت لَرزت، سَجْهَيْنِ چه پاکين روها سر رِيچ بوتنت و هُدائې هېرش په دليري درشان کرت.

باورمندانی شريکداری

۳۲ سَجْهَيْنِ باورمند يکدل و يکجان اَتنت، هچکسا وتی مال و هستی تهنا وتيگ نزان و سَجْهَيْنِ چيزان شريکدار اَتنت. ۳۳ کاسيدان گون مزين واک و تاگتې په هداوندن ايسائې جاه جنگا گواهی دات و گون آ سَجْهَيْنان هُدائې مزين رهت گون اَت. ۳۴ چه آيان هچکس مُهتاج نه اَت، چيا که هرکسا لوگ يا دگار هست اَت بهايی کرت و ۳۵ زری کاسيدانی دِيما اير کرتنت. آيان اے زر په سَجْهَيْنان، هرکسے گرز و زلورتانی سرا بهر کرتنت. ۳۶-۳۷ ايسپ نامين مرديا هم دگار هست اَت، بهايی کرت، زری اورت و کاسيدانا داتنت. آ کبرسيے اَت و چه لاويانی کبيلها اَت. کاسيدان آيیے نام بارنابا کرتگ اَت، بزبان ”دلبديے چک“.

هَنانیا و سَپيرَه

۱ هَنانیا نامين مرديا و آيیے سَپيرَه نامين جنا هم وتی دگار بها کرت.
۲ هَنانیايا گون جننې سهيگيا زرانى يک بهرے په وت داشت و آدگه، کاسيدانی دِيما اير کرتنت. ۳ پثرسا گوشت: ”او هَنانیا! چيا شئيتان تئیی دلا چو پُترت که گون هُدائې پاکين روها دروگت بست و چه ملکئے زران بهرے په وت اير کرت؟ ۴ زانا، دگار چه بهايا پيسر تئیی جندئيگ نه اَت؟ چه بهايا رند، زر تئیی دستا نه اتنت؟ په چه وتی دلا شئورت کرت که چش بکنئے؟ تنو گون مردمان نه، گون هُدایا دروگ بست.“ ۵ وهده هَنانیايا اے هبر اشکتنت، زمينا کيت و ساھی دات. هرکسا که اے هبر اشکت، آيیے دلا بلاهين ثرسے نشت. ۶ گزا ورنه دِيما اتکنت، جوئنے کين کنگا رند، دنا برت و کبرش کرت.

۷ کم و گيش سئے ساھتا رند، آيیے جن که چه اے سرگوستا سهيگ نه اَت،

آتك و رست. ٨ پټرسا چه آييا جُست كرت: ”منا بگوښ، شما ډگار كه بها كرت، اشيئ كيمت هميش ات؟“ سپيرها پسو دات: ”هئو، كيمتي هميش ات.“

٩ پټرسا گوشت: ”چيا په هداوندئ روئې چكاسگا گون يكدگرا همدست بوتيت؟ بچار، همايان كه تئبي مرد كبر كرت انون دروازگئ دپا انت و ترا هم ډنا برنت.“ ١٠ جنين، هما دمانا پټرسئ پاداني دپما كپت و ساھي دات. وهدئ وړنا آتكنت، ديسټش كه آ هم مړتگ. ډنا برتش و مردئ كرا كبرش كرت. ١١ چه اے هبراني اشكنگا، سجهين باورمند و آ دگه مردماني نياما مزين ټرس و بيمئ كپت.

كاسد ذرهبكشي كننت

١٢ چه كاسداني دستا، مردماني نياما بازين اجبتين نشاني و آجگايي زاهر و پدربوت. سجهين باورمند، گون همدلي و همستكي سلئيمانئ پيشگاها مچ بوتنت. ١٣ باورمند، مردماني گورا باز اژتمند آتنت، بله چه آ دگران كسي اے دل و جريت نيست ات كه گون آيان هور بيت. ١٤ انگت، هداوندئ سرا باورمندين جنين و مردين، روچ په روچ گيش بئيان آتنت و گون آيان هوار بوتنت. ١٥ تئنا مردمان وتي نادره، تھت و نپاداني سرا واپينت و رهسراڼ اورنتت، تان پټرس چه راهه كه گوزيت، ټرئ آيئ ساھگ هم په لهټينا بكپيت. ١٦ اورشليمئ كر و گورئ شهراني مردم هم رُمب رُمبا آتكنت، نادره و چه پليتئين روھان رنج ديستگين مردمش اورنتت و سجهين ذراه بوتنت.

كاسدان جيل كننت

١٧ مسترين ديني پيشوا و آيئ سجهين همراه كه سدوكياني ټولئ باسك آتنت، په هسد و كُنت پاد آتكنت. ١٨ كاسدش گپت و بنديجاها جيل كرتنت. ١٩ بله شپا يك وهدئ، هداوندئ پريشتگيا بنديجاھئ دروازگ پچ كرتنت و آ چه جيل در اورنتت و گوشتي: ٢٠ ”برئويت مزين پرستشگاها بوشتيت و اے نوکين زندئ سرجمين كلئو و پئيگاما مردمان برسينيت.“ ٢١ گرا، هما دابا كه آيانا گوشگ بوتگ ات، بامگواها پرستشگاها شتنت و مردماني سبك دئيجا لگنت.

وهدے مسترین دینی پیشوا و آییئے همراه آتکت، سروکانی دیوانئے باسک و اسرائیلئے سجھین کماشش لوٹنت و دگه لهتین مردمش رثوان دات تان کاسدان چه جیلا بیارنت. (۲۲) بله آیانی ره داتگین مردم بندیجاها که شتنت، کاسدش ندیستنت. پر ترّت و هالّش دانتت که (۲۳) ”بندیجاھئے دروازگ مھر بستگ آنتت، نگهپان هم دروازگانی دیما اوشتاتگ آنتت، بله ما دروازگ که پچ کرتنت، جیلا هچکس ندیست.“ (۲۴) گوّن اے هبرئے اشکنگا، پرستشگاهئے نگهپانین سپاهیگانی سروک و مزین دینی پیشوا سک هیران و پگریگ بوتنت که بارین اے کارئے آسر و اکبت نون چه بیت.

(۲۵) هما وهدا یگے آتک و هالی دانتت: ”بچاریت، آ که شما بندیگ کرتگ آنتت، پرستشگاها مردمان درس و سبک دئیگا انت.“ (۲۶) گزا پرستشگاهئے نگهپانانی سروک گوّن وتی سپاهیگان شت و کاسدش گپت و آورتنت، بله په زور نه، چیا که ترستش ”چو مبيت مردم مارا سنگسار بکننت.“ (۲۷) کاسدش آورت و سروکانی دیوانئے دیما اوشتارینتنت. نون مسترین دینی پیشوا یا چه آیان جست گپت: (۲۸) ”ما هکم نکرتگات دگه برے په اے ناما مردمان درس و سبک مدئییت؟ بله شما اورشلیمئے سرجمین شهر گوّن وتی تالیمان پُر کرتگ. لوئیّت آ مردئے هوّنا مئے گردنا بلدّیت؟“ (۲۹) پثرس و آدگه کاسدان پَسُو دات: ”باید انت چه انسانان گیشتر، هدائے مَنوک بیین.“ (۳۰) ایسا، که شما سَلیب گشت و کشت، مئے پت و پیرکانی هدایا پدا زندگ کرت، (۳۱) وتی راستین نیمگا نادینت و سروک و رگینوک کرت، تانکه اسرائیلئے کئوما تنوبه و گناهانی پهلئے مؤه برسیت. (۳۲) ما اے هبرانی شاهد این. پاکین روه، که هدایا وتی باورمندانا بکشتگ هم اے هبرانی گواھیا دنت.

(۳۳) گوّن اے هبرانی اشکنگا، دیوانئے باسک انچش زهر گپنتت که په آیانی کُشگا پاد آتکت. (۳۴) بله گامالیال نامین پریسیه که شریّتئے استاد و سروکانی دیوانئے باسک و سجھین مردمانی چمان شریدارین مردے ات، دیوانا پاد آتک و هُکمی کرت: ”اے مردان یک دمانے دُنا بریت.“ (۳۵) گزا گوشتی: ”او اسرائیلیان! هُزار بیت که شمارا گوّن اے مردمان چه کنگی انت. (۳۶) کمے وهدا پیسر هم

تېوداس نامېن مرديا جاہ جت و وتا مَزَن مردے زانتی، چار سده مردم آيئے
 همراه بوت. بله آ کُشگ بوت و آيئے همراه سست و سيد بوتنت و هچ نبوت. (۳۷)
 چه آييا رند، يهودا نامېن جليلي مرديا، مردم شماريئے روچان جاہ جت، آشوپ
 کرت و لهتېن مردمي گون وت ترينت، بله آ هم کُشگ بوت و همراهي شنگ و
 شانگ بوتنت. (۳۸) انوگين جاوراني بارئوا، مني شئور گون شما همش انت که چه
 اے مردمان دست بگشيت و اشان يله بدئييت. چيا که اگن اشانى اے کار و مکسد
 چه انسانانى نيماگا انت، بيشک په سر نرسيت. (۳۹) بله اگن چه هدائے نيماگا انت،
 شما اشان داشت نکيت. گرا بزانييت که آ وهدا شمئے جنگ گون هدايا بيت.

آيئے هبرش مئت، (۴۰) کاسيدش لوئت و آورتنت، لټ و کټ کنايت و مکن
 کرتنت که په ايسائے ناما دگه برے هبر مکننت. نون يله ايش دانت. (۴۱) کاسيد،
 گل و شادهي کنان، چه ديوانئے ديما در کپنت، چيا که آيان اے لاهکي رستگات
 په ايسائے ناما بے ازتي بگندنت. (۴۲) آيان مزنين پرستشگاه و لوگاني تها، چه اے
 مستاکئے تالان کنگا که ايسا هما مسيه انت، هچبر دست نکشت.

په هزمتکاري هيت مردمئے گچين کنگ

(۱) هما روچان که مريد گيشا چه گيشتر بئيان انت، يوناني يهودي چه
 ابراني يهوديان گلگدار انت که هر روچيگين ورد و وراکئے بهر کنگا، آياني
 جنوزامان چيزے نرسيت. (۲) دوازدهين کاسيدان، سجهين مريد لوئتنت و
 گوشتش: ”اے هبر شر نه انت که ما ورد و وراکئے ونڈ و بهر کنگئے کاراني سئوبا،
 چه هدائے پاکين هبرئے هزمتکاري نادلگوش بيين. (۳) پميشکا، او براتان! چه
 وت هيت انچين نيکنامين مردم گچين بکيت که چه پاکين روہ و هدايي زانت و
 زانگا سريچ بنت تان اے زمه و دُبا هماياني کوپگا بلدين و (۴) وت په دوا و
 هدائے پاکين هبرئے هزمتکاري دزگت بيين.“ (۵) اے شئور، سجهينان دوست
 بوت و اے مردمش گچين کرتنت: استپيان که چه ايمان و پاکين روها پرات،
 پيليپس، پروکورس، نیکانور، تیمون، پارمیناس و ائتاکيهئے يهودي بوتگين
 باورمند نیکولاس. (۶) اے مردمش کاسيداني ديما آورت و پيش کرتنت. کاسيدان
 په آيان دوا کرت و دست بډا جتنت. (۷) اے دئولا هدائے پاکين هبر مردمانی

نياما تالان بوت و اورشليما مريد سځ زوټ گيشا چه گيشتر بئيان بوتنت. بازين ديني پيشواي هم اے باورئ مټوگر بوت.

استيپانئ دزگير کنگ

٨ استيپان چه هداي رهمت و زورا پُر ات و آييا مردمانى نياما مزين
مؤجزه و اجبتين نشانى ديما اورت، ٩ بله چه يهوديانى يک گنيسهيا که نامى
”آزات بوتگين گلامانى گنيسه“ ات، لهتين مردم چه آييا نارزا ات. آ چه کرينى و
اسکندريه شھر و کيليکيه و آسيائ دَمگان اتنت و گوڼ استيپانا ديجا کا لگنت.
١٠ بله استيپان گوڼ انچين روھ و زانتيا هبر کنگا ات که آيئ ديما اوشتاتش
نکرت. ١١ گزا لهتين مردمش رد دات تان بگوشنت: ”ما اشکتگ استيپانا موسا و
هداي بارئوا کپر کرتگ.“ ١٢ آيان، مردم و کئومئ کماش و شريتئ زانوگر
شورينتنت و استيپانش گپت و کشکان، سروکانى ديوانا پيش کرت. ١٣ دروگين
گواه و شاهدش اورت، آيان شاهدى دات و گوشت: ”اے مرد هداي پاکين لوگ و
شريتئ هلاپا، چه بد و ناراھين هبر کنگا هچبر دست نگشيت. ١٤ ما وت
اشکت، گوشتى: ’ايسا ناسرى اے جاگھا کروچيت و آ رسم و رئواجان بدل کنت
که موسايا په ما اشتگ انت.“

١٥ ديوانئ سجھين نندوکان چم په استيپانا سځ داتگ اتنت و ديستش
آيئ ديئم، پريشتگيئ ديئمئ ډئولا انت.

استيپانئ تران

١ مسترين ديني پيشوايا چه استيپانا جست کرت: ”بارين، اے تهمت راست
انت؟“ ٢ استيپانا پسو دات: ”او پت و براتان! دلگوش کنيت:

ابراھيمئ بارئوا

پُرشوکتين هدا، هما وهدا مئ بټيرک ابراھيمئ ديما زاهر بوت که آ انگت
بين النهرئنا ات و هارانا جهمند نبوتگ ات. ٣ گوڼ آييا گوشتى: ’وتى سردگار

و راج و کثوما بل و هما مُلکا برئو که من ترا پیښی داران. ۴ آيا کلدانیانی
 مُلک یله دات و هارانا شت. چه پتئ مَرکا و رند، هُدايا آ چه اوډا همے مُلکا آورت
 که انون شما نشتگیت. ۵ ادا، هُدايا آيارا هچ میراس و ملکت ندات، یک
 بچیلے زمینی هم ندات، بله لَبزی کرت که آییئے نسل و پدريچ اے سرډگارے
 هُدايَند بیت. هُدايا اے هبر هما وهدا کرت که ابراهيما انگت چک نيستات. ۶
 گون آيا چش گوشتی: 'تئی چک و اوبادگ انچين مُلکيا که آيانی وتيگ نه انت،
 درامد و بيگانگ بنت و تان چار سد سالا، دگرانی چيردستيا گلام و بے ازت کنگ
 بنت. ۷ چش هم گوشتی: 'هما کثوم که آيان وتی گلام و چيردست کنت، من
 آيان سزا ديان. پدا چه آ مُلکا در کايَنت و همے جاگها منا پرستش کنت. ۸
 هُدايا گون ابراهيما اهد و کرارے بست که آییئے نشانی مردين چکانی سُنّت کنگ
 انت. پميشکا، وهدے ابراهيما اساين چک بوت، هشتمی روچا سُنّتی کرت. همے
 ډولا اساکا وتی چک اکوب و اکوبا وتی دوازهين چک، که مئے کثومئے کبيلهانی
 بَنيِرک انت، سُنّت کرتنت.

ايشپئے بارئوا

۹ اکوبئے چک، گون وتی براتين ايشپا په هَسَد و کُنت کپتنت. براتان ايشپ
 گلاميئے ډولا بها کرت و مسرا برگ بوت، بله هُدا ايشپئے همراه ات و ۱۰ چه
 سَجَهيَن سگي و سوريان رگيَنتی. هُدايا آ، همينچک لاهکی و زانت و زانگ دات
 که مسرئے بادشاه، پرنوئے مهر و اِهتباری په وت کُنت و پرنونا آ وتی سَرجمين
 مُلک و ملکتئے کارمستر کرت. ۱۱ رندا سَجَهيَن مسر و کنهانا ډگالے کپت که چه
 آيا مردمان مزنين سگي و سوری رست و مئے پت و پيرينان هچ ورد و وراکه
 نبوت. ۱۲ وهدے اکوبا زانت که مسرا دان و گندم رسيت، مئے پت و پيرکی
 اولی برا په ورد و وراکئے گرگ و آرگا هموډا راه دانت. ۱۳ آ، دومی رندا هم
 مسرا شتنت و اے رندا ايشپا وتا گون وتی براتان پدَر و پَجاروک کرت. پرنون
 هم ايشپئے کثوم و کُثمئے بارئوا سهيگ بوت. ۱۴ گزا ايشپا په وتی پت اکوبا
 کُلو راه دات که آگون وتی سَرجمين گهول و هاندانا که هپتاد و پنج مردم اتنت،
 بلډيت و مسرا بيئيت. ۱۵ اے ډولا، اکوب مسرا شت و هموډا آ و مئے پت و
 پيرک بيران بوتنت. ۱۶ آيانی جون چه اوډا آرگ و شکيمئے شهر، هما کبرا کل

کنگ بوتنت که ابراهيما چه هامورئے چکان په چيزے زرا بها گيتگات.

(۱۷) وهدے گون ابراهيما، هداے داتگين کئولے سرجم بئيگئے وهد نزيک
بوت، مسرا مئے مردم باز گيشتتر بوتنت. (۱۸) آ وهدا، مسرئے بادشاه دگرے بوت و
ايشپئے بارئوا هچي نزانت. (۱۹) آيا مئے کئوم رد دات و ريپينت، مئے پيريناني
سرا باز زلم و زوراکي پرينت و هج کرتنت که وتي نئکين چکان، چه لوگان دئا
دئور بدئينت که بمرنت.

موسايا بگر تان سئيمانانا

(۲۰) همے وهدا، موسا پيدا بوت. آ باز شررنگ و دئولدارين چکے ات. تان سئے
ماها وتي پت و ماتئے لوگا رست و ردومي کرت. (۲۱) وهدے دئا ايرش کرت،
مسرئے بادشاه پرنونئے جنگا زرت و وتي جندئے چکئے دئولا رودينت و مزن
کرت. (۲۲) موسايا مسرياني سجھين زانت و زانتکاری در برت و په کردار و
گپتارا توانمندين مردے بوت.

(۲۳) چل سالی که بوت، اے پگر و هئالا کپت که گون وتي بني اسرائيلی
براتان گندک بکنت. (۲۴) وهدے ديستی چه آيان يگئے سرا، مسريے زوراکي کنگا
انت، اسرائيلی ديمپانی ای کرت و بيرئے گرگا، آ مسري ای جت و کشت. (۲۵)
موسايا وتي دلا انچش هئال کرت که آيئے اسرائيلی برات بلکين سرپد بنت که
په آيانی رگينگا، هدا آيا کار بندگا انت، بله اسرائيلی سرپد نبوتنت.

(۲۶) اے دگه روچا اناگت، آيا دو اسرائيلی وت مان و تا مژ و جنگا ديست.
موسا په آيانی گيشينگ و تپاک کنگا ديما کنزت و گوشتی: 'او مردان! شما
وت برات ایت، چيا يکدگرا تاوانبار کنيت؟' (۲۷) بله هما که وتي هم ملکیئے سرا
زوراکي کنگا ات، موسايی يک نيملگے تيلانک دات و گوشتی: 'ترا کئيا مئے سرا
هاکم و کازی کرتگ؟' (۲۸) بارين، هما دئولا که تئوزی آ مسري کشت، مني کُشگا
هم لاکارتگت؟' (۲۹) گون اے هبرئے اشکنگا، موسا چه آ ملکا در آتک و ميديانئے
سرډگارا دراندیه بوت. همودا آيا دو مردين چک بوت.

٣٠ چلّ سالا رند، سينائے کوھئے گيا بانا، پريشتگے بن گپتگين ڏولکيئے آسے شهماني تها په موسايا پدر بوت. ٣١ چه اے ندارگئے گندگا، موسا هئيران و هبگه منت. وهده په اشيئے گپشتر چارگا نزيکتر شت، هداوندئے تئواري اے ڏولا اشکت: ٣٢ 'من تئیی پت و پيرک ابراهيم، اساک و اکوبئے هدا آن.' موسا چه ترسا لرزگا لگت و آيا تهم و جریت نکرت آنیمگا بچاریت. ٣٣ هداوندا گوشت: 'وتی سواسان در کن، اے جاگه که تئو اوشتاتگئے، پاکين جاگه. ٣٤ من مسرئے سرډگارا وتی مردمانی سگی و سوری دیستگانت، آيانی پریات و زاری اشکتگانت، په آيانی رگینگ و آرات کنگا ایر آتکگان. بیا، نون من ترا پدا مسرا رنوان دئیان.'

٣٥ اسرائیلیان موسا نمئتگات و گوشتگاتش: 'ترا کئیا مئے سرا هاکم و کازی کرتگ؟' نون هدايا هما موسا بن گپتگين ڏولکئے بنا پريشتگے پيش داشت. اے ڏولا، آيانی هاکم و رگینوک کرت و مسرا راهی دات. ٣٦ هما ات که چه مسرا اسرائیلیانی در آيگئے رهشون بوت. هماییا، مسر و شهرزئے تئیا با و تان چلّ سالا گيا بانا موجهه و اجبتين نشانی پيش داشت. ٣٧ همے موسا ات که گون بنی اسرائیلیان گوشتی: » هدا چه شمئے براتانی نیاما په شما، منی ڏولین پیگمبرے گچین کنت. « ٣٨ اے هما موسا ات که گون پريشتگا هور، مئے پت و پيرکاني مچيا گيا بانا گون ات. پريشتگا سينائے کوھئے سرا گون آيا تران کرت و موسايا همودا هدايے زند بکشوکين هبر گپنت تان آيان په ما سر بکنت.

٣٩ بله مئے پت و پيرک، په موسائے منگا رزا نه اتنت. چه آيا پشش کرت و نمئت و دیش په مسرا بست. ٤٠ آيان، گون هارونا گوشت: 'په ما انچين هدا بساج که مئے رهبریا بکننت. اے موسا، که مارا چه مسرا در آيگئے راهی پيش داشتگ، آيا چه بوتگ، ما نزانين.' ٤١ آيان گوسک پئيمين يک بته جوړ کرت و په وتی جوړ کرتگين بته شریا، قربانيگ و شادهی و شادکامی کرت. ٤٢ بله هدايا وتی ديم چه آيان ترينت و يله داتنت، بل که نون ماه و روچ و استاران پرستش بکننت، هما ڏولا که نيانی کتابان نبشته انت: 'او اسرائیلیان! شما تان چلّ سالا مان گيا بانا په من هئيرات و قربانيگ کرتگات؟' ٤٣ نه! شما "ملوکئے تمبو" و وتی هدا "ريپانئے استار" بډا بستگانت، هما بت که شما په پرستشا اډ

کرتګ آنت. پمیشکا من شمارا چه بابلے سرډګارا هما دستا، جلاوتن و درانډیہ کنان.

(۴۴) گیابانا 'شاهدیئے تمبو' مئے پت و پیرکان گون ات و هما پیما اڏ کنگ بوتګات که هدايا موسا سوچ داتګات، بزان هما نمونهے ډولا که آيا دیستګات. (۴۵) اے هما تمبو ات که مئے پیرینان چه وتی بپیرکان رستګات و یوشائے کماشی و سروکیا، مئے پت و پیرکان گون وت هما وهدا آورت که اے ملکش گپت و هدايا آ دګه کئوم آیانی چمانی دیا گلینتنت و تان داوودے وهدا، آ تمبو همے ملکا ات. (۴۶) داوودا، هدائے وشین واهګ و رهمت گون ات و لوټتی په آکوبے هدايا جاګه و هنکینے اڏ بکت، (۴۷) بله اے سلیمان ات که په هدايا لوګے اډی کرت. (۴۸) البت، برزین ارشے هدا بنی آدمئے اڏ کرتګین لوګان جاګه نکنت، انچش که نبیا گوشتګ: (۴۹) 'هداوند گوشیت:

”آسمان منی تھت انت و

زمین منی پادانی چیرے پدګ،

شما په من چه پیمین لوګے اڏ کرت کنیت

یا که منی آرامجاه کجا بیت؟

(۵۰) اے سجھین منی وتی دستے اڏ کرتګین نه انت؟“

استپانے گډی هبر

(۵۱) او سرکش و مانمیاتکین مردمان! شمے دل و گوش سنت کنگ نبوتګ آنت. وتی پت و پیرینانی ډولا، شما هم مدام هدائے پاکین روھے هلاپا اوشتیت. (۵۲) کجام پیګمبر شمے پت و پیرینان آزار نداتګ؟ شمے پت و پیرینان تننا هما پیګمبر هم کشتنت که آیان آ 'پاک و نیکنے' ایګے پیشگوئی کرتګات. نون شما آیئے جندے دروھوک و هوینگ ایټ. (۵۳) شما هما ایټ که پریشتګان په شما شریټ آورت، بله هچبر نمټ و شریټے سرا کارو نکرت.“

إِستِیپانے سِنگسار کنگ

(۵۴) گُونِ إِستِیپانے هبرانی إِشکنگا، آ سَك زهر گِیتنت و په آييا دنتان
گدرؤشگا لگتنت. (۵۵) بله إِستِیپانا، که چه هُدائے پاکین روها سررِیچ آت،
آسمائے نِیمگا چارت، گُونِ هُدائے شان و شوکتے گندگا، ایسای دیست که هُدائے
راستین نِیمگا اوشتاتگ. (۵۶) گوشتی: ”آسمانا پِچ گندگا آن و انسانے چک،
هُدائے راستین نِیمگا اوشتاتگ.“ (۵۷) آيان گُونِ اے هبرانی إِشکنگا، وتی گوش
بند کرتنت و کوگارش کرت. رندا، سَجَهپِن همشئور بوتنت و إِستِیپانے سرا هَمله
و اُرُشش برت. (۵۸) کَشان کنان، چه شهر اِثَن، در کرت و سِنگسار کنگش بِنَدات
کرت. هما مردمان که آيئے سرا دروگین شاهدي داتگات، وتی شال و کباه چه
گورا در کرت و شاوول نامین مردیئے کِرا اِیر کرتنت. (۵۹) هما وهدا که إِستِیپانا
سِنگسار کنگا آتنت، إِستِیپان دوا کنانا گوشگا آت: ”او هداوندین ایسا! په منی
نَدْرِیگِن ساهئے زورگا رزامند باتئے.“ (۶۰) رندا، إِستِیپان کونڈان کِپت و په
بُرزتئواری گوشتی: ”او هداوندا! اِشان په اے گناها مئیاربار مکن.“ گُونِ همے
هبرانی گوشگا، ساهي دات.

باورمندانی سرا اُرُش

(۱) شاوول چه إِستِیپانے کوشا رازیگ آت. آ روچا، اورشليمئے کِلیسائے سرا
سکین آزارے بُنگیچ بوت. آيِد چه کاسِدان، آ دگه سَجَهپِن باورمند، يَهُودِيَه و
سامرَهئے چپ و چاگردا شنگ و شانگ بوتنت. (۲) لهتین هُدادوستین مردما،
إِستِیپان کبر کرت و په آييا مزین سوگ و پُرسے داشت. (۳) بله شاوولا،
کِلیسائے برباد کنگ بِنَدات کرت. لوگ په لوگ شت، مردین و جنین چه لوگان در
کرت، کَشان کنان برت و جیل کنايتنت.

پیلیپس سامرَها کئیت

(۴) هما باورمند که شنگ و شانگ بوتگ آتنت، هر جاه که سَرش کِپت، ایسائے
وشین مِستاگش رَسینت. (۵) پیلیپس سامرَهئے یک شهریا شت و اودا مَسِهئے

کَلوئے جاری جت. ٦ وهدے مردمانی مَچیان پیلپُسے هبر اِشکتنت و آییئے کرتگین اَجَبَتین نشانی اِش دیستنت، په آییئے هبرانی گوښ دارگا، گیشتر دلگوښش کرت. ٧ بازیڼیا که چن پر ات، آیانی چن گوڼ کوکار و چیهالان در اتکت، بازیڼ لنگ و منډ هم دراه و وش بوتنت. ٨ پمیشکا آ شهرئے مردمان باز گل و شادهی کرت.

جادوگرین شمون

٩ همے شهر، شمون نامین مردے سهر و جادوگری کنگا ات و سامرهئے مردمی هئیران و اَجکه کرتگ اتنت. آییا بٹاک جت و گوشت: ”من مزین مردے آن.“ ١٠ کسان و مزن، هرکسا آییئے هبر گوښ داشتنت و گوشتش: ”اے مرد هدائے وس و واک انت و ’مزن زور‘ گوښگ بیت.“ ١١ مردم پمیشکا آییئے منوگر اتنت که باز وهد ات چه وتی سهر و چمبندکی کاران، مردمی هئیران کرتگ اتنت. ١٢ نون وهدے مردمان پیلپُسے سرا باور کرت، که آ، هدائے بادشاهییئے وشین مستاک و ایسا مسیهئے ناما جار جنگا ات، گزا مردین و جنینان، پاکشودی کرت. ١٣ شمونئے چند هم باورمند بوت و پاکشودی ای کرت و هر جاگه پیلپُسے همراه بوت. چه دیستگین اَجَبَتین نشانی و مؤجزهان هئیران و هبکه منت.

١٤ وهدے اورشلیما، کاسدان هال رست که سامریان هدائے هبر منتگ انت، گزا آیان پترس و یوهنا همودا راه دانت. ١٥ وهدے اتک و رستنت، په سامریان دواش کرت که پاکین روہ آیانی دلان بپتریت، ١٦ چیا که پاکین روہ تنینگه چه آیان هچکسیئے سرا ایر نیاتکگات. آ په هداوندین ایسائے ناما پاکشودی دئیگ بوتگ اتنت و بس. ١٧ پترس و یوهنایا وتی دست آیانی بډا جت و پاکین روہ آیان رست.

١٨ وهدے شمون دایست کاسد که دست بډا جنت پاکین روہ دئیگ بیت، آییا په پترس و یوهنایا زر آورت و ١٩ گوشتی: ”منا هم اے وس و واکا بدئییت تان هرکسا که دست بډا جان پاکین روہ آییا هم برسیت.“ ٢٠ پترسا پسو دات: ”تئی زر گوڼ تئی همراهیا گار و گمسار باتنت. چیا که تئو هیال کرتگ هدائے

دادا په بها گپت كښي. (۲۱) ترا اے هزمتكاريا هچ بهر و ونډے نيست، چيا كه تئى دل گوڼ هدايا تچك و راست نه انت. (۲۲) چه وتى اے بدكاريا تئوبه كن و چه هداوندا دوا بلوټ، بلكين هدا تئى دلۍ اے سلين هئالا بېكشيت. (۲۳) من گندگا آن، تئى دل چه زهراپا پُر انت و شر و شدتۍ گلام و بنديگ ائې. (۲۴) شمونا پَسو دات: ”شما چه هداوندا په من دوا بلوټيت، تان هما چيز كه شما گوشتنت، يگه هم منى سرا مكپيت.“

(۲۵) پټرس و يوهنا، هداوندۍ هبرانى شاهدى دئىگ و شنگ كنگا رند، پر تررت و اورشليما شتنت. پر ترگۍ وهدا، راها، بازين سامرى ديه و كلگان هم وشين مستاكش تالان كرت.

پيليپس و هبشى كليتدار

(۲۶) هداوندۍ پريشتگيا گوڼ پيليپسا گوشت: ”پاد آ، جنوبۍ نيمگا گيابانۍ هما راها بگر و برئو كه چه اورشليما ديم په گرزا رئوت.“ (۲۷) آ پاد آتك و راه گپت. راها، گوشتگين مرده ديستى كه هبشهۍ ملكا، ”ملكه گنداگهۍ“ كليتدار ات. اے مرد اورشليما په زگر و دوايا شتگات و (۲۸) نون وتى ارا بهۍ تها نشتگات و ديم په وتى ملكا پر تران، اشيا نبىۍ پاكين كتبا وانگا ات. (۲۹) هداۍ پاكين روها گوڼ پيليپسا گوشت: ”آبيۍ نريگا برئو و ارا بها همراه بۍ.“

(۳۰) پيليپس تچان آبيۍ نريگا شت. اشكتى كه آ مرد اشيا نبىۍ پاكين كتبا وانگا انت. پيليپسا جست گپت: ”اے كتبا كه وانگا ائې، اشيا سرپد هم بۍ؟“ (۳۱) آيا پَسو دات: ”نه، تان گسۍ منا سرپد مكنت، من چون سرپد بان؟“ رندا پيليپسى لوټ و گوڼ وت نندارينت. (۳۲) آ مرد، اشيا نبىۍ پاكين كتباۍ هما بهرا وانگا ات كه اے دئولا گوشيت:

» پَسِيۍ دئولا كه آيا په كوشا برنت، اش په كُشا برت، انچش كه گورانډ، پزم چنوكۍ ديم بئتوار بيت، همه دئولا چه آبيۍ دپا هم تنوارۍ در نئياتك.«

۳۳ « آییئے بے اِزّت کنگ، ناراھپن کارے ات. آییئے نسل و پدريچئے بارئوا کئے
هبر کرت کنت؟ چيا که آییئے زند زمينئے سرا هلاس کنگ بوتگ. »

۳۴ هَبْشِی کليتدارا چه پيليپسا جُست کرت: ”منا بگوش، بارين اے نبی کيی
بارئوا هبر کنگا انت؟ وتی بارئوا يا دگه گسيئے؟“ ۳۵ گزا پيليپسا چه هُداے
پاکين کتابئے همے هبران وتی گپ و ثران بُنگيچ کرت و ايسا مَسِيهئے وشين
مِستاگی په آيا رسينت. ۳۶ آ، راها رئوان، يک انچين جاگهيا رستنت که اوډا
آپسَرے هست ات، کليتدارا گوشت: ”بچار، ادا آپ هست انت، پرواه نيست من
همدا پاکشودی بکنان؟“ ۳۷ پيليپسا پَسَو دات: ”اگن تئو په دل و ستک باورمند
بوتگئے، پاکشودی کرت کنئے.“ آيا دراينت: ”من باور کنان که ايسا مَسِيه هُداے
چک انت.“ ۳۸ هَبْشِی کليتدارا همودا ازابهئے دارگئے حکم کرت، دوينان آيا مان
دات و پيليپسا پاکشودی دات. ۳۹ وهده چه آيا در کپنت، اناگت هُداوندئے
روها، پيليپس چست کرت و برت، هَبْشِی کليتدارا پدا پيليپس نديست، بله په گل
و شادهی وتی راهی گيت. ۴۰ پيليپس اشدودئے شهرا گندگ بوت، چه اوډا تان
کئيسريها شت و راها سجهين شهران ايسائے وشين مِستاگی شنگ کرت.

شاوولئے باورمندی

۱ شاوول، انگت هُداوندئے مريدان پادتراپ دئيان، آيانی گشت و کوښئے
چن و لانچا ات. آ، مسترين دينی پيشوائے کرا شت و ۲ چه آيا لوئتی په
دَمَشکئے شهرئے کَنيسهانی سروکان کاگدے بنبيسيت که شاوولا اے اهتیار بيت،
اگن آيا اوډا ”اے راهئے“ هر منوگرے ديست، مردينے بيت يا جنيئے، بنديگ
بکنت و اورشليما بياریت. ۳ وتی سات و سپرا، وهده دَمَشکئے شهرئے نزيگا
رست، اناگت آییئے چپ و چاگردا چه آسمانا رزنے درپشت. ۴ شاوول زمينا
کپت و تئوارے اِشکتی: ”شاوول، او شاوول! تئو چيا منا آزار دئئے؟“ ۵
شاوولا جُست کرت: ”او واجه! تئو کئے ائے؟“ پَسَوی دات: ”من ايسا آن، هما که
تئو آيا آزار دئئے. ۶ نون ياد آ و شهرا برئو. همودا گوشت ترا چه کار کنگی
انت.“ ۷ شاوولئے همراه بيتئوار و مامانگ بوتنت. آيان اے تئوار اِشکت بله

هچگیش ندیست. ۸) شاوول چه زمینا پاد آتک، بله وهده چمی پچ کرتنت هچی مئیم نکرت. همراهان دستا گیت و دَمشکا سر کرت. ۹) تان سئے روچا کور بوت، نه آپی وارت و نه وراک.

۱۰) دَمشکئے شهر، هَنانیا نامین مریده جهمنند ات. شُبین و إلهامیا، هُداوند په آيا زاهر بوت و گوشتی: ”او هَنانیا!“ آيا جواب ترينت: ”جی، منی واجه!“ ۱۱) هُداوندا گوشت: ”پاد آ، هما دَمک و کوچها برئو که آيا ’تچکین دَمک‘ گوشت. اودا يهودائے لوگا برئو و شاوول ترسوسيا شوهاز کن، که آدوا کنگا انت. ۱۲) شاوولا وتی شُبینا دیستگ که هَنانیا نامین مرده کئیت، آيا دست پر مُشیت که پدا بگندیت.“ ۱۳) هَنانیا پَسئو دات: ”او هُداوندا! من چه بازینیا اشکتگ که اورشلیما، شاوولا تئیی باورمند باز آزار داتگ انت. ۱۴) ادا هم گون مزین دینی پیشوایانی اهتیارا آتکگ که سَجْهین هما مردمان بگیپت و بندیگ بکنت که تئیی ناما گرت.“ ۱۵) بله هُداوندا گون هَنانیا گوشت: ”برئو، من په وتی هزمتکاریا، آگچین کرتگ که درکنوم و آیانی بادشاه و اسرائیلیانی گورا برئوت و په منی ناما گواهی بدنت. ۱۶) من آيا سهیگ کنان که په منی ناما آيا چینچک آزار سگگی انت.“ ۱۷) هَنانیا شت و هما لوگا رست، شاوولی دست پر مُشت و گوشتی: ”او منی براتین شاوول! هما هُداوند بزان ایسا، که راها په تئو زاهر بوت، منا راهی داتگ که تئو پدا بگندئے و چه هُداے پاکین روها پُر بیئے.“ ۱۸) هما دمانا، چه آییئے چمان کچل پیئمین چیزے کپت و آییئے چمانی رُژن پدا آتک. گژا آ پاد آتک و پاکشودی ای کرت. ۱۹) وَرَد و وراکی وارت، زرنگ و زورمند بوت. لهتین روچا دَمشکئے مریدانی کِرا داشتی.

شاوولئے باورمندیئے پدري

۲۰) شاوول، همودا يهودیانی کنیسها شت و جاری جت که ایسا هُداے چک انت. ۲۱) هرکسا که آییئے هبر اشکت، هئیران بوت و جُستی گپت: ”اے هما مرد نه انت که اورشلیما ایسائے نام گروکانی گار و گُمسار کنگئے رندا ات؟ ادا هم پمیشکا نئیاتکگ که ایسائے مَنوگران بگیپت و مزین دینی پیشوایانی کِرا

ببارت؟“ (۲۲) بله شاوول روچ په روچ زورمندتر بوت و گون مھرین دلیان پیشی داشت که ایسا، مسیه انت و اے دئولا آيا دمشکے يهودی سربتگ و بیپسو کرتنت. (۲۳) بازین روچان و رند، يهودیان آيے کشکے شور کرت، (۲۴) بله شاوول چه آيانی پندلا سهیگ بوت. گرا، آيان شپ و روچ شهرے دروازگانی نگهپانیا کرت تان بگرت و بگشتی. (۲۵) بله آيے شاگردان لچیا کرت و شپا چه شهرے دیوالا، جهلا ایر دات.

شاوول اورشليمه شهره

(۲۶) وهده شاوول اورشلیما رست گون مریدان هور بیگے جھدی کرت، بله سجھینان چه آيا ثرست. آيان باور نبوت که شاوول په راستی مریده بوتگ. (۲۷) بله بارنابایا وتی همراه کرت و کاسدان کرا برت، آ سهیگ کرتنت که چه پیما شاوولا دمشکے راها هداوند دیستگ و هداوندا گون آيا گپ و ثران کرتگ. بارنابایا اے هال هم دات که شاوولا دمشکے شهره چه پیما گون دلیری په ایسایه ناما واز کرتگ. (۲۸) رندا، شاوول اورشلیما گون کاسدان هر کارا هور بوت و په نترسی هداوندی ناما وازی کرت. (۲۹) گون یونانی يهودیانی هم گپ و ثران کرت. بله آ، شاوولے کشکے رندا آتنت. (۳۰) وهده باورمندین برات چه اے پندلا سهیگ بوتنت، شاوولش کنیسریها برت و چه اودا دیم په ترسوسا راه دات. (۳۱) گرا يهودیه و جلیل و سامرهه سجھین دمگان، کلیسا ایمن و آسودگ بوت و رست و ردوم کنان ات. باورمندان، په هداثرسی زند گوازینت و گون پاکین روھے دلبڈیا روچ په روچ گیشتر بوتنت.

اینیاس و درکاس

(۳۲) پترس سات و سپر کنان ات و لدھے شهرے نندوکین هداے پلگارتگین مردمانی گورا آتک. (۳۳) اودا آيا اینیاس نامین مرده دیست که لنگ و مند ات و هشت سال ات که تهته باهوٹ ات. (۳۴) پترسا گون آيا گوشت: ”او اینیاس! ایسا مسیه ترا ذراه کنت، پاد آ، وتی گندلان پیچ.“ هما دمانا اینیاس پاد آتک و اوشتات. (۳۵) وهده لدّه و شارونے مردمان اینیاس دیست، آ هم دیم په

هډاوندا آتکنت.

(۳۶) ياپائے شهر، مریدے هست آت که نامی تبیتا آت (یونانی زبانا ”دُرکاس“
گوشگ بیت، بزبان ”آسک“). آ باز نیک کارین جنینے آت و هر وهدا نیزگارین
مردمی کُمک و مدّت کرتگ آتنت. (۳۷) همه روچان ناجوڑ بوت و مُرت. آییئے
جوئش ششت و لوگئے بُرزادی بانا ایړ کرت.

(۳۸) ياپائے شهر چه لډها نزيك آت. وهدے ياپائے نندوکیڼ مرید سهیگ بوتنت
که پټرس لډهے شهر اِنت، آیان دو مردم راه دات و مټگیری اِش کرت که پټرس
زوت آیانى کړا بیئت. (۳۹) پټرس آیانى همراه بوت. وهدے اوډا رست، لوگئے
بُرزادی بانا برتش. اوډا سځهین جنوزام آییئے چپ و چاگردا مچ بوتنت و گریوان
هما پچ و جامگش پیش داشتنت که دُرکاسا وتی زندا دوټکگ آتنت. (۴۰) پټرسا آ
سځهین چه بانا در کرتنت، کوډان کپت و دوايی کرت. رندا دیمی جوئے نیمگا
تړینت و گوشتی: ”او تبیتا! پاد آ.“ آیییا وتی چم پچ کرتنت، پټرسے نیمگا
چارتی و نشت. (۴۱) پټرسا آییئے دست گپت و اوشتارینت، باورمند و جنوزامی
تئوار کرتنت و تبیتایی زندکا آیانى دستا دات. (۴۲) اے هال، سځهین ياپائے شهر
شینگ بوت و بازیڼ مردمیا هډاوندے سرا باور کرت. (۴۳) پټرس تان لهتین وهدا
هموډا ياپائے شهر گون شمون نامین پوټ رجوکیا نشت.

گرنیلیوسے إلهام

(۱) کئیسریهے شهر، گرنیلیوس نامین مردے هست آت، که رومی پئوجا،
”ایتالیایی لشکرے“ سد مردمے مستر آت. (۲) آییئے جند و سځهین گهوولی
پهریزکار و هډاترس آتنت. آیییا نیزگارین مردم په دسپچی کُمک کرتنت و مدام
هدائے بارگاها زگر و دوا کنگا آت. (۳) یک روچه نیمروچا رند، کساس ساهت
سئیا، هډائے پریشتگ په شبین و إلهامی دیست که نزيك آتک و گوشتی: ”او
گرنیلیوس!“ (۴) گرنیلیوسا گون ترسے پریشتگے نیمگا چم سک داتنت و
گوشتی: ”جی واجه! چه گوشے؟“ پریشتگا پَسو دات: ”تئی دوا و هئیرات
یاتمانین سوگاتے که هډائے بارگاها رستگ. (۵) نون وتی مردمان ياپائے شهر

رئوان کن و یک مردیا، که نامی شمون انت و پترس هم گوشتی، بلوٹ و بیار. (۶) آ، پوټ رجوکین شمونئ مهمان انت که لوگی تئیبائے نزیگا انت. (۷) وهدے پریشتگا وتی هبر کرتنت و شت، کرنیلیوسا وتی دو کاردار و یک پهریزکارین سپاهیگے که آییئ هزمتا ات، لوټنت، (۸) گون آیان اے سجھین کسهای کرت و دیم په یاپایا رئوان دانت.

پترسئ الهام

(۹) دومی روچا، وهدے هر سئے راها انتت و یاپائے نزیگا رستنت، هما وهدا نیمروچا پترس په دوا کنگا لوگئے سرا سر کیت. (۱۰) شدیگ بوت و آییئ دلا وراک لوټ. وهدے ورگان تئیار کنگا انتت، پترسا شبینگ بوت و گون الهامے دیستی (۱۱) که آسمانئ دپ پچ بوتگ و مزین پرزونگ پیمن چیرے چه هر چارین لمبان زمینئ نیمگا ایر آیگا انت. (۱۲) اے پرزونگ چه هر پیمن چارپادین هیوان، مار و گوج و بالی مرگا پرات. (۱۳) پترسا تنوارے اِشکت که گوشتی: ”او پترس! پاد آ، بکش و بور.“ (۱۴) بله پترسا پسئو ترینت: ”نه، او هداوند! من هچبر ناپاک و پلیتین ورگ نوارتگ.“ (۱۵) دومی رندا پدا تنوار اتک و گوشتی: ”هما چیز که هدایا پاک زانتگان، تئو آیان سل و ناپاک مزان.“ (۱۶) سئے رندا همه دئولا بوت و پدا پرزونگ زوټ آسمانا برگ بوت.

(۱۷) پترس هییران ات که بارین اے الهامئ مانا و مکسد چه انت؟ همه وهدا، کرنیلیوسئ راه داتگین مردمان شمونئ لوگ شوهاز کرتگات و اتکگ و لوگئے دروازگئے دپا رستگان. (۱۸) آیان گوانک جت و جست کرت: ”ادا شمون نامین مهمانے هست که پترس هم گوشتی؟“ (۱۹) پترس تنینگه وتی دیستگین الهامئ بارئوا پگر کنگا ات که هدائے روها گون آییبا گوشت: ”بچار، سئے مردم اتکگ و تئیی جستا انت. (۲۰) پاد آ، جهلا ایر کپ و په دلجمی آیانی همراهیا برئو، چیا که آ، من رئوان داتگان. (۲۱) پترس ایر کیت و گون آیان گوشتی: ”آ که شما آییئ جستا ایت، من آن. شما چیا اتکگیت؟“ (۲۲) آیان پسئو دات: ”ما پئوجی آپسر کرنیلیوسئ کاسد این. آ پهریزکار و هداثرسین مردمے و سجھین یهودی

آييئو وشنامى و بوھيريئو مَنوگر انت. هُداي يک پاکين پريشتگيا گون آيا
گوشنگ که په تئى هبرانى گوش دارگا ترا وتى لوگا بلوئيت. (۲۳) پترسا آ
مردم لوگا اورت و مهمان کرتنت. دومى روچا، آيانى همراه بوت و شت. چه ياپايا
لهتین وتبراتین باورمند هم گون آيان گون کپت و شتنت.

پترس و گرنيلیوس

(۲۴) اے دگه روچا، پترس و آييئو همراه کئيسريها رستنت. گرنيلیوس آيانى
رهچار و وداريگ ات و وتى لهتین سياد و نزيگين سنگتى هم لوئنگ ات. (۲۵)
وهده پترس آييئو لوگا اتک و رست، گرنيلیوسا وشاتک کرت و سجده کنان
آييئو پادان کپت. (۲۶) پترسا اوشتارينت و گوشتى: ”پاد آ، من هم تئى دئولا
انسانه آن.“ (۲۷) گون آيا هبر کنان، پترس لوگا شت. ديستى که بازين مردمه
مچ بوتگات. (۲۸) گون آيان گوشتى: ”شما زانيت که په يهوديان، گون درکنومان
هور و يکجاه بئىگ رئا نه انت و آيانى لوگان هم نرئونت. بله هداوندا منا پيش
داشت که هچکسيا ناپاک و پليت مزانان و مليکان. (۲۹) پميشکا وهده تئو منا
لوئت، من به چک و پد اتکان. نون بگوش تئو منا چيا لوئنگ؟“ (۳۰) گرنيلیوسا
پسو دات: ”چار روچ بيت که همه وهدا ساهت سئيا، وتى لوگا زگر و دوا کنگا
اتان، اناگت يک مرده که درپشناکين پوشاکى گورا ات، منى ديما اتک و (۳۱)
گوشتى: ”گرنيلیوس! تئى دوا و هئيرات ياتمانين سوگاته که هُداي بارگاها
يات کنگ بيت. (۳۲) نون وتى مردمان ديم په ياپايا رئاوان کن و هما شموننا بلوئ
و بيار که پترس هم گوشنتى. آ، پوست رجوئين شمونئو مهمان انت که لوگى
تئيبائى نزيگا انت.“ (۳۳) من هما دمانا په تئى لوئنگا وتى کاسد راه دانتت، تئى
مئت سر و چمان که تئو آتکئو. نون ما سجهين هُداي ديوانا هور نشنگ و
وداريگ اين تان هداوندئو آ سجهين هبران بشکين که ترا په مئو گوشگا هکمی
داتگ.“

پترس ئران

(۳۴) پترسا ئران کرت و گوشت: ”من نون په دلجمى سرپد بوتگان که هُدا په

کَسِيَّا رو و ریا نکنت. (۳۵) کَسے که آییئے دلا هُداثرسی بییت و په تچکی و راستی کار بکنت، هُدائے بارگاه په آریا پچ انت، ثرے چه هر کئومیا بییت. (۳۶) شما زانیټ که هُدایا په بنی اسرائیلیان وتی کُلو راه دات و چه ایسا مَسِیْهٔ راها، که سَجْهَیْنانی هُداوند انت، شهل و ایْمِیْئے مِستاگ دات. (۳۷) چُش هم زانیټ اے کار چوُنکا چه یهیاټے جار جتگین پاکشودیا رند، جَلِیلا بُنگیج بوت و سَجْهَیْن یهودیها رنواج گیت. (۳۸) اے کار همش ات که هُدایا گوُن وتی پاکین روہ و زوْرا، ایسا نابریئے سرا روْگن پر مُشت. اے ڈولا آ، هر جاه که شت، گوُن وتی نیکیُن کاران، آ سَجْهَیْن مردم که شئیتانے بندیگ اتنت ذراہی کرتنت، چیا که هُدا گوُن آریا گوُن ات. (۳۹) ما، اے سَجْهَیْن کارانی شاهد این که آریا اورشلیمئے شہرا و یهودیھئے دَمگا کرتنت. بله سَلِیْش کُشت و کُشتِش. (۴۰) هُدایا سئیمی روْچا، آ زندگ و زاهر کرت، (۴۱) بله په سَجْهَیْن مردمان نه، په هما شاهدان که آریا وت چه پیشا گچین کرتگ اتنت، بزان په ما که ایسائے جاه جنگا رند، گوُن آریا هوْر وارت و نوشت. (۴۲) آریا هُکم کرت که ما اے مِستاگا په مردمان جار بجین و گواہی بدئین که آ هُدائے گچین کرتگین انت تان زندگ و مُردگانی کازی بییت. (۴۳) سَجْهَیْن پئیگمبر، ایسائے بارنوا گواہی دئنت، هرکس آییئے سرا ایمان بیاریت، گناہی آییئے ناما بکشگ بنت.

پاکین روہ درکئومان هم رسیت

(۴۴) پِثرُس اَنگت هبرا ات، پاکین روہ، هما مردمانی سرا ایر اتک که آییئے هبران گوْش دارگا اتنت. (۴۵) پِثرُسے همراہیا اتکگین باورمندین یهودی هئیران بوتنت که هُدائے پاکین روہ، په درکئومان هم تُھپه و تُیکی دئیگ بوت. (۴۶) چیا که یهودیان اِشکت آ، دگه زبانان هبر کنگا انت و هُدائے سِپت و سنایا انت. گُزا پِثرُسا گوشت: (۴۷) ”نون که اے مردمان مئے ڈولا پاکین روہ رستگ، کَسے هست که اِشان چه آپئے پاکشودیا مکن بکنت؟“ (۴۸) گُزا هُکمی کرت که ایسا مَسِیْهٔ ناما پاکشودی دئیگ بنت. رندا آیان، چه پِثرُسا دزبندی کرت تان لهتین روْچا آیانی گورا بجلیت.

١ سَجَّهَيْن يَهُودِيَهَا، كاسِد و باورمندیڼ براتان اِشكت كه دركئومين مردمان هم هُدائے هبر مَتَتگ. ٢ وهدے پټرس پر ترَت و اورشليما آتک، يَهُوديان آيئے سرا اے ايراز گپت كه ٣ ”تئو سُنَت نكرتگيڼ دركئوماني گورا شتگئے و گون آيان يَكين پرزؤنگئے سرا ورگ وارتگ.“

٤ گُرا پټرسا سَجَّهَيْن سرگوست هما دابا كه بوتگات په رد و بند، بڼيان كرت و گوشتي: ٥ ”من ياپائے شهرا دوا كنگا اتان، منا شُبِينگ بوت و گون اِلهامے ديسْتَن كه چه آسمانا مزنيڼ پرزؤنگ پئيمين چيزے چه هر چارين لَمبان اير آيانا ديم په من پيداك انت. ٦ وهدے من په دلگوشي آيئے نيمگا چارت، ديسْتَن كه اِشيئے سرا چارپاديڼ دلوت، و كشييڼ هنيوان، مار و گوج و بالي مرگ انت. ٧ من تئوارے اِشكت كه گوشتي: ’او پټرس! پاد آ، بگش و بور.‘ ٨ بله پَسَنو داتن: ’نه، او هداوند! ناپاك و پليتيڼ ورگ هچبر مني دپا نشتگ.‘ ٩ دومي رندا چه آسمانا تئوارے آتک و گوشتي: ’هما چيز كه هدايا پاك زانتگانْت، تئو آيان سل و ناپاك مزان.‘ ١٠ سئے رندا همه دئولا بوت و پدا آ سَجَّهَيْن چيز آسمانا برگ بوتنت.

١١ هما وهدا، سئے مردم كه چه كئيسريها په من راه دئيگ بوتگات، هما لوگئے دپا رستگ انتت كه ما مهمان اتيڼ. ١٢ هُدائے روها منا گوشت كه من په دلجمي گون آيان برئوان. اے ششيڼ برات هم مني همراھيا اتكنت. ما سَجَّهَيْن كرنيليوسئے لوگا شتيڼ. ١٣ آيا مارا هال دات كه چه پئما پريشتگے وتي لوگا ديسْتگي. پريشتگا گوشتگ: ’وتي مردمان ياپايا رئوان كن و شَمونا بلوٹ و بيار كه پټرس هم گوشتي.‘ ١٤ آيا په تئو انچين مستاگے گون انت، كه چه اے مستاگا تئو و تئي سَجَّهَيْن كهول پهل كنگ و رَكينگ بيت.

١٥ وهدے من وتي ثران بُنگيچ كرت، پاكين روھ آياني سرا اير آتک، انچش كه مئے سرا ائولي برا اير آتگات. ١٦ آ وهدا من هداوندئے هما هبراني هئيال و

ټرانگا کپتان که گوشتگ آتی: 'یهیایا مردم گون آیا پاکشودی داتگ انت، بله شما چه هدائے پاکین روها پاکشودی دئیگ بیت.' (۱۷) پمیشکا، اگن هما داد و بکشش که چه هداوندین ایسا مسیهئے سرئے باورمندیا مارا دئیگ بوتگ ات، هدايا آيانا هم داتگ، گزا من کئے اتان که هدائے کارانی دیم باوشتاتینان.

(۱۸) اے هبرانی ایشکنگا رند، آ بیتوار بوتنت، هدايش ستا و سنا کرت و گوشتش: "راست انت که هدايا درکنوم هم، پشومانیئے موه داتگ انت که چه وتی گناهان توبه بکننت و ابدمانین زندا برسنت."

انتاکیهئے کلیسا

(۱۹) هما باورمند که چه استیپانئے وهد و باریگئے آزاران، شنگ و شانگ بوتگ انتت سات و سپر کنان، پینیکیه، کبرس و انتاکیهئے سردگاران رستنت، هدائے هبرانی مستاگا تهنا گون یهودیان گوشگا انتت. (۲۰) بله چه آیان لهتینا، که کبرس و کرینیئے مردم انتت، انتاکیها آتک و اے وشین مستاگش هداوندین ایسائے بارئوا په یونانیان هم سر کرت. (۲۱) هداوندئے دست گون آیان گون ات، پمیشکا بازیئے باورمند بوت و چه وتی کار و راهان، دیم په هداوندا آتک. (۲۲) اورشلیمئے کلیسیایا، اے هال رست و آیان بارنابا انتاکیها رنوان دات. (۲۳) وهده آ اودا رست و هدائے رهمتی دیست، گل بوت و مردمی دلبدی دانتت که په دل هداوندئے وپادار و منوک بیت. (۲۴) بارنابا شرین مردے ات و چه ایمان و پاکین روها سرریچ ات. اے دابا، دگه بازیئ مردم هداوندئے راها هئوار بوت.

(۲۵) بارنابا، شاوولئے شوهازا ترسوسا شت. (۲۶) وهده شاوولی در گیتک، گون وت انتاکیها برتی. اودا اے دوین، تان سالیآ گون کلیسائے باورمندان هور بوتنت و بازیئ مردم درس و سبگش دات. اے انتاکیهئے شهر ات که اتولی رندا مرید، "مسیهی" گوشگ بوتنت.

(۲۷) هما روچان، لهتین نبی چه اورشلیم انتاکیها آتک. (۲۸) چه آیان یگیا، که نامی آگابوس ات، چه هدائے روهئے إلهاما پاد آتک، پیشگوئی کرت و گوشتی: "رومئے سرجمین ملکا مزنین دگالے کپیت." اے دگال، کئیسر کلودیوسئے

بادشاهيئې دئور و باريگا بوت. (۲۹) گڙا مريدان شئور كرت هرگس وتي وس و توانا، په يهوديئې نندوكيڼ باورمندين براتاني كمگا، چيزه راه بدنت. (۳۰) آيان همې دئولا كرت و اې ټيكي، بارنابا و شاوولا په كليسا ئې كماشان رسيئت.

پټرس ئې آزاتي

(۱) همې روچان، بادشاه هيروديسا په كليسا ئې آزار رسييگا، له تيڼ مردم ئې گرگ و بند كنگ بنگيچ كرت. (۲) آيا يوه ئائې برات آكوب گيت و زهم كوڅ كرت. (۳) وهده ديستي كه يهودي چه اې كارا وش انت، گڙا پټرس ئې هم دزگير كرت. اې كار، بيهميريڼ نكن ئې اييد ئې روچان بوت. (۴) دزگير كنگا رند، آيا پټرس جيل كرت. چار چار سپاهيگ ئې چار ټولي، باريگ باريگا آيي ئې سرا پاسپاني كنگا ات. هيروديس ئې دلا ات كه سرگوز ئې اييدا رند، آيا كنوم ئې ديما كاريت و پيش كنت. (۵) پټرس انگت جيل بنديگ ات و كليسا گوڼ بازين دلستكي په آيا هدا ئې بارگاها دوا كنگا ات.

(۶) چه آروچا كه هيروديسا پټرس هكديوانا بركي و مياريگ كنگي ات يك شپې پيسر، آگوڼ دو زمزولا بستگ ات و دو سپاهيگ ئې نياما وپتگ ات. جيل ئې دروازگ ئې دپا هم نگهپانيڼ سپاهيگ اوشتاتگ اتنت. (۷) يك اناگت چه هداوند ئې نيماگ پريشتگ ئې اتك و آكوئي رزناگ بوت. پريشتگا پټرس ئې كڅ و پهنا ت دست جت، چه و ابا آگه كرت و گوشتي: ”هيا، پاد ا.“ زمزول چه پټرس ئې دستان بتك و كپنت. (۸) پريشتگا گوشت: ”لنكا بند و سواسان پادا كن.“ آيا انچش كرت.

پريشتگا پدا گوشت: ”وتي گباها گورا كن و مني رندا بئ.“ (۹) پټرسا پريشتگ ئې رند گيت و دئا در اتك، بله سري پر نبوت كه په راستي انچش بيگا انت، هيالي كرت بلكين شبي ئې. (۱۰) آدوين چه اولي و دومي نگهپانيا گوستنت و هما مزنيڼ آسني دروازگ ئې دپا رستنت كه شهر ئې نيماگ ات. دروازگ وتسرا پچ بوت و آدئا در اتكنت. چه يك دمكي و رند، پريشتگا آيله دات. (۱۱) وهده پټرسا هوڅ كرت، گوشتي: ”نون من په دل زانان كه هداوندا وتي پريشتگ راه داتگ و منا چه هيروديس ئې دستا و چه هما بد و بلاهان رگيئتگ كه يهودي آياني وداريگ و رهچار اتنت.“

١٢ ڇه اے سرپديا رند، پٽرس مريمے لوگا شت. مريم هما يوهنائے مات ات

که مرکاسے ناما هم زانگ بيت. اوډا بازين مردمے په ډوا کنگا مچ ات. ١٣

پٽرسا لوگے دروازگ ټگت، روډا نامين مولدے په دروازگے پچ کنگا در اتک. ١٤
آيا پٽرسے تنوار پجاه اورت و چه گلا، بے دروازگے پچ کنگا، تچانا لوگا پر تر
و هالي دانت: ”پٽرس ډټا اوشتاتگ.“ ١٥ آيان گوڼ روډايا گوشت: ”تو گوڼوک
بوتگے.“ بله آ وتي گپے سرا اوشتاتگات و گوشتگا ات که ”آ په دل پٽرس انت.“
گزا آيان گوشت: ”زلور آيے پريشتگ انت.“ ١٦ پٽرس دروازگا ټگگا ات. آيان
دروازگ پچ کرت و گوڼ پٽرسے گنگا، هيران و هبکه منتنت. ١٧ پٽرسا گوڼ
دستے ايارها بيتنوار کرتنت و هال دانت که هداوندا آ، چه جيلا چوڼ آرات
کرتگ. گوڼ آيان گوشتي: ”اکوب و اے دگه براتان چه اے هالا سهيگ بکنيټ.“
رندا چه اوډا در اتک و دگه جاگهي شت.

١٨ سباھے سرا، سپاهيگاني نياما شور و ولوله مان کيت که بارين، پٽرسا

چه بوت؟ ١٩ هيروديسا شوهاز کنايت، بله وهده پٽرس دستا نکيت، چه
سپاهيگان جست و پرس کنگا رند، آياني کُشگے هکمي دات. گزا هيروديسا
يهوديّه يله دات و کيسريها شت و همودا منت.

هيروديسے مرک

٢٠ هيروديس گوڼ سور و سئيدونے مردمان زهر و نارزا ات، بله اوډے

لهتين کماشا په آيے ديوانجاهے رنوگا اجازت لوټت. بادشاهے، بلاستوس
نامين دست و دپي هزمتکارش گوڼ وت همشور کرت و چه هيروديسا سهل و
سلاھ کنگے منتوار بوتنت. چيا که آياني سرډگارے ورد و وراک، چه هيروديس
بادشاهے ملکے نيماگا اتک. ٢١ گزا په آياني گند و رندا يک روچه گيشينگ بوت.
آ روچا، هيروديس گوڼ شاهي پوښاکان، بادشاهي تهته سرا نشت و مردمانی
ديما ثراني کرت. ٢٢ وهده آيے هبر هلاس بوتنت، مردمان کوگار کنانا
گوشت: ”اے انساني تنوارے نه انت، هدايي تنوارے.“ ٢٣ هما دمانا، هداوندے
پريشتگيا آجت، چيا که آيا هدا ستا نکرتگات. جسمي کرم گيت و مرت.

بارنابا و شاوول

(۲۴) هُدائے هبر و کُلئو رُؤچ په رُؤچ گیش بئیان و دیمّا رئوان آت. (۲۵) وهده بارنابا و شاوولا گون کُمک و ئیکيانی رسینگا وتی کار سرجم کرت، چه اورشليمی سپرا پر ترّت و آتکنت و یوهناش که مرکاس هم گوشگ بوت، گون وت اورت.

بارنابا و شاوولے کاسدی

(۱) اُتاکیهی کلیسایا، لهتین نبی و استاد هست آت: بارنابا، شمون که ”سیاهل“ هم گوشگ بوت، لویوس که کرینیئے باشندھے آت، مناهین که هاکم هیرودیسے دربارا، آیئے کسانئے سنگت آت و شاوول. (۲) وهده رُؤچگ آتنت و هداوندا سنا و ستا کنگا آتنت، پاکین روها گون آیان گوشگ: ”بارنابا و شاوولا په منی هما کارانی سرجم کنگا گچین بکنیت که من په آیان گیشینتگ آت.“ (۳) چه رُؤچگ و دوايا رند، آ دوینش دست بدّا جت و راه داتنت.

بارنابا و شاوول دیم په کبرسا

(۴) اے دابا، بارنابا و شاوول که چه پاکین روھے نیمگا راه دئیگ بوتگ آتنت، دیم په سلوکایا جهلاد بوتنت. چه اودا بوجیگا نشت و کبرسا شتنت. (۵) وهده سالامیسے شهر رستنت، یهودیانی کنیسهان هُدائے هبرش جار جت. یوهناش په کُمکا همراه آت. (۶) آیان سجّهین جزیرها ترّ و تاب کرت تانکه پاپوسا رستنت. اودا، یک دروگین یهودی پیگمبر و جادوگرے دیستش که نامی باریشو آت. (۷) آییّا، وتا گون والی سرگیوس پولسا همگرنج کرتگ آت. والی، زانتکارین مردے آت. آییا، په هُدائے هبرئے اشکنگا، بارنابا و شاوول لوُتنت. (۸) بله آ جادوگر، که یونانی زبانا آیئے نام ”ایماس“ انت، بارنابا و شاوولے دیمّا اوشتات و جُهدی کرت که والی، ایسا مسیهی سرا باور مکت. (۹) شاوولا که پولس هم گوشگ بیت، چه پاکین روها سرریچ، ایماسی نیمگا چم سک داتنت و

گوشتی: ۱۰ ”او شئینائے چک! تئو که چه مکر و مندرا سرریچ اے و هر راستیئے دژمن اے، تئو هچبر هداوندئے راستین راهئے چپ و چوٹ کنگئے کارا یله نکنئے؟ ۱۱ بچار، انون هداوند ترا گییت، کور بئے و تان وهدیآ، روچئے رژناییا دیست نکنئے.“ هما دمانا، آییئے چمان مچ و تهاروکیا مان شانت. دزموش کنان شوهازا لگت که گسے آییئے دستا بگییت و راها سوچ بدنت. ۱۲ وهده والیا اے دیست، چه هداوندئے تالیئمے زورا هئیران منت و باورمند بوت.

پولس یهودیانی کنیسها ثران کنت

۱۳ رندا، پولس و آییئے همکار، چه پاپوسے شهرا بوجیگا سوار بوت و یمپیلیهے دمگا، پرگهے شهرا آتکنت. چه اودا یوهنایا آ یله دانت و اورشلیما پر ترّت. ۱۴ بله بارنابا و پولس، چه پرگهے شهرا دیما رنوان، پیسیدیهے دمگا، ائتاکیهے شهرا سر بوتنت. شبتے روچا، یهودیانی کنیسها شتنت. ۱۵ تئورات و نبیانی کتابانی وانگا رند، کنیسهے مستران گوآن آیان گوشت: ”او براتان! اگن په مردمانی دلبڈیا گوآن شما کلوو هست، درشان بکنیت.“ ۱۶ پولس یاد آتک، اوشتات و گوآن دستے اشارها گوشتی: ”او اسرائیلیان و درکئومین هداثرسان! منی هبران دلگوش کنیت. ۱۷ اے کئومئے هدا، اسرائیلئے هدا یا مئے پت و پیرک گچین کرت و مسرا جهمنندیئے وهده و زمانگا سرپراز کرتنت و گوآن وتی زور و واکا چه مسرا در آيگئے رهشونی دانتنت. ۱۸ چلّ سألے کساسا مان برّ و گیابانا، آیانی کار و کردی سگتنت. ۱۹ آییا کنهانے ملکا هیت کئوم پرؤش دات و آیانی سرڈگار وتی کئومئے میراس و ملک کرت. ۲۰ اے سجّهین سرگوست، کساس چار سد و پنجاه سالا بوتنت. چه آییا رند، تان سمویل نبیئے زمانگا، هدا یا په آیان کاری داشت.

۲۱ پدا آیان بادشاهے لوئت، گرا هدا یا چه بنیامینئے کبیلها، کیسئے چک شاوول، تان چلّ سالا آیانی بادشاه کرت. ۲۲ رندا هدا یا آ، چه بادشاهيئے تهتا ایر گیتک و داوود آیانی بادشاه کرت. هدا یا په آییا گواهی دات که ’منی دل چه یسیئے چک داوودا رازیگ انت و آمی هر واهگا سرجم کنت.‘ ۲۳ چه هما داوودئے نسل و پدریچا، په اسرائیلئے کئوما وتی کئول داتگین رگینوک، بزبان

ايسايي راه دات. (۲۴) چه ايسائے آيگا پيسر، پاكشودوكين يهيايا سرجمين
 اسرائيلے كئومے ديما جار جت كه آچه وتي گناهان تئوبه بكننت و پاكشودي
 بكننت. (۲۵) وهده يهيايے هزمتكاريے وهدهلاس بئيگي ات، آيا جست كرت:
 'شمے هيالا من كے ان؟ من، انه ان كه شما هيال كنيت. آچه من و رند كنيت و
 من آبيے كنوشبنداني بوجگے لاهك هم نه ان.'

(۲۶) او براتان، او ابراهيمے نسل و پدريچ و دركئومين هداثرسان! اے
 ركينگے كلئو و پئيگام، په ماشما رئوان ديگ بوتگ. (۲۷) اورشليمے مردم و
 آياني هاکمان، ايسا پجاه نياورت، بله گون آبيے مياريگ كنگا، آيان نبياي هما
 هبر پوره و سرجم كرتنت كه هر شبنے رچا وانگ بنت. (۲۸) هرچنت آيان په
 ايسائے كشا هچ سئوب و دليلے نديست، بله چه پيلاتوسا لوتش كه آيا
 بكوشارنيت. (۲۹) آبيے بارئوا هرچه نبيسگ بوتگات، آيان سرجم كرتنت و چه
 سلبیے دارا اير گيتك و كبرش كرت. (۳۰) بله هدايا چه مردگان زندگ كرت و (۳۱)
 هما مردم كه چه جليلا آبيے همراھيا اورشليما آتگ اتنت، تان بازين رچيا
 آش ديست. نون آ، كئومے ديما په ايسايا گواهي دينت. (۳۲) اتون ما په شما
 همے مستاگا ديگا اين، آكئول كه هدايا گون مے پت و پيركان كرتگات، (۳۳)
 گون ايسائے زندگ كنگا، په ما كه آياني چك و اوبادگ اين، سرجم و پوره اي كرت،
 انچش كه زبورے دومي بهرا نبيسگ بوتگ:

«تئو مني بچ اے،»

«مروچی من ترا پيدا كرتگ.»

(۳۴) هدايا گون اے هبران هم كئول داتگ كه ايسايا چه مردگان زندگ كنت و
 جوئي هچبر نپوسيت:

«هما پاك و دلجمين كئول و وادهاني بركتا شمارا بكشان»

«كه گون داوودا لبزن كرتگات.»

(۳۵) پميشكا، دگه جاگھے هم آتگ: 'تئو وتي هما پاكينا سزگ و پوسگا نئيے.'

۳۶) وهدے داوودا وتی وهد و باریگا، هْدائے واهگ سَرجم کرتنت، مُرت و وتی پت و پیرْکانی دْئولا کبر بوت و آییئے جوْن هم پوسْت. ۳۷) بله آ کس که هْدایا چه مُردگان زندگ کرت، آییئے جوْن نیوسْت.

۳۸) او براتان! بزانیّت، چه ایسائے نیمگا گناھانی پهلّیئے جار په شما جنگ بیت. ۳۹) موسائے شَریتا شمارا چه گناھان رَکّیئت نکرت. بله نون هرکس که ایسا مَسیّه سِرا باوَر کنت آییئے سَجّهین گناه پهل کنگ بنت. ۴۰) هُزار بیّت، چُش مَبیت که نبیانی هبر شمّے سِرا سَرجم ببنت:

۴۱) «'او ملنڈ و مسکرا کنوکان!»

«بچاریت، هئیران و هَبْکه ببیت،»

«گار و زنوال ببیت،»

«چیا که من شمّے دئور و باریگا انچین کارے کنگا آن که»

«ثرے شمارا بگوشت هم،»

«شما هچبر باوَر نکیت.»

۴۲) وهدے پولس و بارنابا چه گنيسها در آيگ و رئوگا آنت، مردمان چه آيان لوْث که دیمی شَبْتئے روچا پدا همے سرهالانی سِرا گیشتر هبر بکنت. ۴۳) مْچيئے پاد آيگا رَند، بازيْن يهودی و درکومين يهودی بوتگين هْدائرسين مردم، پولس و بارنابائے همراه بوتنت. پولس و بارنابايا آ دلبْدی دات و گوشتنت که هْدائے مهر و رهمتانی ساهاگا بماننت.

۴۴) اے دگه شَبْتا، کم و گیش شهرئے سَجّهين مردم په هداوندئے هبر و کْلئوئے گوش دارگا مْچ بوتنت. ۴۵) وهدے يهوديان مردمانی بازيْن مْچی ديست، چه گست و کُنتا زهر گيتنت، پولسش بے اِزت کرت و آییئے هبرانی ديما اوشتاتنت. ۴۶) آ وهدا، پولس و بارنابايا گوْن دليْری آيانی پَسْئوا گوشت: ”مارا

چه سَجَّهينان پيسر، هُداي هير گون شما گوشگي ات، بله شما هُداي هيرا نمَييت و وتا ابدمانين زندئ لاهک نزانيت، نون ما درکئوماني گورا رئوين. (۴۷) هُداوندا مارا همه هُکم داتگ که:

« من ترا درکئوماني نور و رُژن کرتگ،»

« که تنو رَکَيِنگ و نجاتا،»

« تان دنيائے گُډي مرز و سيمسران برسيئئے. »

(۴۸) وهدے درکئومان اے هير اِشکتنت، باز گل و شادان بوتنت و هُداوندئ هيرش شرپ دانت و همينچک مردما ايمان آورت که هُدايا په نميرانين زندا گچين کرتگ ات. (۴۹) اے ډئولا، هُداوندئ هير آ سَجَّهين دَمگا شنگ و تالان بوت.

(۵۰) بله يهوديان، شريدار و هُداثرسين جنين و شهرئ نامدارين مردين، پولس و بارنابائے آزار دئيگ و بدواهيا شوريننت و آش چه آ دَمگا در کنايننت. (۵۱) پولس و بارنابايا وتي پاداني دنز همؤدا چنډنت و اِکنيهئ شهرا شتنت. (۵۲) مرید گل و شادان، چه پاکين روها سرريچ اتنت.

پولس و بارنابا اِکنيها رسنت

(۱) پولس و بارنابا وتي هيل و آدتئ پدا، اِکنيهئ شهرا هم يهودياني کنيهها شتنت. اوډا آيان انچين دابيا هير کرت که بازين يهودي و يوناني باورمند بوتنت.

(۲) بله هما يهودي که باور کنگا تيار نه اتنت، آ دگه درکئومين مردمش

شوريننت، آياني پگرش پولس و بارنابائے هلاپا ترينت و زهرريچ کرتنت. (۳)

پولس و بارنابايا تان بازين وهدے همؤدا داشت و په نئرسی هُداوندئ بارئوا شاهدي اِش دات. هُداوندا آ، په مؤجزه و اَجَبَتين نشاني پيش دارگا واک و توان دانت و اے ډئولا پدري کرت که آبيئ مھر و رهمتئ کئو و پئيگام راست انت.

(۴) شهرئ مردماني نياما جيړه و ناتپاکيا سر گشت. بهرے يهودياني نيَمگا بوت

و آ دگه بهر گون ايسائے کاسدان همراه بوت. (۵) يهودي و درکئوم هور بوتنت و

گون وتي هاکماني همراهيا، کاسداني آزار دئيگ و سِنگسار کنگئ شورش کرت.

٦) كاسد سهيگ بوتنت و چه اوډا جست و ليكاوونيځي دَمگي شهر، لِسْترَه و دَرِبِه و اے دگه كِر و گوراني هلك و هنكيڼان شتنت. ٧) هموډا ايسائے وشين مستاگش تالان كرت.

پولس و بارنابا لِسْترَها رنونت

٨) لِسْترَها، يك مردے هست ات كه پيدايشي لنگي ات و هچبر گامي جت نكرتگ ات. ٩) آ پولسے هبران اشكنگا ات، پولسا تچكاتچك آييے نيَمگا چارت و زانتي كه آييا په دَرهبكشيا ايمان و باور هست. ١٠) گزا پولسا په بُرزتواري گوشت: ”پاد آ، وتي پاداني سرا بوشت.“ آ مرد جاه سرت و رنوگا لگت. ١١) وهده مردمان پولسے اے كار ديست، ليكاوونيځي گالوارا گوشتش: ”اے هدا انت كه بني آدمي شكل و دروشما په ما اير آتگ انت.“ ١٢) آيان، بارنابا ”زووس“ نامينت و پولس ”هرمس“، چيا كه مسترين هبر كنوك پولس ات. ١٣) زووسے پرستشگاه شهرے دنا ات. پرستشگاهے مسترا، په پولس و بارنابايا كاييگرين گوک و پل و شوشنگ شهرے دروازگا اورتنت. پرستشگاهے مستر و مردمانی رُمب همے شورا اتنت كه په آيان گربانيگ بكننت.

١٤) وهده كاسد، بزان پولس و بارنابا چه آياني اے واهگا سهيگ بوتنت، وتي پچ و پوشاكان دران و چاك دنيانا، گون كوگارے مردمانی مچيے نياما آتكنت. ١٥) گوشتش: ”او مردمان! شما چه كنگا ايت؟ ما شمے ډولين بني آدم اين و بس. آتگين شمارا اے مستاگا بدئين كه اے هراب و ناهودگين كاران يله بكنيت و برهك و نميرانين هدائے كشكا بگريت. آييا آسمان، زمين، دريا و هرچه كه آياني تها هست انت، اډ كرتگ انت. ١٦) پيسريگين زمانگا، هدايا سجھين كنوم موكل داتگ انت كه وتي راها وت گچين بكننت. ١٧) انگت هم آييا وتا چه گواهي دئيگا دور نداشتگ. په وتي مهرے درشان كنگا، چه آسمانا هور گوارينيت و پُربرين كشاران په موسم روديڼيت، شمارا په الكاپي ورد و وراك دنت و شمے دلان چه وشيان سرريچ كنت.“ ١٨) گون اے هبران، كاسدان په هيلته مردم چه هيرات و گربانيگ كنگا داشتنت.

١٩) بله لهټين روچا و رند، بازيڼ يهودي چه اټاكيه و اكنيها آتک و شهرئې
مردمېش وتي نيما تريتنت. پوليسې سنگسار کړت و گوڼ اے هنيلا که مرتگ،
کشان کنان چه شهره دڼ دئور دات، ٢٠) بله وهدے مريد پولسے چپ و چاگردا
آتک و مچ بوتنت، آپاد آتک و شهره پر ترټ. دومي روچا، بارناباے همراھيا،
دريهئې شهره شت.

پولس و بارنابا اټاكيه پر ترټ

٢١) مان دريھئې شهره هم، ايسائے وشين مستاگش تالان کړت و بازيڼ مردمے
مريدش کړت. پدا لستره، اكنيه و اټاكيه پر ترټنت. ٢٢) مريدش سر و سوچ
کړت و دلبدي دانتت که وتي باورا مهر بدارنت. گوشتش: ”ما، گوڼ بازيڼ سگي و
سورياني سگگا هدائے بادشاهيا شت کنيڼ.“ ٢٣) آيان په هر کليسايا کماش
گچين کړت و گوڼ روچگ و دوايا، آکماشش هما هداوندئې باهوټ کړتنت، که
آييئې سرا باورش کرتگات. ٢٤) چه پيسيديهئې دمگا گوزان بوت و پمپيليه
آتکت. ٢٥) پدا پزگها، هدائے مستاگش رسيئت و ديم په اتاليهئې شهره جهلاد
بوتنت.

٢٦) چه اتاليها، بوجيگا سوار بوت و اټاكيه پر ترټنت. چه همودا په هما کار
و مهيما هدائے مهر و رهمتاني سپرده کنگ بوتگاتنت، که نون آيان سرجم
کرتگات. ٢٧) وهدے پولس و بارنابا اټاكيه رستنت، آيان کليساے مردم مچ و
يکجاه کرتنت. هر کارے که هدايا چه آياني دستا کنايتگات، گوڼ آيان گوشتش
و هالېش دات که هدايا په درکنومان هم ايمان و باورمندیئې دروازگ پچ کرتگ.
٢٨) پولس و بارنابا تان ديړا گوڼ اټاكيه مريدان منتنت.

اورشليمي ديوان

١) چه يهوديه لهټين مردم اټاكيه آتک و براتش تاليم دانتت و گوشتش:
”تان وهدے شما موسائے شريئتے رندگيريا سئت و برک مکنيئت، رگت نکنيئت.“
٢) پولس و بارنابا، اے سرهالے سرا گوڼ آيان دچاک کړت و سک ناتپاک
بوتنت. گزا شورش کړت که پولس و بارنابا گوڼ دگه لهټينا، اورشليما برئونت و

گوڼ کاسد و کماشان اے جيڙهه ٻارٺوا هير بکنٽ. ۳ کليسايا آيانی راه
دئگه چن و لانچ کرت و آيان چه پينيکيه و سامرهه راها گوژان، هر جاہ اے
وشين هال دات که بازين درکئومان هم چه پئما هداے راه زرتگ. چه اے هاله
اشکنگا، سجهين برات باز وش و شادان بوتنت.

۴ وهده اورشليما آتک و رستنت، کليسا و کاسد و کماشان وشاتک کرتنت.

هر کاره که هدايا چه آيانی دستا کنائنتگ آت، هالش دانت، ۵ بله لهتين
باورمند که پيشا پريسياني رُما بوتگ آنت، پاد آتکنت و گوشيش: ”هما سجهين
درکئوم که ايمانيش اورتگ، بايد سُنْت و بُرک کنگ ببت و هُکم دئگ بيت که
موسائے شريتے رندگيريا بکنٽ.“ ۶ گژا کاسد و کماشان په اے هبرے

گيشينگا ديوان کرت. ۷ بازين هير و هالا رند، پترس پاد آتک و گوڼ آيان
گوشتي: ”او براتان! شما شرزانيٽ که باز وهدا پيسر، هدايا چه شمے نياما منا
گچين کرت که درکئوم چه مني زبانا ايسائے وشين مستاگا بشکنٽ و باور
بکنٽ. ۸ هما هدا که هرگسے دلے هالا زانت، درکئومي هم پاکين روه بکشت

و په وت زرتنت، انچش که پاکين روهي مارا بکشتگ آت. ۹ هدايا مئگ و
آيانی نياما هچ پرک و پيرے نه اشت، وهده آ باورمند بوتنت، هدايا آيانی دل هم
پاک و پلگار کرت. ۱۰ نون شما چيا مريدانی گردنا گرانين جگے بنديت و هدايا
چکاسيت؟ اے بارا، نه ما زرت کنين و نه مے پيرينان زرت کرتگ. ۱۱ انه مارا
باور انت، انچش که ما گوڼ هداوندين ايسائے مهر و رهمته تَهپها رگين، همے
ډئولا آ هم رگنت.“ ۱۲ پترسے هبرانی اشکنگا رند، سرجمين مچي بيتتوار بوت
و بارنابا و پولسے گپ و ترانيش گوش داشتنت، که هدايا چه آيانی دستا،
درکئومانی نياما چونين مؤجزه و اچکايي پيش داشتگ.

۱۳ وهده آيان وتي گپ و تران هلاس کرت، اکوبا دراينت: ”او براتان! مني

هبران دلگوش کنيت. ۱۴ شمون پترسا گوشت که هدايا چه پئما اولی برا
درکئومانی نيماگا په مهر هئيال گور کرت که چه آيان هم په وتي ناما کئومے
گچين بکنٽ. ۱۵ اے گوڼ نبیانی هبران يک و همدپ انت، انچش که نبيسگ
بوتگ:

١٧-١٦ « 'آ هداوند که اے سَجَّهين کاران یکجاء سَرجم کنت چُش گوشتیت: ”چه ایشیا رند، من پدا کایان و داوودئے کپتگین تمبوا“ » نوک و مگ کنان. « q2-17 » 17 « من آییئے وئیرانیئ جاهاڼ پدا جوژینان و راست کنان، « q2-17 » تانکه آ دگه کئوم دیم په هداوندا بیاینت، « q2-17 » بزان آ سَجَّهين درکئوم که منی نام آیانی دلا نشتگ. «

١٨ « اے هبر چه دیريگین زمانگان زانگ بوتگ. «

١٩ پمیشکا منی هئیالا، ما آ درکئومانی راها جنجال اڈ مکنین که هداے راهش زرتگ، ٢٠ په آیان بنیسیڼ: چه هما گربانیگان که گون بتانی نامئے گرگا ناپاک بوتگانت، چه زنا و بیننگیا، چه مُردارین دلوتانی گوشتا، انچش هم چه هونئے ورگا پهریز بکننت. ٢١ چیا که چه کوهنین زمانگان، هر شهره موسائے شریئتے جار پریئوکین مردم بوتگانت که هر شَبَتے روچا مردمش گنيسهانی تها وانینتگ انت. «

په درکئومین باورمندان، اورشليمئے کلیسائے کاگد

٢٢ گزا گون سَرجمین کلیسایا هوریگا، کاسد و کماشان شئور کرت که چه وتی نیاما لهتین مردم گچین بکننت و پولس و بارنابائے همراهیا ائتاکیه رئوان بدئینت. آیان چه وتی نیمگا يهودا که برسابا گوشگ بوتگات و سیلاس، گچین کرتنت که براتانی نیاما، اے دوین سروکین مردم اتنت. ٢٣ آیانی دستا کاگدے داتش که اے دئولا ات:

”ما، کاسد و کلیسائے کماشین مردم و شمئے برات، شمارا، بزان ائتاکیه، سوریه و کیلیکیهئے درکئومین باورمندین براتان دروت و دَرهبات دئیین. ٢٤ ما ایشکتگ که بے مئے پرمانا چه مئے نیاما لهتین باورمند همانگر آتگ و گون وتی هبران شمارا دلتپرکه و پریشانیش کرتگ. ٢٥ پمیشکا ما په همدلی شئور کرت که چه وت لهتین مردم گچین بکنین و گون وتی دوستین پولس و بارنابائے همراهیا، په شما راه بدئیین، ٢٦ هما دوین براتانی همراهیا که په مئے هداوندین ایسا مسیهئے ناما وتی ساهئے ندر کنگا چک و پد نبوتگ انت. ٢٧ مئے اے دوین کاسد

یهودا و سیلاس، هما هېران که ما په شما نېشتگ انت، سرزبانی هم گوشت. (۲۸)
پاکین روه و ما، همه شرتر زانتگ که لهتین بُنیادی گپان و ابید، گرانین باره
شمه کوپگان ملدین. (۲۹) شما چه بتانی ناما کربانیگ کرتگین گوشتا، چه هونئ
ورگا، چه مُردارین دلوتانی گوشتا و چه زنا و بینگیا پهریز بکنیت. چه اے کاران
وتا دور دارگ، په شما باز شر انت. وش و سلامت باتیت.

(۳۰) رندا، اے گچین کرتگین برات اُتناکیها دیم دئیگ بوتنت. اودا شت و
کلیسائے سجھین مردمش یکجاه کرتنت و کاگدش په آیان رسینت. (۳۱) آیان اے
کاگد وانت و چه ایشیے دلجمی و دلبدی دئیوکین کُلوا باز وش بوتنت. (۳۲)
یهودا و سیلاس که وت هم نبی اتنت، اودئے براتش گون بازیڼ هېران دلبدی دات
و آیانی باورش مُهرتر کرت. (۳۳) چیزے وهدا اودا منتنت و رندا، براتان آ په
وشی و سلامتی رُکست کرتنت و چه همودا که دیم دئیگ بوتگ انتنت، هما جاها
پر ترنت. (۳۴) پولس و بارنابا، اُتناکیها مهتل بوتنت و گون دگه بازیڼ
مردمان هور بوت و هداوندئ هېرش تالیم دئیان و شنگ کنان کرت.

پولس دومی مستاگی سپر

پولس و بارنابا جیژه

(۳۶) لهتین روچا و رند، پولسا گون بارنابا یا گوشت: ”سجھین هما شهران که
ما هداوندئ هېر رسینتگ، بیا پدا همودا برئوین و براتان بچارین که بارین آ چون
انت.“ (۳۷) بارنابا ټوا هگ ات، یوهنایا که مرکاس هم گوشگ بوتگ ات، همراه
بکنت، (۳۸) بله پولس آییے همراه کنگا رزا نه ات چیا که آیا، پمپیلیه دَمگا آ
یله داتگ انتنت و اے کارئے تها آیانی همراه نبوتگ ات. (۳۹) اے دئولا، پولس و
بارنابا وت مان و تا تپاک نبوت، نْهتنت و چه یکدومیا جتا بوتنت. بارنابا،
مرکاسے همراهیا، بوجیگیا سوار بوت و کبرسا شت. (۴۰) بله پولسا، سیلاس
گچین کرت و براتان آ، هداوندئ مهر و رهمتانی باهوٹ کرتنت. نون پولس راه
گپت. (۴۱) کلیسیایان مهر و زورمند کنان، چه سوریه و کیلیکیه دَمگان تر و
تاب کنانا شت.

تیموتاووسئے همراهی

(۱) پدا پولس، دِزبہ و لِسْتَرَهئے شهران آتک و رست. لِسْتَرَهئا تیموتاووس نامین مریدے هست آت که آییئے مات باورمندین یهودی و پت یونانیے آت. (۲) لِسْتَرَه و اِکْنِهئے براتانی نیاما تیموتاووس باز نیکنامین مردے آت. (۳) پولسئے واهگ آت که تیموتاووسا وتی سات و سپرا همراه بکنت، پمیشکا چه رئوگا پیسر، په یهودیانی هاترا سُنْتی کناينت، چیا که آهند و دمگانی سَجّهین مردمان زانتگ آت که تیموتاووسئے پت یونانیے. (۴) شهر په شهر تَران بوتنت و چه اورشليمئے کاسد و کماشانی گیشینتگین راه و رهبدان، براتش په مَنگا سهيگ و سرپد کرتنت. (۵) اے ڈئولا، کلیسایانی باورمند رُچ په رُچ گیشتر بوتنت و باورش هم مَهرتر بوت.

پولسئے اِهام

(۶) پولس و آییئے همراه چه پریجیه و گلاتیهئے دمگان گوستنت، چیا که پاکین روها آ، آسیائے دمگا هُداے هبرئے رسینگ و شنگ کنگا مکن کرتنت. (۷) وهدے میسیهئے سیمسران رستنت، بیتینیهئے نیمگا رئوگئے جُهدش کرت بله ایسائے روها په اودئے رئوگا نه اِشتنت. (۸) گزا چه میسیها گوزان بوت و ثرواسئے بندا آتکنت. (۹) همودا شپا پولسا یک مکدوننی مردے په شُبین دیست که اوشتاتگ آت و مَنّت کنان آت که ”دریایا بگوازیڼ، مکدونیهئا بیا و مارا کُمک کن.“ (۱۰) چه اے شُبینا رند، ما په مکدونیهئے رسگا اشتاپ کرت، چیا که چه اے شُبینا دلجم بوتین، هُداے رزا همش انت که ما برئوین و وشین مستاگا اودئے مردمانی نیاما شنگ و تالان بکین.

لیدیهئے باورمندی

(۱۱) ما چه ثرواسا بوجیگا سوار بوت و دیم په ساموئراکیئے جزیرها شتین. دومی رُچا چه اودا نیاپولیسئے بندا آتک و رستین. (۱۲) چه اودا پیلپیا شتین، که مکدونیهئے آ بهرئے مزین شهرے و رومیانی مندجاه انت و تان چیزے رُچا

هموډا مهتل بوتين. (۱۳) شبتئ روچا، چه شهرئ دروازگا در كپت و كئورئ لمبا شتين. مئ هئال ات بلكين اودا يهودياني زگر و دوائه جاگهه بيت. هموډا نشتين و گون لهتين جنينا كه په زگر و دوايا آتگك اتنت، هبرا گلایش بوتين. (۱۴) جنيناني نياما، ليديه نامين هداثرسين جنينه هم گون ات كه تياتيرهئ شهرئ مردمئ ات و جمورنگين گران كيمتين گد بها كنوكه ات. آپولسئ هبران گوش دارگا ات كه هداوندا آيئ دله چم پچ كرتنت و آيا پولسئ هبر منتنت. (۱۵) ليديا گون وتي لوگئ سجهين مردمان پاكشودي كرت. پاكشوديا رند، آيا دزبدي كرت و گوشت: ”اكن شما منا هداوندين ايسائ هكين منوگره زانيت، گزا بيايت مني لوگا بداريت.“ ليديا گون وتي بازين گوشگا مارا منينت.

پولس و سيلاس بنديجاها

(۱۶) يك روچه ما زگر و دوائه جاگهه رنوگا اتين، موله ديستين. مولا جئ پر ات كه چه آيئ زورا گئيب گويي كرت و چه اشيا په وتي هداوندان بازين زر و مالي كئت. (۱۷) آ، پولس و مئ رندا آتك و په كوگار گوشگا ات كه ”اے مردم، برزين ارشئ هداي هزمتكار انت و شمارا رگينگئ يك راهئ سوچ دينت.“ (۱۸) آيا تان باز روچا انچش گوشان كرت. گدسرا، پولس دلريش و بيزار بوت، چكي تريت و گون جئا گوشتي: ”من ترا په ايسا مسيهئ ناما هكم ديان كه چه اشيا در كپ.“ هما دمانا جن چه آيا در آتك. (۱۹) وهده موله هداوندان ديست كه آياني نپ و كئئ اميت هلاس بوت، گزا آيان پولس و سيلاس گيت، كشان كرت و بازارا، شهرئ مستراني كزا برتنت. (۲۰) كازياني ديما پيش كرتنت و گوشتش: ”اے مردم يهودي انت و مئ شهرا جيژه و پليندي كنگا انت. (۲۱) ما رومي اين و اے مارا انچين دود و رييدگ تاليم دينگا انت كه آياني منگ و كار بندگ په ما رنوا نه انت.“ (۲۲) اے دگه مردم هم گون بوت و پولس و سيلاسئ ديما اوشتانتنت. شهرئ مستران پرمان دانتنت كه پولس و سيلاسئ پچان بكشتنت و آيان لك بجننت. (۲۳) چه بازين لك و كئا رند، بنديجاها برت و بندش كرتنت. بنديجاهاه نكهيانش پرمان دات كه آياني نكهيانيا شر دلگوش بكت. (۲۴) همئ هكمئ سرا، بنديجاهاه نكهيانا بنديجاهاه توك توكي كوئيا برتنت و آياني پاد كئنبند كرتنت.

(۲۵) شپنځما، پولس و سيلاس جيلے تها دوا کنان، هدايا ستا کنگا آنت. اے دگه بنديگ گوش دارگا آنت. (۲۶) اناگت، مزین زمین چنډے بوت که بنديجاھئے بُنرد، سُرگ و جُمبگا لگت. هما دمانا، سَجھين دروازگ پچ بوتنت و جيليانی زمزِيل بُتکنت. (۲۷) جيلے نگهپان، چه و ابا پچ لرزت و آگه بوت، ديستی که بنديجاھئے سَجھين دروازگ پچ آنت، گمانی کرت که کئیدی تتکگ و شتگ آنت. نون په وت کُشيا زهمی کُشت. (۲۸) بله پولسا تئوار کرت و گوشت: ”وتا تاوان مدئے، ما سَجھين وتی جاگها ایں.“ (۲۹) جيلے نگهپانا چراگے لوئت و تچانا بنديجاھئے توکا شت و گوَن درهگا پولس و سيلاسے پادان کپت. (۳۰) آ چه جیلا در کرتنت و گوشتی: ”او واجهان! من په وتی رگگا چه بکنان؟“ (۳۱) آيان پَسَو دات: ”هداوندین ایسائے سرا ایمان بیار گُرا تئو و تئیی لوگئے سَجھين مردم رَکیت.“ (۳۲) آيان هداوندین ایسائے و شین کُلو په آيا و آییئے لوگئے سَجھين مردمان رَسینت. (۳۳) شپئے وهدا، پولس و سيلاسی گوَن وت برتنت و آيانی ئپی شُشتنت. آ و آییئے لوگئے مردمان هما دمانا پاکشودی کرت. (۳۴) رندا آيا وتی لوگا برت و ورگ داتنت، آییئے جند و آییئے لوگئے سَجھين مردم، چه آییئے هدا بآوريا گل و شادان بوتنت.

(۳۵) دومی روچا، کازيان وتی کاردار جيلے نگهپانے گورا راه داتنت که ”اے مردمان یله بدئے.“ (۳۶) جيلے نگهپانا پولس هال دات و گوشت: ”منا چه کازيانی نیمگا پرمان رستگ که شمارا یله بدئيان. پمیشکا شما په وشى و سلامتی برئویت.“ (۳۷) پولسا پَسَو دات: ”ما رومی باشنده ایں، بله اے شهرئے مستران، مارا بے هُکمئے بُرگا شهرئے مردمانی دیمجا جنایتگ و جیل کرتگ. نون، آ چیرکایی مارا چه جیلا کُشگ لوئت. چُش نبیت، باید انت یاد وت هيدا بیاینت و مارا در بکننت.“ (۳۸) کارداران، اے پَسَو په کازيان رَسینت. وهدے سهیگ بوتنت که آ دوین رومی باشنده آنت، تُرستش. (۳۹) نون وت آيانی کُرا آتکنت و چه آيان پهلئیش لوئت و مئتوار بوتنت که چه اے شهرآ برئونت. (۴۰) چه بنديجاها در آيگا رند، پولس و سيلاس لیدیھئے لوگا شتنت و گوَن باورمندان گند و نندش کرت، دلبذی ایش داتنت که وتی ایمانے سرا مَهر و کاهم بؤشتنت و پدا چه پیلپیئے شهرآ در کپت و شتنت.

١ پولس و سيلاس، چه امپيوليس و اپولونيئه شهران گوستنت و تسالونيكيا آتكنت، يهوديان اودا گنيسه هست ات. ٢ پولس وتي هيل و آدتئ سرا گنيسه شت و تان سئ شبتئ روچا چه پاكين كتابان گون آيان گپ و ثرائي كرت. ٣ آيا گون بازين بيان و مھرین ديلان پدر كرت كه مسيه بايد انت سكي و سوري بسگيت، بمریت و پدا چه مردگان جاه بخت. گوشگا ات: ”اے ايسا كه آييئ بارئوا من شمارا سهیگ كنگا آن، اے هما مسيه انت.“ ٤ چه يهوديان لهتین، انچش هم چه آ هداثرسين يونانيان و دگه مزین رُمب چه نامدارين جنينان، اے هبر په دل مئنت و پولس و سيلاسئ همراه بوتنت. ٥ بله يهوديان گون پولس و سيلاسا هسد كرت. چه بازارا لهتین لات و لپرين مردم مچ كرت، رُمب جوړينت و شهرئ تها شورشش كرت. آيان، پولس و سيلاسئ شوهاز و مردمانی مچيئ ديما آرگا، ياسونئ لوگئ سرا اُرش برت. ٦ بله وهدئ نديستنتش، ياسون و دگه لهتین باورمندين براتش گيت و گران كنان شهرئ مستراني جرگها پيش كرتنت. آ په كوگار گوشگا اتنت: ”اے مردمان، دنيا په سر زرتگ و نون ادا آتگ انت. ٧ ياسونا هم وتي لوگا برتگ انت. رومئ كنيسرئ ناپرمانيا كنت و گوشنت دگه بادشاهه هست كه نامي ايسا انت.“ ٨ چه اے هبراني اشكنگا، مردم و شهرئ مستران ثرست و دلپركه بوتنت. ٩ چه ياسون و آييئ همراهان زمانتش گيت و يله اش دانتنت.

پولس و سيلاس، بيريهئ شهر

١٠ انچش كه شپ بوت، براتان پولس و سيلاس بيريهئ شهر راہ دانتنت. اودئ رسگا، يهودياني گنيسه شتنت. ١١ اے شهرئ يهودي چه تسالونيكی شهرئ يهوديان واهگدارتر اتنت. آيان، په هب و هډوك هداي هبر مئنت و هر روچ پاكين كتابش وانتنت و پټ و پولش كرت تان بزانت بارين پولسئ هبر راست انت يا نه؟ ١٢ چه آيان بازينيا باور كرت و دگه بازين نامدارين يوناني مردين و جنينئ هم باورمند بوت. ١٣ وهدئ تسالونيكی يهودي سهیگ بوتنت كه پولس بيريهئ شهر اداي هبرا شنگ و تالان كنگا انت، همودا شتنت،

مردم شورش و شهر آشوبش پاد کړت. (۱۴) گړا، براتان اشتای پولس تئیا با برت و رسینت، بله سیلاس و تیموتاووسا بیریا داشت. (۱۵) پولس همرهین رُکست کنوک، گون آیا تان آتنه شهر آتکنت. چه پولسا اے پرمانش گیت که سیلاس و تیموتاووس و تا زوت آیی اے کړا برسینت، نون پر ترنت.

پولس، آتنه شهر

(۱۶) وهدے پولس، آتنه شهر په سیلاس و تیموتاووسه آیگا وداریک و رهچار ات، آیا دیست که شهر چه بتان پُر انت. باز گمیگ و دلرنج بوت. (۱۷) پمیشکا کنیسه شت و گون یهودی و درکئومین هداثرسین مردمان گند و نندی کړت. بازاره چارراهه سرا هم گون رهگوزین مردمان هر روچ گپ و ثرائی کړت. (۱۸) اودا، لهتین اپیکوری و استویکی پیلسوپ گون آیا دپ کپت. چه آیان، لهتینا گوشت: ”اے پوتار چه گوشگا انت؟“ دگه لهتینا گوشت: ”گوشتیگا، بیگانگین هدایانی جارا پرینگا انت.“ آیان، پمیشکا اے هبر کړت که پولس، ایسا و مردگانی جاه جنگه وشین مستاگا تالان کنگا ات. (۱۹) آیان پولس، ”اریوپاگوسا“ برت و گوشتش: ”بوت کنت ما بزاین اے نوکین تالیم که تنو دئی اے چه انت؟“ (۲۰) تیی هبر مے گوشان آجب انت و ما ایشانی مانایا زانگ لوئین. (۲۱) آتنه ملکی و درملکی سجهین مردمان، ابید چه اے کارا دگه کاره نیست ات که بنندت و نوکین هال و جاورانی بارنوا گپ و ثران بکننت و بشکننت.

(۲۲) نون پولس، اریوپاگوسه دیوانجاها اوشتات و ثرائی کړت: ”او آتنه جهمندان! من گندگا آن که شما باز دین دوستین مردم ایت. (۲۳) وهدے شهره سیل و سوادا در کپتان، بازین بُت و کربانجاھن دیستنت، آیانی تھا یک انچین کربانجاھه هم دیستن که اودا نبشتگات: ”په هما هدایا که زانگ نبوتگ.“ هما هدا که شما آیا انگت زانیت بله آیا پرستش کنیت، من هما هدائے بارنوا گون شما ثران کنان. (۲۴) آ هدا هما انت که اے دنیا و اشیء تهه سجهین چیز اڈ کرتگ انت. آ وت، زمین و آسمانه هداوند انت، پمیشکا آیا مردمانی دستے جوړ کرتگین پرستشگاهان جاگه نبیت. (۲۵) آ په انسانه هچ چیزا وازمند نه انت و هچکس په آیا هزمتے کړت نکنت، چیا که آ وت هرکسا زند و ساه بکشیت و

انسائے اے دگه لوټ و گرزان هم سرجم کنت. (۲۶) آيا دنياۍ سجھين مردم چه يکيا پيدا کرتگ و سجھين کئوم و کئم دنياۍ چارين کندان تالان کرتگ انت. آيانی دئور و باريگ و هند و جاگهانی مرز و سيمسری هم، پيسرا گيشينتگ انت، (۲۷) تان مردم هدايا شوهاز بکننت و بلکين آيا در بگيجنت، بله راستی اش انت که آچه ما هچکسا دور نه انت. (۲۸) 'چيا که مئے زند، جُنزگ و هرکت و هستی چه همایا انت. 'انچش که چه شمئے جندئے شائران لهتينا گوشتگ: 'ما هم آيئے پُشيد اين. (۲۹) اگن ما هدائے پُشيد اين، گزا نبايد انت ما هدايا گون شهر، نگره و سِنگا اڈ کرتگين بُتان همدور بکنين که مردمان گون وتی هيال و هنرا جوړينتگ انت. (۳۰) هدا، چه انسائے پيسريگين زمانگانی اے نازانتيا سر گوستگ، بله نون آ هر جاگه هرکسا پرمان دئيجا انت که تئوبه بکنت. (۳۱) چيا که آيا يک روچه گيشينتگ که آ روچا دنياۍ سجھين مردمانی کرتگين کاران گون انساپ دادرسی و داوری کنت و په اے مکسدا يکے گچيني کرتگ. هدايا آ پميشکا چه مُردگان زندگ کرت که په هرکسا اے هبرئے راستی پکا ببيت.

(۳۲) وهده آيان پولسئے اے هبر اشکت که هدا مُردگان پدا زندگ کنت، لهتينا آيئے سرا ملنڈ و مسکرا کرت، بله دگه لهتينا گوشت: "اے بارئوا دگه برے مارا گيشتر سرپد کن." (۳۳) گزا پولس، چه ديوانا در آتک. (۳۴) لهتين مردما آيئے هبر مَنّت و ايسائے سرا باورمند بوت. چه باور کنوکان يکے، آريوپاگوسئے ديوانئے باسکے آت که آيئے نام ديونيسيوس آت و يک جنينے که نامی داماريس آت و گون آيان دگه لهتين هم گون آت.

پولس، کُرنئے شهرا

(۱) رندا، پولس چه آتنئے شهرا در آتک و کُرنئے شهرا شت. (۲) اودا گون اکويلا نامين يک يهوديا دچار کيت که پنتوسئے دمگا پيدا بوتگات و گون وتی جنين پريسکيليا چه ايتالياۍ ملکا کُرنئے شهرا نوکی آتکگات. چيا که رومئے کئيسر کئوديوسا پرمان داتگات که سجھين يهودی چه رومئے شهرا در بکپنت. پولس آيانی لوگا شت. (۳) اکويلا و پريسکيليا هم پولسئے دئولا گدان دوچ آنت. پميشکا پولس همایانی کرا منت و گون آيان همکار بوت. (۴) هر شبتئے روچا، پولسا کئيسها گون يهودی و يونانيان گپ و ثران کرت و آيانی باورمند کنگئے

جُهدا اَت.

٥ وهدے سیلاس و تیموتاووس چه مَکدونیهَا اَتک و گوَن پولسا هور بوتنت، آ هُدائے هبرانی شنگ و تالان کنگا دَزگَت و گَلایِش اَت. آییا په یهودیان پَدَر کرت و گوشت: ”ایسا هما مسیه انت.“ ٦ وهدے یهودیان پولسے هبر نمُتنت و آش بد و رد گوشت، پولسا وتی گورے کباه در کرت و آ شهرے دَنز آیانی دِیما چَنَدَتنت و گوشتی: ”من وتی کار کرتگ. نون شمے هون شمے وتی گردنا انت و من بیْمییار آن. چه اِد و رَند، هُدائے هبرا درکئومانی نیاما شنگ و تالان کنان.“ ٧ گُرا، چه آیانی کنیسها در اَتک و تیتیوس یوستوس نامین هُداترسین مردیے لوگا شت. آییے لوگ، کنیسهے کُشا اَت. ٨ کنیسهے مسترے نام، کریسپس اَت. آییا گوَن وتی لوگے سَجْهین مردمان، هداوندین ایسائے سرا باور کرت. گُرُتے شهرے دگه بازیَن مردم هم گوَن پولسے هبرانی اِشکنگا، باورمند بوتنت و پاکشودی اِش کرت.

٩ یک شپے، هداوندین ایسا، پولسے شُبینا اَتک و گوشتی: ”مُثرس، منی مستاگا شنگ و تالان کنان کن. بیتتوار مبیے. ١٠ هچکس ترا دست نجت و تاوان دات نکنت چیّا که من تیی پُشت و پناه آن. اے شهره منی باورمند باز انت.“ ١١ گُرا، تان یک سال و شش ماها همودا داشتی و مردمی هُدائے هبر سوچ دانت.

پولس، گلیوے هکدیوانا

١٢ آ وهدا که گلیو اکایهے دمگے والی اَت، یهودی مُچ بوتنت و پولسے سرا اُرش و همله اِش برت، گپت و هکدیوانے دِیما پِیشش کرت. ١٣ گوشتش: ”اے مرد، چه موسائے شَریتے راها دَن، مردمان هُدائے پرستش کنگا هج کنت.“ ١٤ وهدے پولسا هبر کنگی اَت، گلیوا دِیم گوَن یهودیان کرت و گوشتی: ”او یهودیان! اگن اے مردا مییارے یا مزین رَدین کارے بکرتین، من شمے هبر گوش داشتگ اَت. ١٥ بله شمے جیژه، لَبز و نام و شمے یهودی شَریتے بارنوا انت، پمیشکا شما بزانیّت و شمے کار. من اے کارانی تھا پاد مان نکنان.“ ١٦ آییا

مردم چه هکديوانا دُنا در کرتنت. (۱۷) گُزا، آيان گنيسهئے نوکين مستر
سوستينيس گپت و هکديوانئ ديمَا لَ و کُت کرت. بله گليوا اشيئے سرا هج
دلگوش ندات.

پولس، اُتاکيها پَر تریت

(۱۸) پولسا کُرنتئ شهرا اُنگت بازين روچے گوازينت و رندا براتی رُکست
کرتنت، بوجيگا نشت و سوريها راهی بوت. پريسکيلا و اگويلا آييئے همراه اُنتت.
چه کُنکريهئے بندا بوجيگئے سوار بئيگا پيسر، آيا و تي مود چت و گونڈ کرتنت،
چيا آکول که آيا په هُدايے ناما کرتگات، نون وهدي گوستگات. (۱۹) وهدي
اِپيسسئے بندا رستنت، پولسا و تي همراه پريسکيلا و اگويلا يله دانتت و وت
کنيسها شت و گون يهوديان گپ و ثرانی کرت. (۲۰) آيان دزبندی کرت گيشترين
وهدي بجليت، بله پولسا نمئت. (۲۱) چه آيان رُکستی گپت و گوشتی: ”اگن
هُدايے رزا بيت، دگه برے شمئے کِرا کايان.“ گُزا بوجيگيا نشت و چه اِپيسسا در
آتک. (۲۲) مان کيسريها اير آتک و اورشليما شت و چه اوډئے کليسائے گند و نندا
رند، پدا اُتاکيها شت.

پولسئے سيمي مستاگی سپر

اپولس

(۲۳) پولس اُتاکيها کمئ و هدا مهتل بوت و پدا چه اوډا در آتک و گلاتيه و
پريجيها تر و تاب کنان، گون مريدان گند و ندي کرت و آيانی ستک و باوري مُهر
و ريډگ کنان کرت. (۲۴) هما و هدا اپولس نامين يک يهوديے اِپيسسئے شهرا آتک
که اسکندريها پيدا بوتگات، وانده و هبرزانتے ات و پاکين کتابان شر بلد ات.
(۲۵) آيا هداوندئے راهئے بارئوا تاليم گپتگات و مردمان گون هب و هُوناکی،
شريئے سرا ايسائے بارئوا هبر کنگ و تاليم دئيگا ات، بله آييئے زانت، يهيائے
پاکشوديئے بارئوا ات و بس. (۲۶) آيا په دليري کنيسها و تي هبرانی درشان
بُنگيچ کرت. وهدي پريسکيلا و اگويلا آييئے هبر اشکتنت، و تي لوگا برتش و
هُدايے راهش شريئے سرا سوچ دات. (۲۷) اپولسا که اکايهئے رنوگئے شئور کرت،

گړا اِيِيَسُسْئې شهرئې براتان دِلْبْدِي دات و په اودئې مريدانِش نبشت که آيا په دلگرمي و شاتک بکننت. وهدے اِپولُس اودا رست، اودئې هما مردمي باز گمک کرتنت که چه هُدائے رهمت و برکتا ايمانِش اورتگات، (۲۸) چيا که آيا سَجْهِيْنانِي دِيْما گون يهوديان گپ و ثران کرت و آيانِي باوري گون مُهرين دِيلان پرؤشت. اے دُولَا، چه پاکين کتاباني نبشتانکان پيشي داشت که ايسا، هما مَسِيه انت.

پولس، اِيِيَسُسْئې شهرَا

(۱) هما زمانگا که اِپولُس گُرنتا ات، پولس هم چه مُلکئې نيامي هند و دمگان گوزان، اِيِيَسُسْئې شهرَا اَتک و رست. اودا لهتين مريدي ديست. (۲) چه آيان جُستي گيت: ”وهدے شما ايسا مَسِيهْ سِرا باور کرت، پاکين روہ شمارا رست؟“ پَسَنوِش دات: ”نه، ما اے هم نه اِشکتگ که پاکين روہ هست انت.“ (۳) گوشتي: ”گړا شما چُونين پاکشودِيے کرتگ؟“ پَسَنو داتش: ”يَهِيائے پاکشودِي.“ (۴) گوشتي: ”يَهِيائے پاکشودِي، گناہاني پشومانييے پاکشودِي ات. يَهِيايا وت گون مردمان گوشتگات: ”هما کسے که چه من و رند کثيت، بزان ايسا، شما همائييے سِرا باور کنيت.“ (۵) چه اے هبرئے اِشکنگا رند، آيان هداوندِين ايسائے ناما پاکشودِي کرت. (۶) پولسا وتي دست آيانِي بَدَا جت و پاکين روہ آيانِي دلا پُترت، نون آنوکين زبانان هبر کنگا لگنت و پئيگمبَرِي اِش کرت. (۷) آ، کِساس دوازده مردم اتنت.

(۸) پولس تان سئې ماها کَنيسْهَاش و اَتک و بے تُرس و بيما هُدائے بادشاهييے بارئوا گون مُهرين دِيلان هبر و ثراني کرت. (۹) بله چه آيان لهتين سِرکش و ياگي بوت و آييے هبرش نُررت و مردمانِي دِيْما ”اے راهش“ بَد و رَد گوشت. پميشکا پولسا وتا چه آيان يک کِرا داشت. مريدي زرتنت و هر رُوج مان تيرانوس نامين مريدِيے تالارا گپ و ثرانا ات. (۱۰) تان دو سالا همے کاري کرت و اے دُولَا په آسيائے دَمگئې سَجْهِيْن مردمان، يهودي و يونانيان هم، هداوندئې هبر رَسِينگ بوت. (۱۱) هُدايا چه پولسئې دِستا اَجَبِين مَوْجْزه پيش داشت. (۱۲) هر دَزال و گدے که آيا بلگتين و په نادراہانِش پر بُمشتين، آوش و ذِراہ بوتنت و جَنان، گنوک يله کرتنت.

(۱۳) يهودی ساهرانی يک ټوليا شهر په شهر تر و گرد کرت. په چکاسا،
جنيانی سرا هداوندین ایسائے نامش گپت و گوشتش: ”من شمارا هما ایسائے
ناما هکم دئیان، که پولس آییئ بارئوا گواجارگا انت.“ (۱۴) يهودیانی يک مزین
دینی پیشواے که نامی اسکیاوا ات، آییئ هپت بچگان اے کار کرت. (۱۵) پلیتین
روها آپسو دانت و گوشتی: ”ایسایا من زانان، پولسا هم پجاه کاران، بله شما
کئے ایت؟“ (۱۶) همے مردا که جن پر ات، کپی کرت و آیانی چکا کپت. سرزور
بوت و آ جاندر و ئپی، چه آ لوگا تتکت. (۱۷) چه اے هالے اشکنگا، ایپسئ
شهرئ سجهین مردمان، يهودی و یونانی دوینان، باز ترست و هداوندین ایسائے
نامش ستا و سنا کرت. (۱۸) بازیئ که باورمند بوت، مردمانی دیم و تی
پیسریگین سلین کارش منتت. (۱۹) لهتینا که پیسرا جادوگری کرتگ ات، و تی
جادوگری کتاب و دپتر آورت و مردمانی دیم سوکتکت. وهده سوکتگین
کتابانی کیمتئ هسایش گشت، زانگ بوت که پنجاه هزار دزهمئ کتاب
بوتگ انت. (۲۰) اے دئولا، هداوندئ هبر گون گیشترین زور و واکه شنگ و تالان
بوت.

ایپسئ شهرئ شورش

(۲۱) چه اے کارانی سرجمیا رند، پولسا و تی دلا شور کرت مکدونیه و آکایهئ
دمگان گوزان، اورشلیما برئوت. گوشتی: ”چه اودئ رئوگا رند، منا آلم، رومئ
شهر هم گندگی انت.“ (۲۲) آبیأ چه و تی کمک کاران دو مردم، تیموتاووس و
ارستوس مکدونیه رئوان کرتنت و وت کمئ وهده گیشتر آسیائے دمگا مهتل بوت.
(۲۳) هما وهدا ایپسئ شهرأ ”اے راهئ“ بارئوا مزین شورشئ چست بوت. (۲۴)
شورش اے دئولا بوت که ایپسئ شهرأ دیمیثریوس نامین زرگره هست ات
که آبیأ آرتیمیسئ زیارتجاهئ نگرهین دتک جوژینت و بها کرت. چه اے کارأ،
شهرئ هنرمندان بازیئ زر و مالے کت. (۲۵) آبیأ، شهرئ سجهین هنرمند و اے
پیشهئ مردم لوئت و مچ کرتنت. گون آیان گوشتی: ”او واجهان! انچش که شما
زانیت، اے کار مئ هستومندیئ سرچمگ انت. (۲۶) بله شما وت اشکتگ و
دیستگ، اے مردأ، پولسا، نه تهنا ایپسئ، کم و گیش سجهین آسیائے دمگئ
بازیئ مردمئ گمراه کرتگ و گوشتی که مئ دستانی اڈ کرتگین هدا، په هچ دابا

هٰدا نه آنت. (۲۷) نون تُرس تهنا اے نه انت که په مردمان مئے کار گمشرپ بیت، تُرس ایش انت که مئے مزین هٰدا آرتیمیس زيارتجاهئے مزی گار بیت و آ، که آسیائے دمگ و سجھین دنيا آيا پرستش کنت، وتی شان و شوکتا باهينيت.

(۲۸) وهده مچيئے مردمان اے هبر ایشکنت، سک زهر گپنت و په کوگار

گوشتش: ”ایپسئ هٰدا، آرتیمیس مزن انت.“ (۲۹) اے پیما سجھین شهرا شورش چست بوت. مردمانی مچی، کوگار کنان شهرئے میدانجاها شت. آیان پولسئ دو همراه که آیان نام گایوس و آریستراس ات و مکدونیهئ مردم اتنت، گپت، گشکان کرت و گون وت برنت. (۳۰) پولسا مچیئ تها رنوگ لوئت بله آییئ شاگردان نه اشت. (۳۱) تننا آسیائے دمگئے لهتین مسترا هم، که پولسئ دوست اتنت، په آيا کلو راه دات و دزبندی کرت که شهرئے میدانجاها مرئوت. (۳۲) اودا باز شور و آرهور ات، هرگسا یک چیزے گوشت. بازینیا اے هبر هم زانت که آچیا ادا آتگ و مچ بوتگ انت. (۳۳) یهودیان، اسکندر نامین مردے دیما کرت و چه مچیا هرگسا آیارا هکمه دات. دستی شهر دات که چپ و بیتوار بنت، تان مردمانی دیما گون وتی هبران یهودیانی دیپانیا بکنت. (۳۴) بله وهده مچیئ مردمان زانت که آیهودیئ، گرا پدا همگت و همتوار بوتنت و تان کساس دو ساها جاک و کوگارش کرت و گوشتش: ”ایپسئ هٰدا، آرتیمیس مزن انت.“

(۳۵) گرا، شهرئے منشیا مچی آرام کرت و گوشتی: ”او ایپسئ مردمان! سجھین دنیائے مردم زانت که ایپسئ شهر، مزین هٰدا آرتیمیس زيارتجاهئے نگهپان انت، که آییئ نکش چه آسمانا ایر آتگ. (۳۶) نون که هرکس اے هبرا مئیت، شما آرام بیئت و په اشتای هچ کارے مکنیت. (۳۷) اے دوین مردم که شما گپتگ و ادا اورتگ انت، اشان نه چه زیارتجاها چیزے پلتگ و نه مئے بانکین هٰدا ایش بیشرپ کرتگ. (۳۸) اگن دیمیثریوس و آییئ هنرمندان گون گسیا جیڑه هست، هکدیوانئ دروازگ پچ انت و والی هم هر وهدا هست انت، برئونت و وتی جیڑها پیش بکنت. (۳۹) اگن دگه هبرے هست، باید آيا شهرئے سرکاری دیوانا بیارنت تانکه گیشینگ بیت. (۴۰) چه مروچيگین سرگوستا، تُرس ایش انت مئے سرا شورشگریئ بهتاما بجننت. اگن چش بیت، مارا په مروچيگین

شورشا هج پَسَوے نیست.“ (۴۱) آيا اے هبر کرتنت و مچی ای پروشت.

پولس، دیم په مكدونیة و یونانا

(۱) ایپسُسے شهرے شورشے هلاسیا رند، پولسا آ شهرے مرید لوئت و دلبڈی دانت، گڑا چه آیان رُکستی گپت و دیم په مكدونیها راه کپت. (۲) چه آ هند و دمگان که گوست، گون وتی هبران، باورمندی بازیڼ دلبڈی دانت. رندا آتک و یونانا رست. (۳) اودا تان سئ ماها مهتل بوت. گون بوجیگیا سوریهئ رنوا پیسر، یهودیان په آيا پندلے سازت، پمیشکا چه مكدونیهئ راه پر ترگئ شوری کرت. (۴) آیئ همره اش آتنت: پیروسئ چک سوپاتروس که بیریهئ مردمے آت، آریستراکاس و سکوئدوس که تسالونیکیئ مردم آتنت، گایوس که دزیهئ مردمے آت، تیموتاووس، تیکیکوس و ثروپیموس که آسیائے دمگئ مردم آتنت. (۵) آ چه ما پیش کپنت و ثرواسئ شهره شتنت. همودا په مئ آيگا رهچار بوتنت. (۶) بیهمیرین نگنئ ائیدا رند، ما چه پیلپیئ شهره بوجیگیا سوار بوتین و پنچ روچا رند، ثرواسا آیانی کړا آتکین و تان هپت روچا همودا داشتین.

ورنای زندگ بیت

(۷) هپتگئ اولی روچا، په نانئ چنڈ چنڈ کنگا هوریگا نشتگ آتین و پولسا گون باورمندان ثران کرت. دومی سباها آ رنواکی آت، پمیشکا تان شینیمه هبری کرت. (۸) هما برزادی بانا که نشتگ آتین، بازیڼ چراگے روک آت. (۹) پولسئ هبرانی وهدا، یوتوکوس نامین ورنای دریگئ دپا نشتگ آت. وایینگ بوت، کوچنڈگا لگت و واب کپت. چه لوگئ سیمی تبکا جهلاد کپت و مروت. مردمان آیئ جون چست کرت. (۱۰) پولس ایر آتک، آیئ نیمگا جهل بوت، گلایشی کرت و گوشتی: ”مترسیټ، ساهی مان انت.“ (۱۱) گڑا برزاد شت، نانی چنڈ چنڈ کرت و وارت، رندا گون آیان وتی گپ و ثرانی تان گورباما دیما برت و پدا چه اودا در کپت و شت. (۱۲) آ ورنایش، زندگ و ذراه آیئ لوگا برت و آیان مزین تسلا و دلبڈی رست.

(۱۳) ما بوجيگا سوار بوتين و چه پولسا پيسر، اسوسه شهره شتين كه چه اودا آيا گون وت بزورين. پولسه واگه اش ات كه ثرواسا بگر تان اسوسا هُشكيا سپر بكت. (۱۴) وهده اسوسه شهره گون آيا دچار كپتين، گرا بوجيگا سوارن كرت و ميتيلينييه شهره آتكين. (۱۵) چه اودا دومي روچا كيوسه جزيرهه ديمه آتك و رستين. سيمي روچا، ساموسه بڼد و چارمي روچا ميليتوسه شهره آتكين. (۱۶) پولسه شئور ات، اپيسسه شهره هچ مه اوشتيت، تانكه آسيائ دمگا باز مهتل مبيت. آيا اشتاپ ات كه اگن بوت كنت پنتيكاسته ابيده روچا اورشليما بيت.

گون اپيسسه كماشان پولسه تران

(۱۷) پولسا چه ميليتوسه شهره، په اپيسسه كليسه كماشان كلنو راه دات و آ وتي كرا لوتنت. (۱۸) كماش كه آتكت، گون آيان گوشتي: ”شما وت زانيت چه هما اولي روچا كه من آسيائ دمگا پاد اير كرتگ، چه پئما وتي زند گون شما گوازينتگ. (۱۹) من ارس ريچان و په بيكبري و دربيشي هداونداه هزمتكاري كرتگ و يهودياني پندلاني سوبا بازين سكي و سوري سگتگ. (۲۰) وت زانيت، شمه نپ و سوتا هرچه كه مني دستا بئيجي بوتگ من كرتگ و هدايه كلنو په شما، مچياني تها و لوگ په لوگ آورتگ و سر كرتگ. (۲۱) من يهودي و يوناني، دوين پنت و سوچ داتگ انت كه چه وتي ردين كاران تنوبه بكننت، هدايه راها بگرت و ميه هداوندين ايساه سرا ايمان بيارنت. (۲۲) اون گون پاكين روهمه رهشونيا اورشليما روان. نزانان اودا گون من چه بئيجي انت. (۲۳) بله اشيا زانان كه پاكين روهمه منا هر شهره پيشگويي كنگ و گواهي دئيجا انت، كئيد و بند و سكي و سوري مني ودار و انتزارا انت. (۲۴) منا په وتي ساه و زندا پرواه نيست، مني يگين واگه اش انت كه وتي دنور و باريگا په سر برسينان و هداوندين ايساه داتگين كارا سرجم بكنان، بزان هدايه مهر و رهمته مستاگا برسينان.

(۲۵) نون زانان، من كه هدايه بادشاهيه وشين مستاگ په شما آورتگ و

رسپښتگ، چه شما هچکس پدا منا نځندیت. (۲۶) پمیشکا مروچی شمارا په راستی و دلجمی گوشان که شمئ هچکسئ هون منی گردنا نه انت. (۲۷) چیا که من په شما هدائے سجھین واهگانی رسپښکا هچبر چک و پد نبوتگان. (۲۸) شما وتی جند و وتی رمگئ سجھین باورمندانی هئالداریا بکنیت که پاکین روها شمارا آیانی نگهپان کرتگ. هدائے کلیسائے شپانکی و نگهپانیا بکنیت، هما کلیسا که هداوندین ایسیا گون وتی هونا په بها گیتگ. (۲۹) من زانان چه منی رنوکا رند، دروکین گرک شمئ نیاما کاین و رمگئ سرا رهم نکنت. (۳۰) تننا شمئ وتی نیاما هم انچین مردم پاد کاین که راستین هبران پرشت و پروش کنت تانکه مریدان وتی نیمگا بگشت. (۳۱) پمیشکا هزار بیت و یات بکنیت که تان سئ سالا، من شپ و روچ په شما گریتگ و شمارا ډاه داتگ.

(۳۲) نون شمارا هدا و آیئ پرمهر و رهمتین هبرانی سپرده کنان که آ هبر شمارا مهر داشت کنت تان هور گون سجھین هدائے پلگارتگینان میراس بریت. (۳۳) منا چه کسپا هچ چیزئ تماه و لالچ نبوتگ، نه سهر و تنگوئ، نه نگره و زړئ و نه گد و پوشاکئ. (۳۴) شما وت زانیت که من گون وتی اے دستان کار کرتگ، وتیگ و وتی همکارانی زلورت و گرز وت سرجم کرتگ انت. (۳۵) من شمارا درور و نمونه پیش کرتگ که شما هم منی ډولا وتی دستان کار ببندیت و کار بکنیت و وار و بزگان کمک بدییت. شما چه هداوندین ایسائے اے هبران بیثرانگ مبیث و مشموشیت که آییا گوشت: 'چه زورگا، دئیگ بهتاورتر انت.' (۳۶) چه اے هبرانی هلاسپا رند، پولس کونډان کپت و گون سجھینان هور ذوایی کرت. (۳۷) سجھینان پولس گلایش کرت، چکت و باز گریتش. (۳۸) آگیشتر په اشیا گمیگ اتنت که پولسا گوشتگ ات: 'شما پدا منا نځندیت.' گرا تان بوجیگا رسپښتش.

دیم په اورشلیما

(۱) وهدے ما چه آیان جتا بوتین، بوجیگا سوار بوت و تچکاتچک دیم په کاسئ جزیرها آتکین. دومی روچا رودسئ جزیرها رستین و چه اوډا پاتارائے شهره شتین. (۲) اوډا مارا یک بوجیگ دست کپت که پینیکیها رنوکی ات. ما

همه بوجيگا سوار بوت و راه گپتین. (۳) وهدے بوجيگ دریا یا رنوان ات، چه دورا کبرسے جزیره، چپین پهناتا گندگ بوت، چه اودا گوزان، سوریها، سورے بندنا رست و چه بوجيگا ایر کپتین، چیا که اودا بوجيگا بار ایر گيجگی ات. (۴) ما اودے مرید شوهاز کرتنت و تان هیت روچا آیانی کرا جلتین. آیان، چه پاکین روھے نیمگا گون پولسا گوشت که اورشلیما مرئوت. (۵) بله وهدے اودا مے جلگے روچ هلاس بوتنت، ما پدا وتی سپر بندات کرت. سجھین باورمند گون وتی جن و چکان مے همراهیا چه شهرا دن، تئیاب دیا آتکنت. اودا ما سجھین کونڈان کپتین و دواان کرت. (۶) چه یکدومیا رُکست بئیگا رند، ما بوجيگا سوار بوتین و آ وتی لوگان پر ترنت.

(۷) چه سورے بندنا سپر کنان پتولما یسے شهرا آتک و چه بوجيگا ایر کپتین. اودا هم ما گون باورمندان گندک کرت و یک روچے آیانی گورا داشتین. (۸) اے دگه روچا چه اودا در آتک و کئیسریهے شهرا رستین. اودا ما مستاک دئیوکین پیلپسے لوگا داشت که چه هما هیتینان یگے ات. (۹) آیا چار نشتگین جنین چک هست ات که پئیگمبریے سئوگاتش چه هدائے نیمگا رستگات. (۱۰) آلهتین روچا که ما اودا اتین، آگابوس نامین نبیے چه یهودیها آتکگات. (۱۱) مے گندکا آتک، پولسے لانکبندی زرت، وتی دست و پادی بستنت و گوشتی: ”پاکین روه گوشت: اورشلیمے یهودی اے لانکبندے هدابندا گرنت و همه پیما که من وتا بستگ، همه پیما آییے دست و پادان بندنت و درکئومانی دستا دینت.“ (۱۲) آییے هبرانی اشکنگا رند، ما و آشهرے مردمان گون پولسا دزبندی و متگیری کرت که اورشلیما مرئوت. (۱۳) بله پولسا گوشت: ”چیا شما گریویت و منی دلا پروشیت؟ من بند بئیگا بل، اورشلیما، په هداوندین ایسائے نامیگی وتی زندے ندر کنگا هم تیاریان.“ (۱۴) وهدے ما پولس مئینت نکرت، گرا گوشتین: ”هرچه که هداوندے رزا انت، هما دئولا بیت“ و بیتئوار بوتین.

(۱۵) چه آروچان و رند، ما وتی ارد و بنگ بست و دیم په اورشلیما راه گپتین. (۱۶) چه کئیسریهے شهرا لهتین مرید مے همراه بوت، آیان مارا په دارگ و مهمان بئیگا مناسون نامین باورمندیهے لوگا برت. آ چه ایسائے اولی مئوگران ات و بیها کبرسیه ات.

(۱۷) وهده اورشليمه رستين، براتان مارا گوڼ واهگه وشاتك كرت. (۱۸) دومى روچا، پولسه همراهيا ايسائى برات آكوبه گند و نندا شتين. كليسائى سجهين كماش همودا اتنت. (۱۹) تئيارجوژيا رند، پولسا په سرجميا گوشت كه هدايا چه آيئه هزمتان په دركئومان چه كرتگ. (۲۰) وهده آيان ا هال اشكتنت، هداي شگرش گيت. نون گوڼ پولسا گوشتش: ”او برات! تئو سهيگ ائ كه هزاران يهودى ايسائى سرا باورمند بوتگ و سجهين موسائى شريتئ سرا په دل و ستك پابند انت. (۲۱) بله لهتين تئى بارئو گوڼ آيان گوشتگ كه تئو آ سجهين يهودى كه دركئوماني نياما نشتگانن سوچ دئيه كه موسائى شريت يله بدئينت و وتى چكان سنت مكنائنت و مئ ا دگه دود و رييدگاني سرا كار مكنت. (۲۲) نون شور چه انت؟ ما چه بكنين؟ آما چه تئى ادئ آيگا سهيگ بنت. (۲۳) پميشكا انچش كه ما گوشين، هما دئولا بكن. مئ كرا چار مردم هست كه آيان گوڼ هدايا كئوله كرتگ. (۲۴) تئو هماياني همراهيا برئو و گوڼ آيانى پاك و پلگاريئ رسمان هوږ بئ. آيانى كربانيگه دلوتانى كيمتا هم تئو پړ كن، تانكه آ وتى سران بساينت. ا دئولا هرگس زانت كه تئى بارئو آيانى اشكتگين هبر دروگ بوتگانن و تئو وتى زندا شريتئ سرا گوازينگا ائ. (۲۵) بله ما هما دركئومين باورمنداني سرا نبشتگ كه مئ هكم آيانى بارئو چه انت. چه بتانى ناما كربانيگ كرتگين گوشتا، چه هوڼه ورگا، چه مردارين دلوتانى گوشتا و چه زنا و بيننگيا پهريز بكننت.“ (۲۶) پولسا آچارين مردم زرتنت و ا دگه روچا گوڼ آيان هوږيگا، پاك و پلگاريئ رسمى سرجم كرت. پدا مزين پرستشگاها شت تان پلگاريئ روچانى سرجم بئيگه جارا بجنن، كه هما روچا چه آيان هر يگيئ كربانيگ هم هئيرات كنگ بيت.

پولسه دزگير كنگ

(۲۷) آيانى پلگاريئ هپتين روچ سرجم بئيگي اتنت كه آسيائى دمگه لهتين يهوديا پولس مزين پرستشگاها ديست. مردمش شورينتنت، پولسش گيت و (۲۸) كوگارش كرت: ”او اسرائيليان! بيايت مارا كملك بكنيت. ا مرد، پولس هما انت كه هر جاگه گوڼ هرگسا، مئ كنوم و موسائى شريت و هداي ا پاكين

لوځي ٻيا تاليم دنت. انون هم دركئومين يوناني مردمى مزين پرستشگاها
 اورتگ و هداي پاكين لوځي پليت كرتگ. (۲۹) آيان ا هبر پميشكا كرت كه
 پيسرا پولسش گون ثروپيموسا، كه ايسسئ شهرئ نندوكي ات، اورشليمئ
 بازارا ديستگ ات. گمانش كرتگ ات كه پولسا، ثروپيموس مزين پرستشگاها
 اورتگ. (۳۰) سجھين شھرا شورشي چست بوت، سجھين مردم چه هر نيمگا تچانا
 اتك و مچ بوتنت. پولسش گيت و چه مزين پرستشگاها دنا در كرت و هما دمانا
 پرستشگاھئ دروازگش بند كرتنت. (۳۱) پولسش كشي كرتگ ات كه رومي
 لشكرئ مسترا هال رست سجھين اورشليما شورشي كپنگ. (۳۲) آيا هما دمانا
 وتا، سپاهيگ و ايسراني همراھيا په مردمان رسيئت. وهدي مردمان لشكرئ
 مستر و سپاهيگ ديستنت، پولسئ لٽ و كئش بس كرت. (۳۳) لشكرئ مستر
 پولسئ كرا اتك، دزگيري كرت و پرمانى دات گون دو زمزيلا ببندي. چه
 مردمان جستى گيت كه ”اے كئ انت و ميارى چه انت؟“ (۳۴) مردم باز كوگار
 كنگا انت، هرگسا آيئ بارنوا چيزئ گوشت، پميشكا لشكرئ مستر چه راستين
 جاورا سرپد نبوت و هكمى كرت كه پولسا كلاتا ببرت. (۳۵) وهدي پولس كلاتئ
 پدانكان رست، چه مهلوکئ زهر و هژما سپاهيگ آيئ بډ كنگا ناچار بوتنت، (۳۶)
 چيا كه مهلوک آيئ رندا كوگار كنان، گوشان ات: ”اشيا بكش.“

(۳۷) هما وهدا كه سپاهيگ پولسا كلاتا برگا انت، آيا گون رومي لشكرئ
 مسترا گوشت: ”منا موكل ديئ گون تئو هبر بكنان؟“ لشكرئ مسترا جست
 كرت: ”زانا، تئو يوناني زبانا بلد ائ؟“ (۳۸) آچه، تئو هما مسرى نه ائ كه نوکي
 شورشي كرتگ ات و چار هزار ياگيئن مردمى گون وت گيا بانا برتگ ات. (۳۹)
 پولسا دراينت: ”انه، من يهودي ان و كيليكهئ دمگئ ناميئن شهر ترسوسئ
 مردم ان. منا بل كه گون اے مردمانى مچيا كم هبر بكنان.“ (۴۰) لشكرئ
 مسترا منت، پولس اتك و كلاتئ پدانكاني سرا اوشتات و گون دستئ سرينگا
 مردمى بيتتوار كرتنت. وهدي مردم بے ترك و توار بوتنت، گزا پولسا گون آيان
 ابراني زبانا هبر كرت و گوشتي:

پولسئ ثران

۱ ”او پت و براتان! منا اے هگا بدئييت كه شمئے ديما وتي ديپانيا بكنان.“

۲ وهده مردمان ديست كه آ ابراني زبانا گوڼ آيان هبر كنگا انت، گيشتر

بيئتوار بوتنت. آيا گوشت: ۳ ”من يهوديے آن و مني پيدايشئے جاگه،

كيليكيهئے دمگا، ترسوسئے شهر انت، بله مني رُست و رُدوم همدا اورشليما
بوتگ. گاماليل مني استاد بوتگ و مئے پت و پيركاني سرجمين شريت من چه
همايا در برتگ. په هدا و آيئے رزايا باز واهگدار و هُدوناك بوتگان، انچش كه
مروچي شما هُدوناك ايت. ۴ من ’اے راهئے‘ مَوگر آزار داتگ و كُشگي هم

كرتگ انت، مردين وه مردين انت، جنين هم گيتگ و بندي كناينتگ انت. ۵

مسترين ديني پيشوا و سجهين كماشاني ديوان مني بارئوا گواهي دات كنت.
آيان په دَمشكئے يهودي براتان منا كاگد داتگات تان اوډا برئوان، اوډئے
باورمندان بگران و په سزا ديگا اورشليما بياران.

۶ راها، وهده دَمشكئے شهرئے نزيكا رستگ اتان، نيَمروچئے وهدا اناگت چه

آسمانا مني چپ و چاگردا ثرندين رُزنے دريشت. ۷ زمينا كپتان و تنوارے

اشكئن كه منا گوشتي: ’شاوول، او شاوول! تنو چيا منا آزار ديئے؟‘ ۸ من
جُست كرت: ’او واجه! تنو كئے ائے؟‘ پَسئوي دات: ’من ايسا ناسري آن، هما كه
تنو آيا آزار ديئے.‘ ۹ مني همراهان رُزن ديست، بله هما كه گوڼ من هبر كنگا

ات، آيئے تنوارش نه اشكت. ۱۰ جُستن كرت: ’او هداوندا! من چه بكنان؟‘
هداوندا منا پَسئو دات: ’پاد آ، دَمشكئے شهرا برئو، هما سجهين كار كه ترا كنگي
انت، اوډا ترا گوشتگ بنت.‘ ۱۱ همراهان منا دستا گيت و دَمشكئے شهرا برت،
چيا كه چه هما ثرندين رُزنے گندگا مني چماني رُزنابي شتگات.

۱۲ اوډا هئانيا نامين يك مرده ات كه هدادوست و شريتئے پابند ات و

سجهين جهمندين يهودياني نياما وشنامين مرده ات. ۱۳ مني كرا اتك و
اوشتات و گوشتي: ’او مني برات شاوول! تئبي چماني رُزنابي پر بترات و مئيم
بكناتئے.‘ هما دمانا مني چم پدا رُزنا بوتنت و من آديست. ۱۴ گزا هئانيايا گوڼ
من گوشت: ’مئے پت و پيركاني هدايا ترا گچين كرتگ تان آيئے رزايا بزائے،
آيئے ’پاك و نيكيئا‘ بگندئے و آيئے تنوارا چه آيئے جندئے دپا بشكنئے.‘ ۱۵

بايد انت په سځهينان وتی اِشکتگين و ديستگينانی گواھيا بدئيئې. (۱۶) نون چيا مهتل ائې؟ ياد آ، ايسائې ناما بگر، پاکشودی بکن که چه وتی گناه و مئياران پاک و پلگار ببئې.

(۱۷) رندا وهدې اورشليما آتکان، يک روچې په ذوايا مزين پرستشگاها شتان، ذوائې وهدا منا شيبين و إلهامې رست. (۱۸) ايسا مسيھن ديست که منا گوشتي: 'زوت کن. چه اورشليما در کپ، چيا که ادئې مردم مني بارئوا تئیی گواھيا نمئت.' (۱۹) من گوشت: 'او هداوندا! آ وه زانت که من هر جاگه، گنيسهان شتگان و تئیی باورمند جتگ و جيل کنائيتگان. (۲۰) اے هبرا هم زانت که وهدې تئیی شهيد استيبانئې هون ريچگ بوت، من همودا اوشتاتگ آتان و په آيئې کُشگا رازيگ آتان و آيئې هونيگانی گد و پچانی نگهپان آتان.' (۲۱) پدا هداوندين ايسايا منا گوشت: 'برئو، چيا که من ترا دورين هند و دمگان درکنومانی کړا راه ديان.'

چه پولسا جست و پرس

(۲۲) مردم تان همينچکا پولسئې هبران گوش دارگا آنت، بله اے هبری که کرت نون کوگار کرت و گوشتش: "اے مرد کُشگ و گار کنگ بيت که زند نکريت." (۲۳) آيان کوگار کرت، وتی گورئې کباه و جامگش گشتنت و هاکشانی اش کرت. (۲۴) رومی لشکرئې مسترا پرمان دات که پولسا کلاتا ببرت، شلاک بجننت و چه آييا جست و پرس بکننت تان زانگ بيت مردم چيا آيئې سرا کوگار کنگا آنت. (۲۵) وهدې پولسش په شلاک جنگا بست، آييا همودا چه اوشتاتگين آپسرا جست کرت: "من رومی باشنده آن. کانونا، اے رئاوا انت که شما بے هکمئې برگا رومی باشندهيا شلاک بجنيت؟" (۲۶) وهدې آپسرا اے هبر اِشکت، لشکرئې مسترئې کړا آتک و گوشتي: "او واجه! تئو چه کنگا ائې؟ اے مرد رومی باشنده." (۲۷) لشکرئې مستر، پولسئې کړا شت و جستی کرت: "بگوش، په راستی تئو رومی باشنده ائې؟" پولسا پسو دات: "هئو، من رومی باشنده آن." (۲۸) مسترا گوشت: "من په رومی باشنده بئيگا بازين زرے داتگ." پولسا درآينت: "من چه پيدائشا رومی باشنده آن." (۲۹) آ سپاهيگ که چه پولسا

جُست و پُرس کنگا آنت، هما دمانا چه آييا پُشتا کِنزتنت. وهده لَشکُرئے مسټر سريډ بوت که پولس رومي باشنده و آييا بند کنائنتگ، وت هم تُرستی. (۳۰)
لوټتي شَر بزانټ يهودي پولسئے سرا چُونين بُهتامے جنت، پميشکا دومي رُچا پولسي چه بَنديجاها در کُرت و پرمانی دات يهوديانی مزنيں دینی پيشوا و سروکاني ديوانئے سَجْهين باسک ديوانا بندنټ. گُڙا پولسي اُورت و آياني ديما پيش کُرت.

پولس يهودي سروکاني ديوانئے ديما

(۱) پولسا سروکاني ديوانا نندوکين باسکاني نيماگ تچکاتچک چارټ و گوشت: ”او براتان! من تان مروچيگين رُچا وتي زَند گوَن پاک و پلگارين جبين و وجدانے په هُدايے رَزايا گوازيټنگ.“ (۲) اے هبرا و رند، مسترين دینی پيشوا هَناييا پولسئے پهناټا اوشتاتگين مردم پرمان دانت که آيئے دپا شَهَمات بجنت. (۳) گُڙا پولسا گوشت: ”هُدا ترا جنت، او اِسپيتي پر مُشتگين ديوال! تنو شَرِيتئے رهبنداني رَندگيريا مني مئيار و بيمئيارئے گيشينگا ادا ائے، بله اے کارئے بدلا گوَن مني شَهَمات جنايگا شَرِيتئے رهبندان پُروشگا ائے.“ (۴) پولسئے کُشا اوشتاتگين مردمان گوَن آييا گوشت: ”ترا لَج نکنت هُدايے نامينتگين دینی پيشواييا بے اَزت کنئے؟“ (۵) پولسا پَسُو دات و گوشت: ”او براتان! من نزانټگ که اے، هُدايے نامينتگين مسترين دینی پيشوا انت. چيا که نبشته انت « وُتي کُومئے پيشواييا بَد و رَد مگوَشيت.“

(۶) پولس سهيگ ات که سروکاني ديوانئے لهتين باسک، سَدوکی و لهتين پَريسي انت، پميشکا آييا په بُرزتواري دَرَاينت: ”او براتان! من پَريسيے آن و مني پت و پيرک هم پَريسي بوتگ انت، مروچي اے هَکديوانئے ديما پميشکا اوشتارينگ بوتگان که مني باور و اُميت انت که هُدا مُردگان پدا زندگ کنت.“ (۷) اُنچش که آييا اے هبر کُرت، سروکاني ديوانئے پَريسي و سَدوکی باسکاني نياما جيژھے پاد آتک و ديوان دو بهر بوت. (۸) سَدوکیانی باور اش انت که مُردگ پدا زندگ نبت و نه پريشتگ هست و نه رو، بله پَريسي اے سَجْهينان مَنت. (۹) باز جاک و جیک بوت و پَريسيانی شَرِيتئے لهتين زانوگرا په نَمَنگ گوشت: ”ما په اے مردا هچ مئيارے نِگنديں، بلکين يک رو، يا پريشتگيا گوَن

إشیا هبر کرتگ. “ (۱۰) وهدے آیانی نیاما اژ و جنجال گیشتر بوت، لشکرئے مسترا تُرست، چو مبيت پولسا بجننت و چُنڈ چُنڈ بکننت، پمیشکا سپاهیگی پرمان دانتت که جَهلاَد برئونت، پولسا چه آیانی نیاما په زور در بکننت و کلاتا ببرت.

(۱۱) هما شپا هداوندین ایسا پولسئے دیما آتک و اوشتات. گوشتی: ”او پولس! دلا مزن کن، آنچش که تئو اورشلیمئے شهرا په منی مستاگا شاهدی داتگ، همے دئولا رومئے شهرا هم ترا شاهدی دئیگی انت.“

پولسئے کوشارینگے سازش و پندل

(۱۲) دومی سَباها، لهتین یهودیا پندلے جوژینت و وت مان و تا سئوگندش وارت که تان پولسا مکُشت، نه آپ ورنَت و نه ورگ. (۱۳) پلینڈ و پتنه ساچوکین مردم چه چلا گیشتر آنت. (۱۴) مزنین دینی پیشوا و کئومئے کماشانی کِرا شتنت و گوشتش: ”ما په دل سئوگند وارتگ که تان پولسا مکُشین هچ نئورین. (۱۵) پمیشکا شما گون سرؤکانی دیوانا هؤریگا، لشکرئے مسترا بگوشتیت که آپولسا شمئے کِرا بیاریت. گون لشکرئے مسترا شمئے نیمون اے بیت که شما پولسئے بارئوا گیشتر زانگ و جُست و پُرس کنگ لوئیت. ما تئیار این، رَسگا پیسر، راها آییَا کُشین.“

(۱۶) بله پولسئے گهارزاتک که چه اے پندلا سهیگ بوت، کلاتا شت و پولسی سهیگ کرت. (۱۷) پولسا یک رومی پئوجی آپسرے لوئت و گوشتی: ”اے ورنایا وتی مسترئے کِرا بر که إشیا چیزے گوشتگی انت.“ (۱۸) آییَا ورنایا وتی مسترئے کِرا برت و گوشتی: ”منا کئیدیپن پولسا لوئتگ و گوشتگ که اے ورنایا تئیی کِرا بیاران، چیا که إشیا گون تئو چیزے گوشتگی انت.“ (۱۹) لشکرئے مسترا ورنائے دست گپت و یک کِرے برت و جُست کرت: ”ترا گون من چونین هبرے هست؟“ (۲۰) آییَا گوشت: ”لهتین یهودیا شئور کرتگ که ترا بگوشتت باندا پولسا دیوانئے دیما پیش بکنئے، په اے شئورا آیانی نیمون اش انت که آپولسئے بارئوا گیشتر جُست و پُرس کنگ لوئت، (۲۱) بله تئو آیانی اے هبرئے مَنگا تئیار مَبئے، چیا که چه آیان چل مردما گیش، راها پولسئے سرا ارش کنگ و آییے کُشگا تئیار انت. آیان سئوگند وارتگ که تان پولسا مکُشت، نه آپ ورنَت و نه ورگ. آتئیار

نِشتگ اَنَت و وداريگ اَنَت که تئو آيانی واهگا بَمَنَّة. (۲۲) لشکرئے مسترا وَرنا
رُکست کرت و گوشت: ”هچکس سهيگ مبيت که تئو منا اے هال داتگ.“

پولس، ديم په کئيسريها

(۲۳) گزا لشکرئے مسترا دو آپسر لوُت و گوشتنت: ”دو سَد پئيا دگين
سپاهيگ، هيتاد اسپ سوار و دو سَد نئيزه بندين سپاهيگ تئيار بکنيت که انشي،
ساهت ئها کئيسريها برئونت، (۲۴) په سواريا، پولسا اسپ هم بدئييت تان آيا په
وشی و سلامت، والی پيليکسئے کرا برسینت. (۲۵) لشکرئے مسترا، رومی
والیئے ناما يک کاگدے هم اے دئولا نبشت:

(۲۶) ”چه کئوديوس ليسياسئے نيمگا په شريدارين والی پيليکسئے ناما:

سلام و درؤت!

(۲۷) اے مرد، يهوديان گيتگات و آيا کُشگی اتنت. بله وهدے من سهيگ
بوتان که آرومی باشنده، گزا گوَن سپاهيگ شتان و من چه آيانی دستا رُکينت.
(۲۸) من لوُت بزنان که اے مردئے سرا چوئين بْهتامے جنت، پميشکا آيانی
سرؤکانی ديوانئے ديم پيش کرت. (۲۹) سهيگ بوتان که آيا وتی شريتئے
جيژهانی سرا مئيارگ کنگا اَنَت و آيا هچ چشين کارے نکرتگ که کئيد و بند، يا
مرکئے سزاوار ببيت. (۳۰) وهدے منا هال رست که په آيئے کُشگا پندلے سازگ
بوتگ، هما دمانا تئیی گورا راهن دات. من، هما مردم که آيئے سرا بْهتام جنت،
پرمان داتگ اَنَت که گوَن آيا وتی ازا تئیی ديم پيش بکننت.“

(۳۱) گزا سپاهيگان، پرمانئے سرا، هما شيا پولس چه اورشليما زرت و
انتيپاتريسئے شهرا رسينت. (۳۲) دومی رؤچا، اسپ سوارين سپاهيگش پولسئے
همراهيا رئوان دانت و وت کلاتا پر ترنت. (۳۳) کئيسريهئے رسگا، آيان کاگد آ
دمگئے والی پيليکسا دات و پولسش آيئے ديم پيش کرت. (۳۴) کاگدے وانگا
رند، واليا چه پولسا جُست کرت: ”تئو کجام دمگئے مردمے ائے؟“ پَسئوی دات:

”من کیلیکیه دَمگے مردمے آن.“ (۳۵) گڙا گون پولسا گوشتی: ”وهدے تئی سڙا بهتام جنوکین مردم کانت، من تئی و آیانی هبران وت گوش داران.“ گڙا آییا سپاهیگ حکم کرتنت که پولسا هما کلاتا برنت که هیرودیس بادشاها بستگ و همودا آیئے نگهپانیا بکننت.

پیلیکسے دیما پولسے پیش کنگ

(۱) پنج روچا رند، یهودیانی مسترین دینی پیشوا هئانیا گون کئومئے لهتین کماش و ترتولس نامین وکیلایا کئیسریها شت، تان پولسے سڙا وتی بستگین بهتام والیئے دیما پیش بکننت. (۲) وهدے پولس آرگ بوت، ترتولسا والیئے دیما پولسے سڙا بهتام اے دئولا پیش کرت: ”مژاهدارین والی پیلیکس! شما اے سڙدگارا ایمنین دنور و باریگے آورتگ و چه وتی دورچاری و کارزانتیا، په ادئے مردمان گهبودی کار کنایتنگ. (۳) پمیشکا ما هر جاه و هر کجا تئی باز منتوار این. (۴) من گیشین هبر کنگ و ترا دلسیاه کنگ نلوئان، بله په گستری گون تئو دزبندی کنان که مئے یک و دو هبرا گوش دار و مارا وتی منتوار بکن. (۵) گپ اش انت که اے مرد، پولس، مزنین پلیند و پتنهسازے و سرجمین دنیائے یهودیان شورینیت. ناسری نامین یک نراهین ئولییئے سرؤکے. (۶) چه اشان و ابید، مزنین پرستشگاهئے بیهرمتی کنگئے چن و لانچی هم کرتگ ات که ما گپت. (۷) لوئین آییا وتی شریئتے سڙا میاریگ بکنین، بله لشکرئے مستر لیسایا، په زور چه مئے دستا پچ گپت و برت. پمیشکا ما، آیئے بد و بهتام جنوک، تئی کڙا راه دئیگ بوتگین. (۸) نون تئو وت آییا جست و پرس بکن، هما بد و بهتام که ما آیئے سڙا جتگ انت، آیانی راستیا سهیگ ببئے. (۹) یهودی هم گون آییا همتوار بوتنت و گوشتش: ”هرچه که ترتولسا گوشتگ، همه پیما انت.“

پولس وتی دیمپانیا کنت

(۱۰) نون والی پیلیکسا پولسے نیمگا اشاره کرت که آ وتی هبران بکننت. پولسا گوشت: ”من زانان باز سال انت که تئو مئے یهودی کئومئے دادرسیا کنگا ائے، پمیشکا په دلجمی وتی بییمیاریئے پدر کنگا گون تئو هبر کنان. (۱۱) اگن تئو

جُست بکنئے گڙا زانئے که دوازده رُوچا گیشتر نگوستگ که من په پرستش کنگا اورشلیما شتگان. (۱۲) مزین پرستشگاها، منا هچکسا گوځ یځیا په جیږه و دِچاکا ندیستگ، شهر و کنیسهان هم مردم نشورینتگ انت. (۱۳) اے پډ و بُهتاما که انون منی سرا جنت، تئی دیمایانی راستیا پډر کرت نکنت. (۱۴) بله تئی دیمایا هبرا مَنان که 'اے راهئے' رندگیر و مَنوک آن که مردم آییا ناراهین دینی ټولیه گوشت. وتی پت و پیرکانی هدایا پرستش کنان و هرچه که تئورات و نیانی کتابان نبشته انت، من آیانی باورمند آن. (۱۵) من هم، همایانی دُولا، چه هدایا اُمیتوار آن و دلجم آن که سجهین مُردگ، نیکیځ و بدین، پدا زندگ بنت. (۱۶) پمیشکا، مُدام جَهَد کنان که گوځ هدا و سجهین مردمان منی جبین و وجدان پاک و پلگار بیت.

(۱۷) نون لهتین سالان و رند، پرترت و اورشلیما آتکان، تان هما هئیراتان که منا په کُمک کنگا گوځ انت وتی کئوما برسینان و کربانیگ هم بکنان. (۱۸) وتا پاک و پلگار کرتگات که آیان منا مزین پرستشگاها دیست، نه مردمانی مچی و میږیه هستات و نه هم آشوپ و بلوایه. (۱۹) بله آسیائے دمگئے لهتین یهودی همودا ات، اگن آیان گوځ من جیږه هستات، آتئی کرا بیاتکیننت و منا مئیاریکش بکرتین. (۲۰) چه اے مردمان جُست کن، وهده من یهودیانی سروکانی دیوانئ دیمایا پیش کنگ بوتان، آیان په من چه مئیارے راست و پډر کرت، (۲۱) ابید چه اے یگین هبرا که من اوډا جار جت و گوشت: 'من پمیشکا اے هکدیوانئ دیمایا اُشتارینگ بوتگان که گوشتگ ائن: "هدا مُردگان پدا زندگ کنت."'

(۲۲) اے هبرانی اِشکنگا رند، پیلیکسا، که "اے راهئے" بارئوا زانتکار ات، هکدیوانئ دادرسی دیمایا نبرت و گوشتی: "وهده لشکرئے مستر لیسپاس کئیت، هما وهدا اے اَر گیشینگ بیت." (۲۳) گڙا، یک پئوجی آپسره پرمانی کرت پولسا انگت بدارنت، بله آییا گیشتر آسودگی بدئینت و آییئے دوست و سنگتان هم چه آییئے گندک و هزمتکاریا مکن مکنت.

پولس، پیلیکسئ دیمایا

٢٤ لَهتِيَن رُوچا رَند، پيليکس وتي يهوديَن زال دُروسيلائے همراھيا اَتک و پولُسي هم لوُت و آورت. گوَن پولُسا گوشتي: ”ايسا مَسيهئے سرئے باورمندیئے بارئوا چه تئو گيشتر اِشکنگ لوُتان.“ ٢٥ بله وهده پولُسا هَک و اِنساپ، پهريزکاري و جُست و پُرسئے آيوکيَن روچئے بارئوا هبر کرت، گُزا پيليکسا تُرست و گوشتي: ”انُون تئو برئو، وهده دزگت نبوتان، ترا پدا لوُتان.“ ٢٦ آ اُميتوار اَت بلکيَن پولُس آيبا چيزُکے زَر لالِچ دنت، پميشکا باز رندا لوُت و آورتی و گوَن آيبا گپ و ثرائی کرت.

٢٧ دو سال همے دابا گوست و پيليکسئے جاگها، پورکيوس پستوس والی بوت. پيليکسا په يهوديانی رزا کنگا، پولُس بنديجاها داشت.

پولُس، پستوسئے ديما

١ والی پستوس، اے دمگئے رسگا سئے روچا رند، چه کئيسريها ديَم په اورشليما شت. ٢ اوډا، مزين دینی پيشوا و يهوديانی سروکان آيئے ديما پولُسئے سرا بُهتام جت و ٣ دزبندی اِش کرت که آيان وتي مئتوار بکنت و پولُسا اورشليما راه بدنت. شئورش کرتگات که پولُسئے آيگئے وهدا، راهآ آيئے سرا اُرش بکنت و بگشنتي. ٤ پستوسا پَسئو دات: ”پولُس کئيسريها بنديگ انت، منا وت په همے زوتان همؤدا رئوگی انت. ٥ چه شما لهتِيَن مستر و کماش مني همراھيا همؤدا بيئيت، اگن آيبا مئيار و گناھے کرتگ گُزا همؤدا آيئے سرا بُهتام بجنيئت.“

٦ هَشت تان ده روچا گوَن آيان نندگا رند، پستوس کئيسريها پر تَرَت. دومي روچا آيبا هَکديوان کرت و هُکمی دات که پولُسا بيارنت. ٧ وهده پولُسش آورت، چه اورشليما اَتکگيَن يهودی آيئے چپ و چاگردا مُچ بوتنت و آيئے سرا بازيَن بُهتامش جت، بله آيان چه اُبهتاماَن يگئے هم، راست پَدَر کرت نکرت. ٨ پولُسا په وتي بيمئيارئے پَدَر کنگا درآينت: ”من په يهودی شَرِيَت و مزين پرستشگاه و په رومئے کئيسرا، هچ دُلوليَن رد و نارَهبنديَن کارے نکرتگ.“ ٩ بله پستوسا لوُت يهوديان وتي مئتوار بکنت، پميشکا چه پولُسا جُستی

کرت: ”تئو اور شلیمئے رئوگا رزا ائے، که من همؤدا هکدیوان بکنان و اے اژا بگیشینان؟“ (۱۰) پولسا گوشت: ”من رومئے کئیسرئے هکدیوانئے دیمما اوشتاتگان. منی دادرسی باید همدا ببیت. انچش که تئو وت شر زانئے من په یهودیان هچ مئیار و گناهے نکرتگ. (۱۱) اگن من انچین مئیارے بکرتین که مرکئے سزایا هکدار بوتینان، گژا مرکئے سزائے سگگا هم تئیار بوتگ اتان، بله اگن منی سرا یهودیانی اے بھتام راست نه انت، هچکس منا په کُشگا آیانی دستا دات نکنت. منا کئیسرئے هکدیوانا ببریت.“ (۱۲) پستوسا گوئن وتی سلاهاران شئور کرت و رندا گوشتی: ”تئو کئیسرئے هکدیوانا پیچی لوئتگ، همؤدا پیش کنگ بئے.“

پولس، بادشاه اگریپاسئے دیمما

(۱۳) کمے روچان و رند، بادشاه اگریپاس وتی گهار برنیکئے همراهیا، په پستوسئے مبارکیا کئیسریها آتک و (۱۴) تان بازین روچیا همؤدا منت. پستوسا بادشاهئے دیمما پولسئے بارئوا ثران کرت و گوشت: ”منی کرا بندیکے هست انت که والی پیلیکسا اشتگ. (۱۵) وهده اور شلیما شتگ اتان، یهودیانی مزین دینی پیشوا و کماشان آیئے سرا بھتام جت و منا گوشتش که مئیاریکی بکنان. (۱۶) من گوشتنت: ’رومیانی رهند اش انت، تان وهده گسیا بھتام جنوکانی دیمما وتی دیمپانیئے مؤه دئیگ مبیث، آسزا دئیگ نبیث.‘ (۱۷) وهده آیئے بھتام جنوک ادا آتکنت، من آیانی اے اژئے گیشینگا دیر نکرت، دومی روچا هکدیوانا نشتان و پرمان دات که پولس پیش کنگ ببیت. (۱۸) وهده بھتام جنوک په هبر کنگا پاد آتکنت، آیانی بھتام چش نه اتنت که من گمان کرتگ ات. (۱۹) اے مردئے سرا آیانی بھتام وتی چندئے دینی هبر و ایسا نامین مرتگین مردیئے بارئوا اتنت که پولس گوشت آزندگ انت. (۲۰) من سربتگ و هئیران اتان که اے اژا چه پیما بگیشینان؟ پمیشکا چه پولسا جُشن کرت که ’اور شلیمئے رئوگا رزا ائے، تانکه اے اژ همؤدئے هکدیوانا گیشینگ ببیت؟‘ (۲۱) بله پولسا لوئت همدا بمانیت و کئیسر وت آیئے اژا بگیشینیت. پمیشکا من پرمان دات، تان وهده آیا کئیسرئے دربارا راه مدئیان، همدا دارگ ببیت.“ (۲۲) اگریپاسا گوشت: ”من وت اے مردئے هبران گوشت دارگ لوئان.“ پستوسا گوشت: ”باندا تئو آیئے هبران

اشکنئے.

- ٢٣) دومی روچا، اگریپاس و آییئے گهار برنیکي، گون مزین شان و شریپا، شهرئے پئوجی منسپدار و لهتین نامدارین سروکانی همراهیا، والیئے دیوانجاها آتکنت. پستوسا، پولسئے پیش کنگئے پرمان دات و پولس دیوانئے دیما آرگ بوت.
- ٢٤) پستوسا گوشت: ”او بادشاه اگریپاس و دیوانئے نندوکین مردمان! اے مردا که شما گندگا ایت، اورشلیم و کئیسریهئے شهرانی سجھین یهودیان اشیئے سرا بازیئ بھتامے جتگ و گون من کوگار کنان دزبندی اش کرتگ که اشیا بکوشارینان.
- ٢٥) منی زانگا، اشیا چشین مزین میار و گناهے نکرتگ که گشگ بیت، بله وهدے اشیا لوئت که کئیسریه هکدیوانا پیش کنگ بیت، گزا من شور کرت رومئے شهر راھی بدیان. ٢٦) نون منی دستا اشیئے بارئوا پگاین چیرے نیست که په کئیسرا بنیسان. پمیشکا، من پولس په شما سجھینان و گیشتر په تئو، او بادشاه اگریپاس، پیش کرتگ تان جست و پرسا رند، چیرے په نبیسا در بگیجان. ٢٧) چیا که اے بیسر و بنین کارے، من یک بندیکیا دیم بدیان بله آ بھتاما که آییئے سرا جنگ بوتگان، منیسان.

پولس وتا بیمنیار کنت

- ١) بادشاه اگریپاسا گون پولسا گوشت: ”ترا وتی دیمپانیئے موه و مؤکل انت.“ پولسا دست برز کرت و په وتی بیمنیاریئے پدر کنگا هبرا لگت و گوشتی:
- ٢) ”او شریدارین بادشاه اگریپاس! من بھتاوړے آن که مروچی تئی دیما پیش کنگ بوتگان تان چه یهودیانی سجھین بھتاما وتی دیمپانیا بکان. ٣) من زانان که تئو یهودیانی سجھین دود و رییدگ و آیانی جیڑهان شر زانئے. پمیشکا گون تئو پریات و دزبندی کنان، منی هبرانی سرا گون شرین سبر و اوپارے دلگوش گور بکنئے.

- ٤) سجھین یهودی شر زاننت که منی زند چه پئما بوتگ و منی کسانی و ورنایی وتی مردمانی گورا و رندا اورشلیم چوون گوستگ. ٥) باز وهد انت که منا زاننت و اگن بلوئنت، اے گواهی دات کنت که من پریسیه بوتگ و آیانی پابندترین دینی رما گون بوتگان. ٦) نون، پمیشکا هکدیوانا آرگ بوتگان که

هُدائے هما لَبز و کئولے سَرجم بئِیگا دلجم و سَدک آن که آییَا گُون مئے پت و پیرکان کرتگ. (۷) په همه لَبز و کئولے سَرجم بئِیگئے اُمیتا، مئے یهودیانی دوازدهین گبیلَه شپ و رُچ په دلستکی هُدا یا پرستش کنت. او مَراهدارین بادشاه! یهودی پمیشکا منی سرا بُهتام جَنگا اَنت که من په همه کئولے سَرجم بئِیگا سَدک آن. (۸) او گوَش داروکان! چیا اے هبرا مَنَت نکنیت که هُدا مُردگان پدا زندگ کنت؟

(۹) یک وهده من هم باور کرتگ اَت که ایسا مَسیهئے نامئے نمَنگ و آبیئے مرید و مَؤگرانی آزار دئیگ، شَرین کارے. (۱۰) اورشلیما، همه کارا کنگا اَتان. گُون مزین دینی پیشوایانی اِهتیارا، چه هُدائے پلگارتگینان بازیئے، بندی کرتگ و مُدام آیانی کوشارینگا همشئور بوتگان. (۱۱) باز رندا سَجِهین کَنیسهانی تها، من آ په کُپر کنگا هُج کرتگ اَنت. منا بدواهی و کینگا اَنچش گنوک کرتگ اَت که په آیانی آزار رسینگا، دئی شهران هم شتگ اَتان.

(۱۲) یک برے گُون مزین دینی پیشوایانی سَرجمین واک و اِهتیارا، دَمشکا راهی اَتان. (۱۳) او شرپدارین بادشاه! نیمرؤچا همه راها، اناگت آسمانا چه رُچا رُزناترین شَهْمے دیستن. هما رُژن منیگ و منی همراهانی چارین نیمگان دَرپِشت. (۱۴) ما سَجِهین زمینا کپتین، تئوارے اِشکتن که اِبرانی زبانا منا گوَشگا اَت: 'شاوول، او شاوول! تئو چیا منا آزار دئیے؟ تئو هما کایِگرین گوکئے پیما ائے که شتے توسک و تیژین سَجَا لگت جنت و وتا تاوان دنت.' (۱۵) من جُست کرت: 'او واجه! تئو کئے ائے؟' هُداوندا پَسئو دات: 'من ایسا آن، هما که تئو آییَا آزار دئیے. (۱۶) نون پاد آ، وتی پادانی سرا بوشت، من پمیشکا په تئو پَدَر بوتگان که ترا وتی شاهد و هزمتکار گچین بکنان، تان هرچه که چه من دیستگت و دیمترا گندئے، په آیان گواهی بدئیے. (۱۷) ترا چه تئی جندئے کئوما و چه درکئومان، که آیانی کِرا ترا رئوان دئیان، رَکینان. (۱۸) ترا پمیشکا آیانی کِرا راه دئیان، تان چمانش پچ بکنئے. آچه تهاریا رُژناییئے نیمگا بیاینت و چه شئیتانئے پُرزورین دستا دیم په هُدائے راها بترنت، تان گناهش پهل کنگ ببت و گُون هما مردمان شریکدار ببت که چه منی سرئے باورمندیا پاک و پلگار بوتگ اَنت.'

١٩) او بادشاه اگريپاس! من چه آ آسماني شبيئې مڼگا سر تاب ندات. ٢٠)

پيسرا دَمشكئې شهرئې مردماني نياما، رندا اورشليم و يهوديئې سَجْهين هند و دمگاني مردماني كړا و گړا دركئوماني گورا هم شتان و اے كُلو رسينت كه چه وتي گناهان تئوبه بكننت و هُدايې راها پر بترنت و چه وتي كاران پدَر بكننت كه هُدايې راهش گپتگ. ٢١)

پميشكا يهوديان منا مزنيڼ پرستشگاها گپت و كُشگئې جُهدش كرت. ٢٢)

بله هُدايا منا تان مروچيگا كُمك كرتگ و نون ادا اوشتاتگان و مزن و كسان، سَجْهيناني دِيما گواهي ديان. اے هبران كه من كنگا آن، چه موسا و اے دگه نبياني پيشگوځييان دَن نه انت، ٢٣)

كه مَسِيه بايد انت سكي و سوري بسگيت، بمریت و چه سَجْهينان پيسر، چه مُردگان زندگ ببیت، جاه بجنّت و په وتي كئوم و دركئومان نور و رُزنئې مستاگئې جارا بجنّت.

په اگريپاسئې باورمند بئيجا، پولسئې واھگ

٢٤) همدا، پستوسا په بُرزتئواري پولسئې هبرئې تها دئور كرت و گوشتي: ”او پولس! تئو پيسار ائې، تئبي گيشين زانت و زانگا ترا گنوك كرتگ.“ ٢٥)

پولسا دراينت: ”شرپدارين والي پستوس! من پيسار نه آن، اے چيز كه من گوشان راست و هوشمندين هبر انت. ٢٦)

بادشاه اگريپاس وت اے چيزاني بارئوا شر زانت و من په دليري اے هبران كنگا آن، چيا كه دلجم آن، آ چه اے سرگوستان سهيگ انت، اے سَجْهين يك گوندين كلگ و كريا وه نبوتگ انت. ٢٧)

مراهدارين بادشاه اگريپاس! ترا نبياني سرا باور انت؟ هئو! من زانان كه ترا باور انت. ٢٨)

گړا اگريپاسا گون پولسا گوشت: ”تئبي هئيالا، منا گون وتي هبران چش زوت مَسِيه ياني راها اورت كنئې؟“ ٢٩)

پولسا پسئو دات: ”زوت يا دير، بله من چه هُدايا همشيا لوټان كه ايوكا تئو نه، هرگس كه مروچي مني هبران گوش دارگا انت، مني دئولا باورمند ببیت، بله پادي زميلان مبت.“

٣٠) رندا بادشاه و گون آيا والي، برنيكي و نشتگين مردم پاد آتكنت. ٣١)

وهده در آيگا اتنت، وتمان وت گوشگا اتنت كه ”اے مردا چشين مزنيڼ مئيارے نكرتگ كه جيل كنگ يا كُشگ ببیت.“ ٣٢)

بادشاه اگريپاسا گون پستوسا گوشت: ”اگن اے مردا كئيسرئې هكديوانا پيشي ملوټتين، اتون آزات كنگ بوتگ ات.“

(۱) وهدے کرار بوت ما گون بوجیگا ایتالیایا برئوین، گڑا پولسش گون دگه لھتین بندیگا، جولوس نامین آپسریئے دستا دات، که چه کئیسرئے لشکرا ات.
 (۲) ما بوجیگیا سوار بوت و راه کپتین که آ چه اذرامیتینئے بندنا آتکگات و آسیائے دمگئے اے دگه بندنان رئوگی ات. تسالونیکئیے شهرئے آریستراکاس نامین مکدونیه هم، اے بوجیگا گون ات. (۳) دومی روجا، مئے بوجیگا سئیدونئے بندنا ننگر دئور دات. آپسر جولوس گون پولسا مهربان ات و اشتی که پولس برئوت گون وتی دؤستان گندک بکنت و آییئے زلورتان پوره بکنت. (۴) چه اودا پدا راه گپتین بله گوات مئے دئما ات، پمیشکا ما کبرسئے جزیرھئے کش گپت و ایرگواتا دئما رئوان بوتین. (۵) چه کیلیکیه و پمیلیهئے زرکران گوزان، لیکیهئے دمگا، میرهئے شهرآ آتکین. (۶) اودا مئے پئوجی آپسرا دگه بوجیگے در گپت که چه مسرئے شهر اسکندریها آتکگات و ایتالیایا رئوگا ات. آیا مارا همے بوجیگا سوار کرت. (۷) ما تان بازیں روجان مدان مدان دئما شتین و په هیلتے کئیدوسئے بندنئے نزیکا آتک و رستین. نون گوات مئے دئما ات، پمیشکا چه گریتئے ایرگواتین پهنا تا سلمونھئے کرا گوزان، دئما شتین و (۸) په سکی و سؤریه ”زیبا“ نامین بندنیا سر بوتین که لاسیهئے شهرئے نزیکا انت.

(۹) بازیں وهدے زئوال بوتگات، تنتنا روجگئے ائید هم گوستگات و دریائے سپر باز ترسناک بوتگات، پمیشکا پولسا آ ذاه دات و هژار کرتنت، (۱۰) گوشتی: ”او واجهان! من انچش گندان که سکین بیمناک و تاوانبارین سپرے مئے دئما انت، نه تهنا په بوجیگ و بوجیگے بار و بنگا، په مئے زندا هم.“ (۱۱) بله پئوجی آپسرا پولسئے هبرانی سرا دلگوش دئیگئے بدلا، بوجیگئے هداوند و ناهدائے هبر زرتنت. (۱۲) زمستانا آ بدن په دارگا شر نه ات، پمیشکا گیشترینانی شئور همش ات که بوجیگ چه اودا در بکپیت و اگن بوت کنت، آ پینیکسئے بندنا وتا برسیننت و زمستانا اودا بگوازیمنت. پینیکسئے بدن، گریتئے یک بندن که دئمی چه شمال و جنوبا، مگر بئے نیمگا انت.

مزین توپان

١٣) وهدے سُبکین زرباری گوات وښ وښا کښگا لگت، گمانش کرت که نون آیانی دلے مُراد پوره بیت. گڙا بوجیگے ننگرش چست کرت و کریتے جزیره پهناتا گران، تئیبای نژیگا رنوان بوتنت. ١٤) بله دیر نگوست که توپانین گواتیا چه کریتا سر کرت، که آیا گوریچانی روډراتکے گوات گوشت. ١٥) بوجیگ گون توپانا دچار کپت و گواتے دیمی داشت نکرت، پمیشکا ما وتا گواتے سپرده کرت و چنول و مئوجان مارا دیما برت. ١٦) ما گونډین کئودا نامین جزیره یی ایرگواتا، په سکی بوجیگے کئی دستا آورت. ١٧) کئی سر گیجگا رند، گون تئیل و سادان بوجیگش چپ و چاگردا مهربند کرت که میرشیت. ترستش چش مبيت که بوجیگ، سیرتیسے بزین ریکانی تھا مین برنوت، پمیشکا بوجیگے آچارش ایر گیتک و بوتک، نون گوات بوجیگا دیما برگا ات. ١٨) بوجیگ چه گواتے ثرندي و دریائے چنول و مئوجانی مستیا چست و ایر بئیکا ات، پمیشکا دومی روچا، بوجیگے بار و بُنگانی چگل دئیکا لگنت. ١٩) سئیمی روچا، بوجیگے بازی کارگیچ و سامانش هم دست و ت دریایا دنور دانت. ٢٠) وهدے تان بازی روچان نه روچ گندگ بوت و نه استار و توپانین گوات هم کښگا ات، گڙا ما په وتی زندے رگگا هچ اُمیت نکشت.

٢١) تان باز روچا ورگش هم نوارتگ ات. گڙا، پولس آیانی دیما اوشتات و گوشتی: ”او مردان! اگن شما منی هبر بزرترین و چه کریتا در میاتکینیت، مئے سرا اینچک سکی و سوری نکیتگ ات و اینچک تاوان هم نرستگ ات. ٢٢) بله نون گون شما دزبندي کنان وتی دلا دد کنیت، بوجیگ بُدیت بله شمے جندا هچ نبیت. ٢٣) اے هبرا، من پمیشکا زانان که دوشی چه هما هدائے نیمگا که من آییگ آن و آییے هزمتکار آن، پریشتگے آتک، منی کښا اوشتات و ٢٤) گوشتی: ”او پولس! مئرس، تنو باید کئیسرے دربارا پیش کنگ ببے، مان بوجیگا تئیی همراه هم هدایا رکینتگ انت. ٢٥) او براتان! دلا دد کنیت چیا که منا هدائے سرا ستک انت و دلجم آن، پریشتگا هرچه منا گوشتگ، آما هما دنولا بیت. ٢٦) بله مئے بوجیگ یک جزیره یا مین رنوت.“

بوجیگے پرشگ

٢٧ چاردهمی شپا، مے بوجیگ اَنگت آذریاتیکے زرا جُمان و چست و ایر
 بیان ات. شپنیم، جانشوان گمان کرت که تئیب گور نژیک انت. ٢٨ گزا آپے
 جُهلې ایش سوَدت و کساس کرت که بیست گواز ات، وهدے بوجیگ کمے دیمترا
 شت پدا آپش سوَدت و زانتش که زُرے جُهلې پانزده گواز انت. ٢٩ تُرستش،
 چش مبيت که بوجیگ آپا گون کوھیا ڈیک بوارت. پمیشکا بوجیگے پُشتی نیمگا
 چار ننگرش دریایا دئور دات و دواش کرت که زوت تر رُچ بیت. ٣٠ جانشو
 چه بوجیگا ایر کپگ و جُھگا دلمانگ آنت، پمیشکا آیان کُئیے ساد پچ کرتنت و
 دریایا ایر گیتک. آیانی نیمون ایش ات که چه دیمی نیمگا هم نگر آپا ایر
 بگیجنت. ٣١ پولسا گون پنوجی آپسر و سپاهیگان گوشت: ”اگن جانشوان
 بوجیگ یله دات و چستنت، گزا شما رگت نکیت.“ ٣٢ پمیشکا سپاهیگان ساد
 بُرتنت و کُئی دریایا یله دات.

٣٣ وهدے گوربام نژیک بوت، پولسا سَجْهین دلبڈی دات و گوشتنت: ”شما
 تان چارده رُچا ودار کرتگ که بارین چه بیت و ورد و وراکو دست هم نجتگ.
 ٣٤ پمیشکا من گون شما دزبندی کنان چیرے بوریت تان زندگ بمانیت، چه شما
 هچکسے سرے مودانی ئالے هم زیان نبیت.“ ٣٥ پولسا نان زرتنت، سَجْهینانی
 دیما هُدائے شگر گیت و پدا نان تُرنست و ورگ بُنگیچ کرت. ٣٦ چه ایشیا
 سَجْهینانی دل دُڈ بوت و آهم ورگا لگتنت. ٣٧ بوجیگے تها ما دو سد و هپتاد و
 شش مردم اتین. ٣٨ وهدے ورگش وارت و سیر کرت، گلْهین دانش دریایا دئور
 دانتنت تان بوجیگ سُبکتر بیت.

٣٩ رُچ که در آتک، تئیبش دیست بله نزانتش کجام سرڈگارا انت. تلگین
 هورے دیستش که تئیبی ریک ات، شئورش کرت، اگن بیت بوجیگا همے هورا
 سر گيجنت. ٤٠ ننگرش بۆتک و دریایا یله کرتنت. بوجیگے سگانش که گون
 سادان بستگات پچ کرت و بوجیگے دیمی نیمگے آچار بُرز کرت، تانکه تئیبایا
 سر بنت، ٤١ بله آپ اے جاگها تلگ ات، پمیشکا بوجیگے دیمی نیمگ ریکانی
 ثمپیا مین شت و پُشتی نیمگ چه مستین چئولانی زورا پُرشگا لگت. ٤٢
 سپاهیگان کئیدیانې کُشگے شئور کرت تان چو مبيت که چه آیان کسے اوژناگ

بکنت و بتچیت، (۴۳) بله پئوجی آپسرا په پولسئ زنده رګینگا سپاهيګ چه اے کارا مکن کرتنت و پرمان دات که اګن گسے اوژناګ کرت کنت، دریا یا کپ بکنت و تئیا با برئوت، (۴۴) اے دګه مردم، لهتین تھتګین دارانی کھکا و لهتین بوجیګے اے دګه ئګرانی سرا و تا هُشکيا برسینت. اے ڈولا سجھین مردم په وشي و سلامتی تئیا با ایر کپنت.

مالثائے جزیرها، پولسئ مؤجزه

(۱) وهدے ما سجھین په وشي و سلامتی هُشکيا ایر کپتین گرا زانتین که آ جزیرھے نام مالثا انت. (۲) اودے مردمان گون ما بیدرورین مهربانی کرت، هئور گوارګا ات و سک سارت ات، آیان مزین آسے روک کرت و مارا وشاک کنا نا گوشت: ”وتا بتاپیت و گرم بکنیت.“ (۳) پولسا لهتین لنش و دار چت و مچ کرت و انچش که آسے تھا دنور دئیکا ات، چه آسے گرمیا یک گرمارے در آتک و آییے دستا منگل بوت. (۴) مردمان وهدے پولسئ دستا پتاتګین مار دیست، وتمان و تا گوشتش: ”آلما اے مرد هُونیګے که چه دریا یا رګتګ بله نون انسائے هُدا آیا زندګا نیلیت.“ (۵) بله پولسا وتی دست چنڈت، مار آسا کپت و پولسا هچ نبوت. (۶) مردم چارګا آنت که آلما آییے جسم و جان گوات گپیت یا کپیت و مریت. تان دیرا ودارش کرت بله وهدے دیستش آیا چشین هچ چیزے نبوت، گرا آیا نی هئیل بدل بوت و گوشتش: ”اے چه هُدا یان یګے.“

(۷) جزیرھے سردار پولیوسئ ملکت و جایداد نزیګ آنت، سردار مے کرا آتک و مارا وتی لوګا برتی و تان سئ روچا مهمانی کرت. (۸) هما روچان سردارے پت تپیګ ات و لاپرچیا گپتګ ات. پولس آییے کرا شت، دستی بڈا جت و گون وتی دوا یا ذرا هی کرت. (۹) رندا آ جزیرھے اے دګه ناجوژین مردم پولسئ کرا آتکنت و ذراہ بوتنت. (۱۰) آیان هر پئیما مارا باز شرب دات و رندا، رنوګے وهدا په سات و سپرا هرچے تو شګ که مارا پکار ات داتش.

پولس، دیم په روما

١١) مالٹائے جزیرہا سئے ماہا جَلگا رَند، چہ اِسْکَنْدَرِیْہئے شہرا اَتکْگَین
 بوجیگیا سوار بوتین. بوجیگئے دیمی نیمگا دریائے جاڑین بُتانی نشان پر اَت. ١٢)
 وھدے بوجیگ سیراکوسئے بَندِنا رَست، گڑا تان سئے رُچا ھمؤدا مھتل بوتین.
 ١٣) ما چہ اؤدا راہ گپت و ریگیومئے بَندِنا اَتک و رَستین. دومی رُچا زرباری
 گواتیا سر کرت، سئیمی رُچا پوتیولیئے بَندِنا رَستین. ١٤) اؤدا ما وتی لھتین
 باورمندین برات دیست و آیان لؤت تان ھپتگیا آیانِ کِرا بدارین. چہ اؤدا
 رومئے شہرا رَستین. ١٥) وھدے اؤدئے باورمندین براتان اِشکتگ اَت کہ ما پیداک
 این، گڑا تان ”آپیوسئے بازارا“ و ”سئے مُساپر جاہ“ نامین میٹگیا مئے پیشوازی
 اَتکت. پولسا کہ دیستنت، آیا دلبڈیئے رَست و ھدائے شگری گپت. ١٦) رومئے
 شہرئے رسگا، پولسا اے مۆکل دئیگ بوت کہ جتاین لؤگیئے تھا، تھنا گۆن یک
 نگھپانین سپاھیگیا بنندیت.

پولس، رومئے شہرا

١٧) سئے رُچا رَند، پولسا رومئے شہرئے یھودیانی کماش وتی کِرا لؤتنت.
 وھدے اَتک و یکجاہ بوتنت، گۆن آیان گوشتی: ”او منی براتان! ھرچنت من پہ
 وتی کئوم و پت و پیرکی دؤد و ریبیدگان ھچ ڈئولین ردین کارے نکرتگ، بلہ
 اَنگت لھتین مردما منا اورشلیما گراینتگ و رومیانی دستا داتگ. ١٨) رومیان
 بازین پَت و پؤلا رَند، پہ من ھچ چُشین میارے ندیست کہ کُشگ ببان، پمیشکا
 لؤتیش منا یلہ بدئینت. ١٩) بلہ یھودیان آیانِ اے شئور نمّت، نون من ناچار
 بوتان کہ چہ کئیسرا پہ وت اِنساپ بلوٹان، اَنگت ھم وتی کئومئے زنگا نجنان و
 منا چہ آیان گلگے نیست. ٢٠) پمیشکا شمارا وتی کِرا لؤتنگ تان شمارا بگندان و
 گپ و ثران بکنین. من پہ ’اسراییلئے ارمانا‘ گۆن اے زمزیل و سانکلان بندیگ
 آن. ٢١) گوشتیش: ”تئی بارئوا چہ یھودیھا پہ ما ھچ کُلو و کاگدے نیاتکگ و
 چہ مئے براتان کہ ادا اَتکگ اَنت، نہ گسیا تئی بارئوا گۆن ما ھال و ھئوال کرتگ،
 نہ گسیا بد و ردین ھبرے گوشتگ. ٢٢) بلہ ما تئی پگر و ھئیلان چہ تئی
 جندئے دپا گوْش دارگ لؤٹین. پرچا کہ ما زانین شمئے ایسایِ ٹولئے بارئوا ھر
 جاگہ مردم بد گوْشگا اَنت.

٢٣) آيان گون پولسا په گند و نندا يک روچه گيشينت و آروچا، چه پيسرا
 گيشتر مردم پولسے لوگا آتک و مچ بوت. گزا پولسا سباها بگر تان بيگاها گون
 آيان هداے بادشاهيے بارنوا ثران کرت و گواهي دات. آيا چا موسائے شريت و
 گوستگين نبیانی کتابانی گواهي و دليلان اے جهد کرت که ايسائے منوگريا آيانی
 دلاں بناديټ. ٢٤) آيے هبرانی گوش دارگا رند لهتين باورمند بوت بله دکه
 لهتينا باور نکرت. ٢٥) آوتمانوت ناتپاک بوت و چه اودا شتنت، بله آيانی
 رنوگا پيسر، پولسا وتی گدی هبر کرت: ”پاکين روها چه اشيأ نبیے زبانا گون
 شمے پت و پيرينان چون وش و راست گوشتگ:

٢٦) « اے کئومے گورا برنو و بگوش:»

« گون گوشان ايشکنيټ، بله سرکچ نئوريټ،»

« گون چمان چاريټ بله نگديټ،»

٢٧) « چيا که اے کئوم سینگدل بوتگ،»

« گوشش گران انت،»

« آيان وتی چم بستگانټ»

« چو مبيت آيانی چم بگندنت،»

« آيانی گوش بشکننت،»

« آيانی دل بزانت و سرید بنت و»

« منی نيماگا پر بترنت»

« که من آيان ذراه بکنان.»

٢٨) پميشکا من شمارا سهيگ و سرید کنان که چه هداے نيماگا رکينگے اے جار
 درکئومانی کرا برگ بيت، آگوش دارنت. ٢٩) وهده پولسا اے هبر گوشت،
 يهودی پاد آتک و شتنت و وتمانوتا په ثرندي دپجاکش کرت.

٣٠ پولس تان دو سالا وتی جندئے کړیہ کرتگین لوگیا جهمند بوت و هرگس
په گندکا بیاتکین آيا و شاتک کرت. ٣١ په نثرسی هداے بادشاهیے جاری جت
و هداوندین ایسا مسیهے بارئوا مردمی تالیم داتنت و هچکسیا آ، مکن نکرت.